

Imposició del pal·li a Mons. Jaume Pujol

Foto: Arquebisbat de Tarragona

Mons. Pujol va viure amb especial emoció el moment de la pregària eucarística.

«El moment més emocionant per a mi l'he viscut quan he estat al costat del Sant Pare durant la pregària eucarística. És un privilegi que mai no m'hauria imaginat que em pogués arribar a tocar.» Són paraules de Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona, després de la solemne celebració en què el papa Benet XVI li va imposar el pal·li a ell i a una trentena d'arquebisbes metropolitans més.

El president de la Conferència Episcopal Tarraconense, en el moment en què el Papa li va conferir el pal·li —ell va ser l'últim de rebre'l perquè és el més antic en l'ordre de nomenaments— es va sentir «més metropolità de Tarragona, més primat de les Espanyes i més president de la Conferència Episcopal Tarraconense», tot especificant aquest «més» com «una gran responsabilitat en què has de

en aquell moment. Destacaven grups de joves i d'infants, molt impressionats i contents en veure el seu arquebisbe al costat del Sant Pare. L'arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, i el bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives, també van voler assistir a la cerimònia.

Pàg. 16-17

Joan Pau II, camí dels altars

Amb Joan Pau II Benet XVI no ha volgut que passés el període prescriptiu de cinc anys, temps que cal esperar des de la mort fins a la possibilitat d'obrir una causa de beatificació. Així, al vespre de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, a Roma, tenia lloc la sessió d'obertura de la causa de beatificació de Joan Pau II. D'aquesta manera es donava inici a les investigacions diocesanes sobre la vida, les virtuts i la fama de santedat del servent de Déu Karol Wojtyła. Ja són centenars les cartes que arriben al Tribunal Diocesà de Roma amb suposats miracles de Joan Pau II. La majoria de les missives arriben d'Amèrica Llatina. La causa té una pàgina web, també en castellà: www.JohnPaulIIBeatification.org

Pàg. 7

Compendi del Catecisme de l'Església

El 28 de juny es va presentar a Roma el Compendi del Catecisme de l'Església catòlica. Es tracta d'un text molt útil que conté tots els elements de la fe i la moral formulats de manera dialògica —preguntes i respostes— per tal que tothom l'entengui. El mateix Benet XVI ha participat en la seva elaboració. Per a ell, «no

es tracta d'un nou catecisme sinó d'un renovat anunci de l'Evangelí avui». El nou text no afegeix ni treu res al nou Catecisme de l'Església catòlica publicat el 1992. Té 205 pàgines, 598 preguntes i respostes, 15 imatges i un apèndix amb oracions principals i algunes fórmules de la doctrina.

Pàg. 7

en primer pla

Colònia es prepara per a la gran festa de la fe

La ciutat alemanya acull del 16 al 21 d'agost la XX Jornada Mundial de la Joventut

A un mes i escaig de la celebració de la XX Jornada Mundial de la Joventut, tot està gairebé a punt a Colònia per rebre el prop d'un milió de joves cristians disposats a participar en una gran festa de la fe. Amb el record encara viu de Joan Pau II, el gran artífex i impulsor d'aquestes trobades, la JMJ 2005 serà especial per moltes raons, sobretot pel fet de ser la primera trobada multitudinària dels joves amb el nou papa Benet XVI, per a qui l'evangelització de la joventut ha esdevingut també una de les prioritats del seu pontificat.

Sota el lema «Hem vingut a adorar-lo», els assistents a aquesta nova edició de la JMJ reivindicaran amb el seu testimoni que l'Església és viva i es manté jove. Des de Catalunya es preveu la participació d'un miler de joves, la majoria integrats en la peregrinació organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ) de Catalunya i Balears.

Pàg. 3, 4 i 5

Sumari

- Pàg. 8 Càritas, compromesa amb el tsunami sis mesos després
- Pàg. 9 Entrevista amb Mons. Joan Godayol, bisbe català al Perú
- Pàg. 18 Primer aniversari de les diòcesis de Sant Feliu i Terrassa
- Pàg. 19 Mons. Martínez Sistach al Congrés Eucarístic de Polònia
- Pàg. 27 Ryszard Kapuscinski, doctor «honoris causa» per la URL

Editorial

Contra la pobresa

Es carrers de Madrid es van tornar a omplir el diumenge 26 de juny amb milers de manifestants, en aquesta ocasió l'objectiu era l'eradicació de la pobresa al món. A diferència d'altres manifestacions, de les moltes que s'han fet aquestes últimes setmanes a la capital d'Espanya, semblava que tothom es volia fer present en aquesta ocasió, i es va donar una immensa pluralitat ideològica, política i religiosa entre els manifestants. Així, per exemple, vam poder observar dirigents del partit del govern i també del de l'oposició, així com de diverses i variades formacions polítiques, representants sindicals, de multitud d'organitzacions no governamentals amb objectius ben diversos, i també representants de l'Església, amb la presència d'un bisbe i molts sacerdots, religiosos i religioses, així com membres de moltes entitats catòliques.

És ben clar que a ningú no li agrada que hi hagi pobresa al món i, tot i que una manifestació és només una forma més d'expressar aquest sentiment, ningú no va voler que se'l pogués atacar per no fer-se present en aquest acte. Fins aquí podríem dir que es va complir la lògica i les previsions, però no deixa de sorprendre que es manifestin contra la pobresa els qui estan en més bones condicions per eradicar-la i aquests no són uns altres que els nostres governants. Ni els dirigents del Partit Socialista, representats en la manifestació, ni els del govern anterior, també representats, s'han caracteritzat per gestos suficientment clars i valents per disminuir el nivell de pobresa del nostre món, i no només fora de les nostres fronteres, sinó també dintre de l'Estat espanyol, on segons les dades d'institucions de tota solvència, com Càritas, els nivells de pobresa i precarietat augmenten a les nostres ciutats i pobles.

Ningú no es pot desentendre del drama que provoca la pobresa al món. Els que fan servir l'argument que aquest és un problema dels governs

cerquen una excusa fàcil per no implicar-se en la solució. De fet es treballa molt, i bé, contra la pobresa des de fora de les ajudes institucionals, és a dir, des d'organitzacions no governamentals i des de l'Església, però està clar que aquest problema té unes dimensions tan grans que si no s'hi impliquen els governs dels països més poderosos, i s'inverteixen fortes quantitats de diners en aquesta causa en comptes de fer-ho per exemple en armament, no arribarem mai a veure un món sense pobresa.

Per això sorprèn veure els qui tenen a les seves mans importants accions per derrotar la pobresa, manifestar-se pels carrers, perquè tothom els vegi, però després als parlaments, en els pressupostos i en les partides dels seus departaments no demostren aquesta mateixa sensibilitat cap als pobres.

Han estat pocs els mitjans de comunicació que s'han fixat en aquest detall, en canvi, han estat molts els que han estat només pendents de quants bisbes anaven a la manifestació per fer la crítica fàcil, amb una comparació que no té cap sentit amb la del cap de setmana anterior. Si hi ha algú que treballa de forma extraordinària contra la pobresa és l'Església, però ho fa des de la discreció i el treball ben fet, i no només un dia l'any, sinó cada dia i en tots els racons.

La pobresa no és un problema nou, com ho poden ser unes lleis que poden perjudicar la família com a pilar de la societat; la pobresa és un problema que ve de lluny i al qual l'Església dona sempre una resposta activa i efectiva, i treballa al costat dels que viuen situacions de misèria i necessitat al nostre món. Està molt bé que es facin manifestacions per conscienciar la societat d'aquest problema, però molts dels dirigents polítics que van anar a la manifestació, així com diversos mitjans de comunicació en campanya continua contra l'Església, només han vist els pobres i la pobresa en els reportatges i en les dades estadístiques.

CATALUNYA CRISTIANA

Director: Mn. R. Octavi Sánchez
Redactors: Eduard Brufau, Miquel Àngel Codina, Samuel Gutiérrez, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire
Lingüista: Montserrat Pibernat
Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande
Corresponsals: Consuelo Chaves, BARCELONA; Guillem Farré, CASTELLÓ; Merche Ginés i Marta Rosado, GIRONA; Jordi Curcó, LLEIDA; Cristina Sánchez, MALLORCA; Guillem Ferrer, MENORCA; Miriam Díez, ROMA; Antoni Mirabet i Cristina Orduña, SEU D'URGELL; Ramon Estany, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Víctor M. Cardona, TORTOSA.
Col·laboradors externs: Gmà. Adrià, Pilarín Bayés, Joan Carrera, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiterras, Dani Majà, Joan Antoni Mateo, Francesc Nicolau, Cristóbal Sàrrias, Lluís Serra, Pere Tena, Ferran L. Tognetta, P-J Ynaraja
Redacció, administració, publicitat i promoció:
 C/ Comtes de Bell-lloc, 67-69 - 08014 BARCELONA
 Tel. 934 092 810, Fax 934 092 820
 a/e: redaccio@catcrist.com (Redacció)
 a/e: administracio@catcrist.com (Administració i subscripcions)
 a/e: publicitat@catcrist.com (Publicitat)
 Pàgina web: www.catalunyacristiana.com
Fundadors: Mn. Joan E. Jarque i Mn. Francesc Malgosa
Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura
Gerent: Jaume Vinyals
Publicitat: Josep Harris
Promoció: Alfons Miralles
Administració i comptabilitat: Isabel Giralt
Secretaria i subscripcions: Eduard Masllorenc
Autoedició i compaginació: Carlos Aguado
Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Ctra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
 International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
 Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS EN CATALÀ O CASTELLÀ

Catalunya, resta de l'Estat espanyol i Andorra: 90,70 €
 Gibraltar i Portugal: 94,32 €
 Resta d'Europa: 157,24 €
 Amèrica i Àfrica: 188,80 €
 Àsia i Oceania: 254,32 €

La Frase / Rogelio Garrido Montañana

«El motiu és allò que dona mèrit a les accions humanes, però el fet de no buscar-hi el propi interès, les porta a la perfecció» (Jean de la Bruyère. Escriptor francès. 1645-1696)

El que fem sempre ho fem per alguna cosa (per un desig, caprici o inspiració; per un deure, necessitat o promesa, o per mil etcèteres). Cada dia ens llevem amb coses que es fan i d'altres que es desfan, unes que comencen i unes altres que s'ajornen o que es modifiquen... I quantes vegades allò que es fa i que es desfà ens crea la sensació de «caos» i de vegades d'«injustícia»! És bona i desitjable la constant activitat dels éssers humans, creant, transformant i fent. Però si «els motius» pels quals fem les coses pequen de «partidistes», o són els d'un «clan» només interessat en les seves coses encara que perjudiquin els altres, l'obra podrà resultar una meravella

material, però engendrarà malestar social. Quan el primer impuls per fer el que sigui («el motiu») parteix d'una ment sana, d'un cor bo i d'una consciència transparent —d'una persona espiritual—, el que fem rebrà les millors felicitacions de tothom, ja que ho hauré fet sense preterir o minvar els interessos aliens. No sovintegen els qui actuen amb aquesta categoria, però n'hi ha i sempre n'hi haurà. Si a més d'espiritualitzar els motius per actuar, no explorem el nostre quefer amb interès egoista, aleshores, com diu l'escriptor que comento, «allò que fem assolirà la perfecció».

LA TIRA DEL PRIMER PLA

Per Pilarín

en primer pla

Alemanya ja és a punt per a la JMJ 2005

■ Prop d'un milió de joves cristians envairan Colònia del 16 al 21 d'agost

Amb el record encara viu de Joan Pau II, la XX Jornada Mundial de la Joventut aplegarà a Colònia centenars de milers de joves que del 16 al 21 d'agost prendran la ciutat alemanya per celebrar sense estar-se de res una gran festa de la fe.

Sota el lema «Hem vingut a adorar-lo», la JMJ 2005 està cridada a ser un esdeveniment eclesial de gran magnitud. Plena a vessar de joia i color, la multitudinària trobada internacional de joves serà un temps i espai privilegiat per a les catequesis, la

pregària i la diversió. Tothom està convençut que, des del cel, Joan Pau II hi estarà molt present. Serà la primera JMJ del seu successor, Benet XVI, per a qui l'evangelització dels joves ha esdevingut també una de les prioritats del seu pontificat.

«Vosaltres sou el futur del món! Vosaltres sou l'esperança de l'Església! Vosaltres sou la meua esperança!» Amb aquestes paraules tan emotives es va adreçar Joan Pau II als joves en el seu primer *Angelus* després d'haver estat escollit nou pontífex de l'Església catòlica. Era l'octubre de l'any 1978. Es va iniciar, llavors, una relació especialíssima, conreada de moltes maneres al llarg del seu prolífic ministeri petrí, sobretot a través de les anomenades Jornades Mundials de la Joventut (JMJ). Instituídes pel mateix Joan Pau II el 1982 i celebrades a escala mundial cada dos anys, les JMJ han esdevingut tot un símbol del seu pontificat. Ja malalt, poc abans de morir, la trobada de Colònia era l'única cita que romania inalterable a la seva agenda. Fidel al seu predecessor, Benet XVI va ser la primera cita que va confirmar oficialment. Demostrava així que els joves serien també per a ell una prioritat.

Ratzinger pren ara el relleu del qui va ser anomenat amb tots els mèrits «el Papa dels joves». Hi estava predestinat. En un signe més que la providència actua i guia l'Església, la primera Jornada Mundial de la Joventut després de Joan Pau II tindrà lloc a Alemanya, justament la terra natal del seu successor. A un mes i escaig de la celebració de la JMJ 2005, Colònia ja és a punt per rebre l'allau de joves procedents d'arreu del món que volen proclamar als quatre vents el que el mateix Benet XVI afirmava en l'homília d'inici del seu pontificat: «L'Església és viva i es manté jove!»

Gran festa de la fe

La JMJ va ser concebuda ara fa més de vint anys com un pelegrinatge jove a la recerca de Jesucrist. És una gran festa de la fe, on l'experiència de comunió i universalitat de l'Església es fa possiblement més palesa que mai.

En la seva vintena edició, es preveu que prop d'un milió de joves d'entre 16 i 35 anys arribin a Colònia per compartir dies de reflexió i pregària, de joia i diversió, d'aprofundiment en la fe i relació paterna... Imatges de nois i noies amb guitarres i ban-

La creu de les JMJ presidirà tot l'encontre.

deres multicolors ompliran els carrers de la ciutat renana, que durant una setmana esdevindrà capital mundial de la joventut cristiana. Més de 500 bisbes i cardenals agafaran també la motxilla i s'afegiran als seus feligresos més joves per esperonar la

fe d'aquells que són l'esperança de les seves diòcesis i de tota l'Església.

A Alemanya ja estan preparades més de 500 activitats, entre catequesis, trobades de pregària i actuacions artístiques on la fe es concreta de les formes més diverses: música, dansa, *performances*... Com és ja tradicional, s'ha preparat amb especial interès una multitudinària celebració de la reconciliació i el Via Crucis de divendres a la nit. El colofó el posaran les també massives trobades amb el Papa, amb la vetlla jove de pregària del dissabte i la solemne eucaristia de cloenda del diumenge 21.

Presència catalana

La participació catalana a Colònia està garantida amb més d'un miler de joves. Només amb el Secretariat Interdiocesà de Joventut de Catalunya i Balears ja n'han confirmat la seva assistència prop de 600, sense comptar amb els qui hi van pel seu compte o amb els diversos moviments i congregacions d'àmbit supradiocesà. La peregrinació organitzada des del SIJ farà escala a Luxemburg, on celebrarà solemnement el 15 d'agost la festa de l'Assumpció de la Mare de Déu. Han confirmat ja la seva presència entre els joves nombrosos bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya, entre ells els dos metropolitans, Mons. Pujol i Mons. Martínez Sistach; el de la

Seu d'Urgell, Mons. Vives, i els de les dues noves diòcesis «germanes», Mons. Saiz i Mons. Cortès. Alguns d'ells fins i tot impartiran a Alemanya catequesis prèvies a la trobada amb el Papa.

Destaca en la delegació catalana, i en gairebé totes les delegacions, la presència de joves «molt joves», d'entre 18 i 22 anys, franja d'edat que en altres jornades no era tan significativa. També és interessant la presència d'alguns joves «més madurs», que han superat fins i tot els 30 anys, i que després d'un temps fora de l'Església, volen fer una experiència transcendent i replantejar-se la seva fe. En aquest col·lectiu s'emmarca la crida que el mateix Joan Pau II va fer a la participació de joves no practicants i fins i tot no creients en la JMJ 2005.

El lema de la jornada d'enguany —«Hem vingut a adorar-lo»— ha convidat a un intens treball previ, tant a nivell catequètic com espiritual. La veneració de les relíquies dels Reis Mags, que es troben a la catedral de Colònia segons una pietosa tradició, esdevindrà un moment clau i ple de significat. Com els Reis, cada jove és convidat a anar a la recerca de Jesucrist, a reconèixer-lo i adorar-lo. Aquest precisament ha estat des de la seva primera edició el gran repte de les JMJ: la trobada amb Crist, que és alhora trobada amb l'Església, amb els germans i amb un mateix. (S.G.)

MONS. JOSEP ÀNGEL SAIZ, BISBE RESPONSABLE DE LA PASTORAL DE JOVENTUT DE LA CEE

«Benet XVI connectarà amb els joves des de la senzillesa»

—Amb quins desitjos cal que els joves viatgin a Colònia?

—El centre de la trobada és sempre l'encontre personal amb Crist. Joan Pau II ho subratllava amb èmfasi, i el lema d'enguany de la trobada així ho expressa admirablement: «Hem vingut a adorar-lo.» També Benet XVI ho ha comentat en diverses ocasions. És evident que la figura del Papa atrau i això és lògic humanament, però cal mirar a fons els textos i les motivacions per adonar-se que tot està centrat en aquest encontre personal insubstituïble.

—Recollirà Benet XVI el relleu de Joan Pau II en la seva relació amb els joves?

—Jo crec que sí. Tots els gestos i les paraules que Benet XVI ha fet fins ara ens ajuden a descobrir un Papa que des de la seva senzillesa connecta i és proper amb tothom. Amb els joves no pot ser d'una altra manera. A Colònia tindrà com a gran missió fer arribar als joves la persona de Jesucrist.

—Què és el que vostè troba més fascinant de les JMJ?

—Aquestes trobades han ajudat i ajuden els joves a viure la dimensió de catolicitat, d'universalitat de l'Església. Tam-

bé han de ser una profunda experiència d'encontre amb Déu, amb l'Església i amb un mateix. A mi m'impresiona pensar que han estat nombrosos els joves que, a través d'aquests esdeveniments, han descobert el compromís cristià a fons i l'entrega generosa. En recordo alguns que, per exemple, s'han consagrat totalment a Déu.

—Una trobada com aquesta, ha de rejeonar l'Església a Catalunya?

—Aquestes trobades sempre han ajudat els joves i han fet palesa la vitalitat de l'Església. Benet XVI recordava a la missa d'inici del seu ministeri que l'Església és viva. Ho deia pensant en

la quantitat de joves que van desfilar en actitud de pregària davant del fèretre de Joan Pau II i que van assistir a les seves exèquies. Jo mateix tinc ben present la trobada dels joves d'Espanya a Cuatro Vientos amb el recordat papa Joan Pau II. Ha estat la concentració més gran de joves que mai ha tingut lloc en la història d'Espanya. Molts joves la recorden vivament i dins el Departament de Joventut ha marcat un abans i un després.

La joventut del Papa

■ 600 joves viatjaran a Colònia amb el Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ) de Catalunya i Balears

Gairebé 600 joves catalans escalfen ja motors a l'espera de participar en un dels esdeveniments eclesials més apassionants de l'any: la XX Jornada Mundial de la Joventut. Procedents d'escoles cristianes, moviments diocesans i parròquies, més

de 10 autocars partiran el 14 d'agost vinent cap a Colònia amb el desig de viure una experiència única de la universalitat de l'Església. A Alemanya es trobaran amb centenars de milers de joves d'arreu del món que, com ells, volen seguir Jesús

amb radicalitat. Seran uns dies per viure la fe a moltes revolucions. Per experimentar l'alegria que dona viure a fons l'Evangeli i per poder després, ja de tornada a Catalunya i les Illes, contagiar-la en els seus llocs habituals d'estudi, treball o apostolat.

Constitueix un dels grups més nombrosos que enguany partiran des de Catalunya cap a la JMJ 2005. Un grup nombrós i molt heterogeni, format per 19 religioses de la congregació de les Missioneres Filles de la Sagrada Família de Natzaret i per 30 nois i noies molts joves, sobretot estudiants de batxillerat de diverses centres de la congregació. En total 49 pelegrins disposats la majoria a viure intensament la seva primera Jornada Mundial de la Joventut. Al capdavant del grup hi ha la germana Mar Sánchez, una jove que als seus 32 anys exerceix com a mestra de

La delegació catalana comptarà amb la presència d'una vintena de joves Missioneres de Natzaret.

novícies i juniores a Espanya de les Filles de la Sagrada Família. Ella ha estat la principal impulsora del viatge, convençuda que la JMJ de Colònia serà «un moment de gràcia, moment per revifar l'Esperit i continuar caminant vers allò que Déu ha somiat i espera de cadascun de nosaltres». «En els temps que ens ha tocat viure —assegura— és molt important fer una experiència forta de Déu en comunió amb altres joves. Tant de bo que la participa-

ció en aquesta trobada ens faci més adoradors del Crist en les coses i persones de cada dia!»

Fundades per sant Josep Manyanet, les religioses Missioneres de Natzaret viuen amb intensitat el carisma de l'educació, «tant del cor com de la intel·ligència». El seu repte més encoratjador és «propiciar l'encontre de nens i joves amb Crist». Colònia serà un lloc i moment privilegiat per afavorir aquesta experiència.

La primera trobada amb el papa Benet també serà viscuda d'una manera especial, tot i que sense perdre de vista que el centre sempre ha de ser Jesucrist. La germana Mar no dubta que Benet XVI connectarà amb els joves, no tant per qui és sinó per a qui representa: «Quant Jesús hi és, l'èxit està assegurat.» «Crec que allò que els joves agraim al Papa —afegeix— és la radicalitat de la seva fe, és que sigui testimoni veritable que allò que fa realment feliç és dir "sí" a Jesucrist.»

Per a la germana M. Carme Oltra, professora al col·legi Mare Alberta de Palma de Mallorca, les vacances són un temps privilegiat per a l'evangelització dels joves. Només així s'entén que aquest estiu hagi decidit embarcar-se amb quatre alumnes del col·legi amb destinació a Colònia per participar en la XX Jornada Mundial de la Joventut. S'afegiran a la Delegació de Joves del bisbat de Mallorca, els quals emprendran pelegrinatge des de Barcelona juntament amb la resta de diòcesis catalanes.

«L'experiència que es té en una trobada així és inoblidable —comenta M. Carme, de la congregació de religioses Puresa de Maria—. Els joves queden marcats per a tota la vida. Viuen un abans i un després. Val molt la pena apostar-hi fort.» M. Carme és conscient que les motivacions del viatge poden ser molt diverses, i és possible que molts dels joves que hi van no pensin gaire en el Papa, però al final tothom torna amb «l'alegria d'haver pogut compartir la fe amb joves de cultures i llengües molt diverses».

Aquesta jove religiosa de Puresa de Maria és una fervent defensora de trobades d'aquest tipus. Fa dos anys ja va anar amb un grupet de joves a la trobada del Papa a Madrid, a Cuatro Vientos, i l'estiu passat van fer el Camino de Santiago. A més de per devoció, ho fa perquè està convençuda que «en trobades com aquestes els joves cristians descobreixen no només que no s'acaba el món, sinó que la fe pot ser viscuda de manera molt divertida».

No és la primera vegada que la germana M. Carme assisteix a una gran trobada eclesial de joves.

El Moviment Cristià de Joves de Terrassa no se'n perd cap. A les nombroses activitats i trobades que durant aquest curs han organitzat al si de la incipient Delegació de Joves del bisbat de Terrassa, aquest estiu se n'afegirà una de ben grossa: la Jornada Mundial de la Joventut a Colònia. Per a molts serà la primera JMJ, i probablement per a tots serà el primer encontre en directe amb Benet XVI. El grup egarenc està format per una quarantena de joves d'entre 16 i 28 anys procedents de les parròquies del Sant Esperit, Sant Cristòfol, Sant Pau i Sagrada Família.

Experimentats ja en trobades d'àmbit diocesà i interdiocesà, els joves del MCJ tenen moltes ganes de trobar-se i fer experiència d'Església amb altres nois i noies d'arreu del món. «Un viatge com aquest, amb tot el que implica de sortida del país i de trobada amb gent tan diversa, pot esdevenir molt enriquidor per a tots, especialment per als més joves», afirma Montse Fonoll, responsable de joves de la Sagrada Família de Terrassa.

La trobada de Colònia serà un moment privilegiat per crear consciència diocesana. Des del bisbat de Terrassa viatjaran dos autocars —juntament amb els de la resta de diòcesis catalanes— amb joves procedents, entre altres, de Terrassa, la Llagosta, Sant Quirze del Vallès, Sabadell, Cerdanyola i Rubí. No es perdrà tampoc el viatge a Colònia el seu bisbe, Mons. Josep Àngel Saiz, que, en aquest cas, exercirà també com a responsable de Joventut de la Conferència Episcopal Espanyola.

El MCJ de Terrassa ha orientat el curs amb l'objectiu de la JMJ 2005.

La Delegació de Joventut de l'arxidiòcesi de Tarragona es troba en un moment molt dolç. Prova d'això, n'és la destacada presència de joves en el pelegrinatge que les diòcesis catalanes emprendran aquest estiu cap a Colònia. Un dels grups més significatius el formen els joves procedents de l'arxiprestat del Baix Penedès, i concretament dels municipis del Vendrell, Albinyana, Calafell, Bonastre, Llorenç del Penedès i Sant Jaume dels Domenys.

Els joves tarragonins han fet diverses campanyes per recollir diners.

Encapçalats pel jove prevere Mn. Ignasi Cabré, vicari del Vendrell, una trentena de joves partiran el 14 d'agost proper cap a Alemanya amb la il·lusió de «descobrir que el seguiment de Jesús és molt important per a la vida de molts joves com nosaltres», explica Josep Vidal, noi de 18 anys que participarà per primera vegada en una JMJ.

Tenint en compte que per a la majoria dels pelegrins també serà la primera trobada amb el Papa, els responsables del grup han volgut «preparar-la amb molta cura, tot treballant a fons, sobretot des de la component vivencial i de fe, la qual cosa implica participar en un esdeveniment d'aquest tipus». A més de les habituals rifes i activitats per tal de recaptar diners, els joves del Baix Penedès van organitzar fa unes quantes setmanes una encisadora vetllada d'encontre i pregària en la qual van participar una seixantena de joves. Van comptar amb la presència de Paul Ponce, un jove artista de malabars professional, que actualment viu a Coma-ruga i que serà l'encarregat de fer una actuació davant del Sant Pare. «La seva actuació en primícia davant dels joves tarragonins va deixar tothom impressionat», assegura Josep Figueras, responsable del grup.

L'ENTREVISTA

Francesc Figueras és el coordinador del pelegrinatge del SIJ a Colònia 2005

Gaudeix organitzant grans esdeveniments eclesials. El seu dinamisme coordinant la participació del SIJ a la JMJ 2005 és viscut com a carisma, més encara, com a vocació, des d'una opció clara de servei i amor als joves, convençut que ara més que mai cal preparar llocs i espais adients perquè

puguin viure l'experiència més fascinant de la seva vida: la trobada personal amb Crist. A les portes ja de la JMJ a Francesc Figueras fa setmanes que l'adrenalina li corre per les venes. Per moltes raons, la de Colònia serà una jornada especial. Seran les primeres jornades sense Joan Pau II, el seu

artífex i gran impulsor, i alhora seran les primeres jornades sense Rosa Deulofeu, una de les persones que a Catalunya més hi ha cregut. «Tots dos la beneiran des del cel», assegura Figueras, que ja els ha fet un lloc privilegiat entre els joves catalans perquè no perdin detall i puguin fer-ne de les seves.

«El gran repte de les JMJ és que els joves visquin una trobada personal amb Crist»

—Amb què es trobaran els joves catalans que enguany acudeixin a la JMJ de Colònia?

—Es trobaran altres joves amb inquietuds, amb ganes de seguir Crist, amb ganes de viure l'Evangeli, amb ganes de compartir la fe. Seran uns dies de testimoniatge, de festa, d'alegria, de pregària, de trobada amb el Déu encarnat i, mai millor dit, amb un Déu que, a Colònia —on hi ha la tomba dels Reis Mags— hem anat a adorar-lo, a reconèixer-lo com el nostre Déu. Serà una trobada d'Església, amb el nou Papa, amb els bisbes, amb els capellans, amb els responsables pastorals i animadors.

—Una de les grans preguntes és si Benet XVI connectarà amb els joves com ho va fer Joan Pau II.

—Jo crec que sí. Ha estat un Papa que ha sorprès des del començament. Ve en un moment difícil, un moment de canvi en la societat, en un moment en què l'Església és cridada a fer un procés intern molt important. A mi em recorda una mica Joan XXIII, un Papa que en principi destacava per la seva senzillesa i que semblava que seria de transició, però que després va ser un home molt profund i decidí per a l'Església. L'Església necessita avui una sacsejada, una nova Pentecosta: hi ha gent que parla del Vaticà III, jo penso més aviat que del Vaticà II encara hi ha moltes coses a portar a terme. Penso i espero que els joves connectin amb Benet XVI, i amb els cardenals i bisbes que hi assisteixen.

—Què demanen els joves cristians d'avui al nou Pontífex?

—En el fons, els joves d'avui no demanen grans coses: demanen que se'ls escolti, que s'estigui al seu costat i se'ls estimi. L'actitud del Papa i de l'Església en general ha de ser com la de Jesús amb la prostituta. Cal acollir tal com és, i estimar, i un cop acollida i estimada, conduir-la cap

a la Veritat. Aquesta ha de ser l'actitud de l'Església com a mare. Acollir i estimar els joves, que són a vegades rebels, difícils..., però que alhora et donen moltes sorpreses. Més enllà de les aparences hi ha alguna cosa més profunda. Els joves són com aquella fusta que cal treballar. L'arbre en si ja és molt maco, si es talla, una mica menys, però després l'artista en pot fer meravelles.

—Serà la primera JMJ sense Joan Pau II, el seu «inventor». Se'l trobarà a faltar?

—I tant. Joan Pau II tenia un gran ca-

risma amb els joves. Jo sempre recordaré una imatge seva molt tendra a Tor Vergata, en la trobada de Roma. Els joves van fer l'ona, i ell —que estava molt cansat, perquè eren llargues jornades i molt emotives— va fer també l'ona. Allò va ser un signe de correspondència! Va ser un gest més del seu desig de voler estar amb els joves. I això sense deixar de parlar molt clar, perquè no ha rebaixat mai res. Ell ha deixat clar que el camí de Crist no és fàcil, però tampoc que no és impossible. Ha posat els punts sobre les is i ha parlat molt clar del celibat, del matrimoni, del compromís dels joves... Joan Pau II ha deixat clar que Déu ens convida a viure un estil de vida diferent, lliures i alegres, però sense oblidar mai la profunditat i la responsabilitat de la vida.

—«Hem vingut a adorar-lo.» A una joventut més engrescada per l'activisme que per l'adoració, què els ha de dir aquest lema?

—Que som cridats a descobrir l'interior de l'home. És un dels grans reptes que tenim, perquè només des de l'interior ens podem trobar amb Déu. No podem trobar-nos mai amb el Déu que portem dins, encarnat en nosaltres mateixos, si no cerquem moments de silenci, de trobar-nos amb nosaltres mateixos, de fer parèntesi... i des del silenci escoltar Déu, trobar-nos amb Déu cara a cara amb els ulls del cor. En jornades com aquesta un dels nostres grans reptes és potenciar que els joves visquin aquest aprofundiment en el seu interior.

Que es puguin trobar amb aquest Déu que porten en el seu interior i sentir com els estima. Si arribem a suscitar aquesta experiència, tenim molt de guanyat. La fe i tot el que representa esdevindrà llavors, no una creença sinó una convicció del cor, a través de la qual s'entén de veritat què significa ser fill de Déu.

—Insistia molt en aquesta experiència Rosa Deulofeu. També la de Colònia serà la primera JMJ sense ella...

—Sí, i també per això serà molt especial. Quan la Rosa anava amb els joves estava totalment pendent d'ells, era l'últi-

Francesc Figueras ja és un veterà de les JMJ.

ma que se n'anava a dormir i la primera que es llevava. Volia que els joves visquessin l'experiència i que ningú no pogués dir que havia anat a la JMJ i que n'havia tornat buit. Volia que fessin alguns passos més en el seu camí de fe... El seu gran repte era evitar que ningú no tornés sense tenir una experiència personal de trobada amb Crist, de viure aquest Crist encarnat a la seva vida.

—Com viviu l'absència de la Rosa en una cita com aquesta?

—No podem negar que la trobem molt a faltar, però la Rosa és present d'una altra manera. Prova d'això és que ja està donant molts fruits. La Rosa era una persona humana excepcional, amb aquesta entrega, amb aquesta disponibilitat... La Rosa vivia i transmetia Crist profundament. Era una persona que pregava diàriament, que tenia una profunditat de fe molt gran, que havia estat interpel·lada per Déu i havia dit que sí. La gent la troba a faltar, però l'experimenta d'una altra manera. Molta gent li demana coses i hi ha respostes. Hi ha coses evidents que passen, signes senzills en coses normals, però molt macos. En aquest viatge, tant al principi com al final, es demanarà la seva intercessió i la tindrem sempre molt present.

—Quina actitud cal per viure la trobada de Colònia amb intensitat?

—A nivell de grup, hem insistit molt en el fet d'anar a Colònia amb el sentit de pelegrinatge. Sempre ho hem fet així. I en aquest cas, ho fem com els Reis Mags, que vingueren d'Orient conduïts pels estels que els portaren fins a Betlem. Davant del portal el van adorar i li van oferir or, encens i mirra. És important treballar també l'actitud de reverència que l'home ha de tenir vers Déu, de reconèixer que Déu és Déu. Després de la feina, dels exàmens, d'un curs amb moltes coses... anem a la catedral de Colònia, en processó, on hi ha la tomba dels Reis Mags, amb el sentit de pelegrinatge a la cova de Betlem. Anem a adorar el Fill de Déu. Com en tot pelegrinatge, el viatge no és fàcil, hi haurà moments de cansament, de convivència difícil... Caldrà renunciar a coses d'un mateix, i estar per l'altre, però el més important és que hem vingut a adorar-lo i hem vingut a adorar-lo plegats.

—Alguns, fins i tot de dins l'Església, acusen els joves que assisteixen a aquestes trobades de papalotria, què en pensa?

—A mi personalment no m'agrada això dels papaboyes... Sona a col·lectiu radical al voltant del Papa i no és així. Els joves van a les jornades a viure una experiència. No sempre s'està pregant o parlant de Déu. També és molt important la capacitat d'aplegar-se, de trobar-se, de fer grup i ajudar-se mútuament. A mesura que avança el pelegrinatge, els valors de l'Evangeli es van encarnant, i es poden veure gestos maquiàssims que demostren que realment l'altre m'importa.

—Com es plantegen els joves d'avui les JMJ?

—El jove d'avui viu aquest tipus de trobada com una trobada a nivell de grup. És època de vacances, època d'estiu, una època en la qual volem recordar que la fe no fa vacances. És una època en què el jove dedica un temps a aprofundir la seva fe. És com una mena d'exercicis, de convivència, de trobada o formació... Un aprofundir en aquest camí de fe viscut en la universalitat de l'Església. Podrem viure moments de pregària amb joves del Congo, de Costa Rica o de Nova Zelanda. Ens aplegarem gent molt diversa. Serà molt enriquidor per als joves, perquè es podran adonar que la fe que ells professen cada dia, en el seu grup, parròquia o comunitat, no s'acaba allà, sinó que també es pot viure a nivell internacional. El sentit d'universalitat encoratja el jove a fer un pas més en el seu seguiment de Jesús.

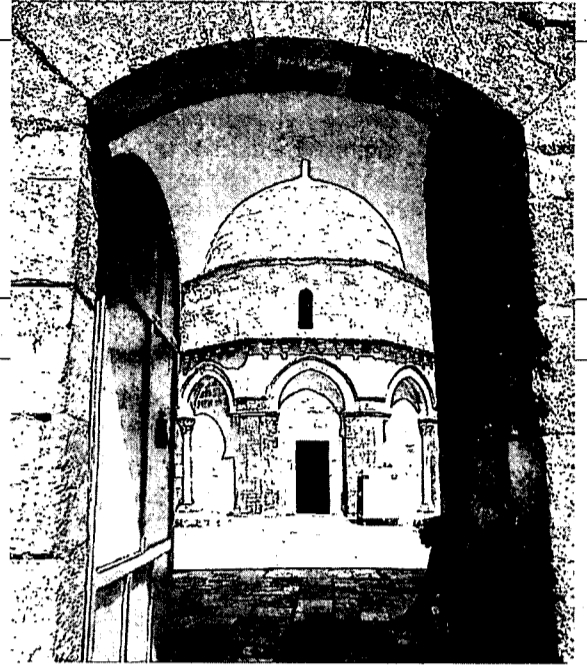
Reportatge: Samuel Gutiérrez

Pelegrinatges a **TERRA SANTA**

Especials solidaritat amb els nostres germans

«*Pelegrins de la Paraula*» al país de Jesús

- Del 14 al 21 de novembre
- Del 27 de desembre al 3 de gener del 2006

AMB L'ASSISTÈNCIA TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

G.C. 612

De 17 al 21 de setembre

Pelegrinatge

a

ROMA

Del 17 al 28 d'agost

Viatge al CANADÀ (costa oest)

Vancouver i
les muntanyes
Rocalloses.

Del 26 de novembre al 13 de desembre

ARGENTINA

De les cascades de
L'Iguazú en plena
selva tropical a les
geleres del sud a la
Patagònia dels Andes.

Amics de Catalunya Cristiana
Per a més informació:
(per telèfon, per correu o bé personalment):

Vaticà

església en el món

Joan Pau II ja camina cap als altars

■ Obertura oficial de la causa de beatificació de Karol «el Gran»

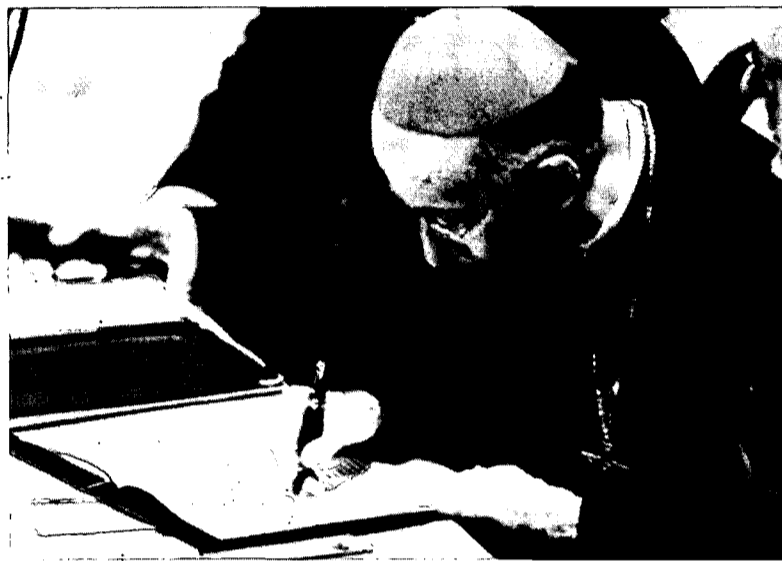
CIUTAT DEL VATICÀ.— Al vespre de la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, Roma va viure l'inici de la causa de beatificació del seu Papa durant els darrers 26 anys, Joan Pau II. La

sessió d'obertura, presidida pel cardenal Camilo Ruini i amb assistència de joves que clamaven *santo subito* («sant ja, de seguida»), va tenir lloc a la basílica major de Sant Joan del Laterà. Aquí

han començat les investigacions diocesanes sobre la vida, les virtuts i la fama de santedat del servent de Déu (ara ja se'l pot anomenar així) Karol Wojtyła.

El papa Benet XVI havia anunciat el 13 de maig —dia de la Mare de Déu de Fàtima— que s'obriria la causa gràcies a la dispensa que ell mateix havia concedit i que escurça el període prescriptiu de cinc anys, temps que cal esperar des de la mort fins a la possibilitat d'obrir una causa de beatificació.

La causa s'ha obert a Roma perquè el Papa va morir-hi. Ara el Tribunal Diocesà de Roma recollirà i analitzarà els escrits sobre la vida del servent de Déu i escoltarà els testimonis. Si el veredicté és positiu, la documentació passarà a la Congregació per a la Causa dels Sants, on seguiran els estudis, incloses les competències mèdiques per analitzar possibles miracles. Són centenars les cartes que arriben al Tribunal Diocesà de Roma amb suposats miracles de Joan Pau II. La majoria de les missives arriben d'Amèrica Llatina.

El cardenal Ruini va presidir la sessió d'obertura.

La causa té una pàgina web, també en castellà: www.JohnPaulIIBeatification.org. La pregària per implorar favors per intercessió del servent de Déu Joan Pau II és: «Oh Trinitat Santa, us donem gràcies per haver concedit a l'Església el papa Joan Pau II i perquè en ell heu reflectit la tendresa de la vostra paternitat, la glòria de la creu de Crist i l'esplendor de l'Esperit d'amor. Ell, confiant totalment en la vostra infinita misericòrdia i en la maternal intercessió de Maria, ens ha mostrat una imatge viva de Jesús Bon Pastor, indicant-nos la santedat, alt grau de la vida cristiana ordinària, com a camí per arribar a la comunió eterna amb Vós. Concediu-nos, per la vostra intercessió, i si és la vostra voluntat, el favor que implorem, amb l'esperança que sigui aviat inclòs en el nombre dels vostres sants.»

Miriam Díez i Bosch

Família, laïcitat sana i escola, temes del Papa en la visita al Quirinal

ROMA.— La calor humida i incòmoda de la Roma de finals de juny no va impedir que el Papa seguís el seu programa. Amb ulleres de sol, va sortir del Vaticà el 24 de juny, es va aturar a la plaça Venècia a saludar l'alcalde de Roma, Walter Veltroni, i va continuar fins al palau del Quirinal, seu de la República. Allí va ser rebut pel president Carlo Azeglio Ciampi i per la seva dona, Franca, que li va dir: «Santedat, no era fàcil guanyar-se el cor de la gent després d'un gran Papa, i vostè ho ha aconseguit.»

Els temes abordats pel Papa en la seva primera visita al Quirinal van ser la tutela de la família fonamentada en el matrimoni, la defensa de la vida i l'escola, així com un concepte de «sana laïcitat» de l'Estat. La visita del Papa correspon a la visita que el president li va fer al Vaticà el 3 de maig. Entre les persones que van assistir a l'encontre hi havia dos expresidents italians, Francesco Cossiga i Oscar Luigi Scalfaro, a més del president de la Cambra dels Diputats, el del Senat, i el primer ministre Silvio Berlusconi. El Sant Pare va recordar que les relacions entre l'Església i l'Estat italià «es basen en el principi fonamental enunciat pel Concili Vaticà II que la comunitat política i l'Església són independents i autònomes en el seu propi camp. No obstant això, totes dues estan al servei de la vocació personal i social de les mateixes persones».

«Per això és legítima una sana laïcitat de l'Estat en virtut de la qual les realitats temporals es regeixen segons les seves pròpies normes, sense excloure les referències ètiques que troben el seu últim fonament en la religió. L'autonomia de l'esfera temporal no exclou una íntima harmonia amb les exigències superiors i complexes que deriven d'una visió integral de l'ésser humà i de la seva destinació eterna.»

El Papa voldria que el poble italià, «no només no renegui del patrimoni cristià que forma part de la seva història, sinó que el conservi perquè continuï produint fruits dignes del passat. Confio que Itàlia, sota el guiatge savi i exemplar dels qui estan cridats a governar-la, continuï desenvolupant en el món la missió civilitzadora que l'ha caracteritzat al llarg dels segles. En virtut de la seva història i de la seva cultura, Itàlia pot aportar una contribució molt vàlida, en particular a Europa, ajudant-la a tornar a descobrir aquelles arrels cristianes que la van fer gran en el passat i que poden afavorir encara avui la unitat profunda del continent.»

Benet XVI va assenyalar que entre les nombroses preocupacions de l'inici de pontificat que «han d'interessar també als responsables de l'administració pública», s'inclouen «el problema de la tutela de la família fonamentada en el matrimoni, com és reconeguda per la Constitució italiana, el de la defensa de la vida humana i del l'educació». (M.D.B.)

Presentat el Compendi del Catecisme de l'Església catòlica

CIUTAT DEL VATICÀ.— El Compendi del Catecisme, presentat el 28 de juny a Roma, és «simple, accessible, clar i sintètic». Segons el Papa, el text és molt útil perquè conté tots els elements de la fe i la moral formulats de manera dialògica —preguntes i respostes— per tal que tothom l'entengui. És un text de referència «segur i autèntic per a l'ensenyament de la doctrina catòlica», explica Benet XVI, i insisteix en el fet que el nou text no afegeix ni treu res al nou Catecisme de l'Església catòlica publicat el 1992. El mateix Papa ha participat en la seva elaboració. Per a ell, «no es tracta d'un nou catecisme sinó d'un renovat anunci de l'Evangelí avui».

El cardenal Darío Castrillón, membre de la comissió especial que ha elaborat aquest petit catecisme en forma de pregunta i resposta va agrair al Papa el «do» del volum i li va donar les gràcies pel text. A l'homília, el Papa va recordar que la necessitat d'un catecisme en versió reduïda ja es va veure el 1992, quan es va publicar el nou Catecisme de l'Església catòlica. Benet XVI va dir que volia que el catecisme arribés idealment a «tota persona de bona voluntat que vulgui conèixer les insondables riqueses del misteri salvífic de Jesucrist».

El Papa va comentar que la «brevet de les respostes afavoreix la síntesi essencial i la claredat de la comunicació». El Compendi inclou algunes imatges sacres que volen ajudar, segons el Papa, a l'anunci evangèlic i expressen l'esplendor de la veritat catòlica. El Pontífex va lliurar un exemplar del Cate-

cisme a dotze grups de persones que representen la catolicitat de l'Església, des d'un cardenal fins a una família. Quan el va lliurar a tres noies catequistes s'hi va entretenir més estona que amb els altres, potser perquè, com havia demanat abans, el Catecisme pot ser una bona

El Papa va lliurar el Compendi a diferents persones.

eina per a la nova evangelització i la catequesi. El text té 205 pàgines, 598 preguntes i respostes, 15 imatges i un apèndix amb oracions principals i algunes fórmules de la doctrina com l'Angelus o el Salve Regina, que el Papa anima a aprendre's de memòria en llatí. El catecisme reduït s'articula en quatre parts: «Professió de fe»; «Celebració del misteri cristià»; «La vida en Crist» i «L'Oració del Senyor: Parenostre». (M.D.B.)

Espanya

Càritas espanyola, compromesa amb les víctimes del tsunami

■ Es compleixen sis mesos de la catàstrofe que va assolir el sud-est asiàtic

MADRID.— Quan es compleixen sis mesos del devastador sisme marí que el 26 de desembre va assolir les costes d'Indonèsia, de l'Índia, de Sri Lanka i de Tailàndia, Càritas espanyola fa balanç de la seva actuació a favor dels milions de damnificats d'aquesta catàstrofe

des de les hores immediatament posteriors. Càritas espanyola ha compromès per als diferents plans de reconstrucció i de rehabilitació posats en marxa per les Càritas nacionals dels països afectats un total d'11.538.052 euros.

Es fons aportats a la Confederació Càritas pels donants espanyols a través de la campanya «Càritas amb el Sud-est Asiàtic» ascendeixen a 25 milions d'euros. El treball de Càritas espanyola s'ha desenvolupat dins de l'operació conjunta d'emergència posada en marxa al si de la xarxa internacional de Càritas, sota el lideratge de les mateixes Càritas locals de les zones afectades i amb el suport de diversos equips d'experts internacionals de l'organització especialitzats en la resposta a catàstrofes naturals.

En la majoria de les zones sinistrades pel sisme marí s'ha passat ja de la fase d'emergència a les fases de postemergència i de reconstrucció. Totes les activitats de la xarxa de Càritas es porten a terme d'acord amb els respectius plans de rehabilitació dissenyats per les Càritas de l'Índia, de Sri Lanka, d'Indonèsia i de Tailàndia a tres i cinc anys vista, i que sumen en conjunt un total de 208.452.239 euros.

Càritas espanyola ha decidit establir per a aquesta campanya un pla de treball conjunt amb la Conferència Espanyola de Religiosos per executar l'acció a favor dels damnificats del tsunami a les zones més afectades i, en especial, a les que presenten més dificultats, a través dels missioners presents als països afectats. Al sud-est asiàtic hi ha actualment uns 400 missioners espanyols. Tots ells comparteixen la seva vida amb les poblacions més empobrides atenent les necessitats dels afectats, en estreta col·laboració amb el personal i els voluntaris de les Càritas locals i amb la pastoral social de conjunt de les diòcesis.

La situació als països afectats

El pla de reconstrucció dissenyat per Càritas Índia puja a 60.710.077 euros, al qual Càritas espanyola ha respost amb fons per valor de cinc milions d'euros. El treball se centra en els estats de Kerala, d'Andhra Pradesh i de Tamil Nadu. L'ajuda d'emergència facilitada des del 26 de desembre als damnificats s'ha centrat en els aspectes d'alimentació; subministrament d'aigua potable; programes de salut; plans de sane-

S'ha complert mig any del devastador tsunami.

jament; repartiment d'estrils domèstics; allotjament temporal, i lliurament de material escolar. Així mateix, Càritas Índia ha començat a executar la fase de rehabilitació, que tindrà una vigència de cinc anys. S'hi inclou la construcció d'habitatges, la recuperació de la flota de pesca costanera, un ambiciós programa de microprojectes, el pla «Sou per treball» i una àmplia bateria de plans de formació femenina i juvenil.

El pla de reconstrucció posat a punt per les Càritas locals d'Indonèsia ascendeix a 18.200.984 euros, als quals Càritas espanyola ha contribuït amb 500.000 euros. El treball es desenvolupa de forma prioritària a la província d'Aceh i al nord de l'illa de Sumatra. Dins de les accions d'emergència realitzades destaquen els plans d'alimentació; l'entrega d'estrils domèstics; l'acollida a desplaçats; un programa d'albergs temporals; sistemes d'aigua i de sanejament en quatre camps, i un programa d'atenció psicològica. Pel que fa a la rehabilitació, les Càritas locals centren la seva atenció en les següents àrees: ajuda agrícola; construcció d'habitatges; pla de formació mèdica a llevadores, personal paramèdic i voluntaris, així com la reconstrucció d'un hospital i una clínica. Al pla s'inclouen també plans de reconstrucció d'escoles i d'infraestructures.

Les accions que Càritas singalesa ha

previst en el pla de reconstrucció ascendeixen a 123.998.536 euros, 2.075.680 euros dels quals han estat compromesos per Càritas espanyola. Les zones d'interès prioritari són Galle, Colombo, Jaffna i Batticaloa. Càritas Sri Lanka ha fet una tasca important en els camps d'alimentació i d'aigua potable, repartiment d'estrils domèstics, allotjament temporal als damnificats, i programes de salut i de sanejament. Entre els plans de rehabilitació que han començat a executar-se sobresurt un programa de construcció d'habitatges, un important pla de recuperació pesquera i un projecte de rehabilitació escolar.

Càritas tailandesa ha dissenyat un pla de reconstrucció per valor de 5.542.642 euros. Càritas espanyola hi ha respost amb una partida de 3.962.372 euros. Les zones d'actuació preferent identificades per la xarxa de Càritas són Krabi, Phuket i Phangnga. L'ajuda d'emergència prestada per Càritas Tailàndia als damnificats s'ha centrat en la distribució d'alimentació infantil i subministrament d'aigua potable a set localitats, a més d'assistència sanitària i plans de sanejament. En la fase de rehabilitació es preveu la reconstrucció d'habitatges, la recuperació de la flota pesquera, un programa escolar, un pla d'ajuda a ancians i un programa de microprojectes. (C.C.)

Constituïda la Comissió Mixta Església-Estat

MADRID.— El 23 de juny es va constituir la Comissió Mixta Església i Estat sobre qüestions d'educació i va celebrar la seva primera reunió. En aquesta primera trobada la Conferència Episcopal va exposar la seva preocupació per l'educació espanyola en general, per les dificultats que genera l'avantprojecte de llei orgànica d'educació pel que fa a l'escola d'iniciativa social, la llibertat d'ensenyament, la nova matèria d'Educació per a la Ciutadania i les concrecions al contingut de la disposició addicional segona sobre l'ensenyament de la religió i els seus professors. Els prelats van recordar que la religió s'ha d'impartir amb les mateixes condicions acadèmiques i didàctiques que la resta de les àrees. La reunió va ser cordial i respectuosa, i es va acordar de continuar el diàleg al juliol per concretar el desenvolupament de la llei pel que fa a l'ensenyament i l'estatut jurídic dels professors. (SIC)

L'ancianitat en la vida religiosa

MADRID.— L'envelliment de la vida religiosa comporta una crisi institucional però també implica una oportunitat per a les congregacions i els instituts religiosos. Així ho creu el religiós camil José Carlos Bermejo, que va participar en una trobada convocada pel Departament de Formació de la Conferència Espanyola de Religiosos el 17 de juny, a Madrid, sobre l'ancianitat en la vida religiosa. El religiós camil, que és director del Centre d'Humanització de la Salut a Madrid, va al·ludir a la crisi d'identitat, d'autonomia i de pertinença per part dels religiosos més grans, a més de la institucional, perquè hi ha el risc de «no cedir el protagonisme a les noves generacions, d'ensorrar-se emocionalment i espiritualment per les pèrdues, de reduir-se a un grup de vells tristos incapaces de gestionar, de voler perviure a tota costa "important" persones de països on és més necessària la tasca assistencial i evangelitzadora que són capaces d'exercir les institucions religioses».

Bermejo va assenyalar que la crisi d'envelliment també implica l'oportunitat de «reconèixer el protagonisme dels seglars en l'Església, d'aprendre a descobrir nous valors, de posar els carismes al seu lloc: a l'Església, no en els grups de consagrats». Per superar aquesta situació crítica, l'expert va proposar el recurs a la formació: «Per tal de consolidar les claus fonamentals de la vida consagrada i que no mori abans de morir biològicament; per tal d'envellir saludablement, integrant les pèrdues, elaborant els dols, prevenint patologies físiques i mentals; per tal de tenir cura de les persones grans, tant físicament com en els àmbits d'estimulació psicosocial i espiritual; per als cuidadors-gerocultors de les infermeries religioses, en tots els àmbits necessaris per a una cura holística.» (Ivicon)

Reunió de la Permanent de la CEE

MADRID.— Els bisbes membres de la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola van celebrar a Madrid, del 21 al 22 de juny, la seva CXCIX reunió. Els bisbes es van aturar en una valoració positiva de la iniciativa presa pels laics per manifestar el seu desacord davant de les reformes legals que lesionen els drets del matrimoni i de la família. En relació amb la pobresa i la fam, els prelats van reflexionar sobre la necessitat de continuar donant

suport a la tasca dels missioners i de les organitzacions eclesials. També es va conversar sobre les línies mestres que ha d'assumir el nou pla pastoral de la CEE. Així mateix, es van revisar els balanços i les liquidacions pressupostàries de l'any 2004 del Fons Comú Interdiocesà, de la CEE i dels seus organismes i institucions que hauran de ser sotmesos a aprovació en la pròxima Assemblea Plenària. (SIC)

JOAN GODAYOL, BISBE DE LA PRELATURA PERUANA D'AYAVIRI

«Cerquem l'autenticitat de l'Evangelí al servei del poble de Déu»

Joan Godayol, natural de Mataró, fa més de quaranta anys que és al Perú i gairebé catorze que és bisbe de la prelatura d'Ayaviri. Recentment ha estat a Barcelona per participar en la inauguració de l'exposició de Mans Unides, en col·laboració amb altres entitats, «Fem del món la terra de tothom». Mons. Godayol és una persona vital, alegre i senzilla, que no ha perdut les seves arrels catalanes. A través de les seves paraules, ens arriba la veu del Sud tants cops silenciada.

—Com és la prelatura d'Ayaviri?

—És un altiplà, una extensió com tot Catalunya, és a dir, 32.000 km², amb altures de més de 5.000 metres i selves a nivell del mar pràcticament. Hi ha contrast de temperatures, de paisatges, de tarannàs... tant pujar i baixar, uns 30 o 40 cops l'any, m'ha afectat la salut. L'any passat vaig tenir una trombosi en una cama i els metges m'han dit que ja no puc pujar fins a aquestes altures. Això m'entristeix molt perquè hauré de deixar-ho. Ja li he demanat al Sant Pare que em baixi a la costa i espero que a finals d'any tindrè resposta.

—Quina valoració fa d'aquests anys com a bisbe?

—En arribar a la prelatura, m'ha tocat ser bisbe de tot i de tothom. Com a salesià que sóc, des de l'especialitat de física-matemàtica, sempre he donat suport a les escoles tècniques perquè crec que és el que més necessita la joventut d'allí. Jo hi vaig arribar en l'època del terrorisme de Sendero Luminoso i no em podia desentendre de tot el que afecta els drets humans, la defensa dels orfes, dels afectats per la violència, de les dones abandonades... també ens ocupem de la part agropecuària, de la coordinació de la salut, de l'educació, de l'organització dels animadors cristians, dels catequistes...

—La tasca dels laics és vital?

—La nostra Església és molt participativa, on els laics són els principals actors perquè assumeixen les principals responsabilitats. Sent gent senzilla, que amb prou feines sap llegir, fa servir molt la Bíblia i fa vida la Paraula de Déu. Hi ha un testimoni molt important de laics compromesos. El més bonic, per a mi, és que ells es responsabilitzen de la seva Església. Al llarg d'aquests anys cada cop admiro més

aquesta gent tan pobra que viu en situacions tan difícils i que té una espiritualitat i unes vivències extraordinàries. Són mestres d'Església i de societat. En el treball pastoral hi ha una gran creativitat i iniciativa i molta organització. Cerquem l'autenticitat de l'Evangelí al servei del poble de Déu. La nostra Església és molt senzilla, molt propera i incorporem en les nostres celebracions els costums quítxues i aimares de la zona andina, que són molt bonics. La litúrgia és molt celebrativa i alegre.

—Què és el que més l'amoïna en aquests moments?

—M'amoïna molt veure que ja han passat diversos governs que no tenen sensibilitat social i que només volen robar, amb polítics que tenen uns sous escandalosos. Podent fer tant, en un país tan ric, es fa tan poc! Aquesta és la pena que sentim tots. Com que els joves no troben feina han de marxar a fora. Al país no tenen sortida ni hi ha estabilitat laboral. Hi ha tanta necessitat, que els empresaris abusen dels treballadors. També hi ha molta delinqüència perquè els joves han de sobreviure. Hem arribat a uns nivells de desesperació molt grans, malgrat que la gent aguanta moltíssim. Això és molt trist i nosaltres intentem formar els líders del poble.

—Com?

—Tenim persones que ocupen alcaldies o que són regidores, a les quals formem perquè s'interessin, no per la seva butxaca, sinó pel bé comú. Però aquests són una minoria. A més, al Perú hi ha molta diferència entre la població de la costa, la de la serra i la de la selva. Entre ells mateixos hi

Mons. Godayol.

ha molta discriminació. Aquí cal fer molta feina de formació, de conscienciació... Jo no hi he anat per substituir ningú, sinó per ajudar. La meua alegria és que tot allò ho continuïn ells mateixos. Volem mostrar al

poble que ells mateixos poden millorar les seves condicions de vida.

—Vostè representa la veu del Sud, es fa sentir aquesta veu?

—És molt difícil fer-nos sentir perquè parlem un altre llenguatge i no tenim traductors. Cal tendir cap a la globalització del voluntariat, sobretot a partir dels joves. Les ONG haurien de canalitzar les seves ajudes a través d'aquests mateixos joves que van als països del Sud a tocar la necessitat de prop. Els joves podrien ser els nostres traductors. D'altra banda, el voluntariat és una forma de pregar, d'expressar la fe, d'estimar Déu i el pròxim amb els fets. L'anivellament entre el Nord i el Sud ha de venir des de la fe i des de la solidaritat del compartir, a través dels joves que tinguin capacitat de decisió.

—És possible fer del món la terra de tothom, com diu Mans Unides?

—Tenim el dret i l'obligació de ser feliços, però cal parlar de felicitat plena, d'aquella que surt de dins. És la satisfacció de compartir, de ser solidaris no únicament amb els nostres diners, sinó amb el nostre temps.

Rosa María Jané Chueca

Saps què sent un missioner quan rep notícies de casa?

ASIA APADRINA UN MISSIONER

Amb la teua aportació, ells o elles i encara més persones llegiran CATALUNYA CRISTIANA cada setmana

Marqueu amb una "x" les vostres preferències:

Preu d'una subscripció missionera: **Amèrica i Àfrica: 188,80 €**
Àsia i Oceania: 254,32 €
Missioner **Missionera**
 (Es pot mantenir correspondència)

Nom i cognoms

Adreça

Població Província C.P.

FORMA DE PAGAMENT:

Adjunto xec nominatiu Domiciliació bancària

Titular Data

Entitat Oficina DC Compte

Envieu aquesta butlleta a: CATALUNYA CRISTIANA
 Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona - Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

Trobada de les Obres Missionals Pontifícies

MADRID.— Del 21 al 23 de juny els delegats diocesans de Missions i directors diocesans de les Obres Missionals Pontifícies (OMP) van celebrar a Alcalá de Henares les jornades anuals i l'assemblea anual. En les jornades es va evocar la figura missionera de Joan Pau II i les intervencions de Benet XVI sobre l'activitat missionera de l'Església. En l'assemblea es va incidir en algunes de les prioritats del curs vinent: formació missionera dels fidels, seminaristes i capellans; la difusió de l'esperit missioner en els processos de formació cristiana dels joves; l'atenció als mitjans de comunicació per posar a la seva disposició la informació sobre l'activitat missionera; l'increment de les aportacions econòmiques dels fidels a favor de les missions; la relació amb els missioners que treballen, enviats per les comunitats locals, als territoris de missió; la col·laboració amb la Comissió Episcopal de Missions en l'elaboració del pla d'acció triennal i la celebració del V centenari del naixement de sant Francesc Xavier. L'assemblea va concloure amb una ponència sobre el missatge del Papa per a la jornada missionera del Domund 2005 amb el tema *Missió, pa partit per al món*. (SIC)

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach
Arquebisbe de Barcelona**Conduir responsablement**

Avui les carreteres i les autopistes són per a gairebé tothom ben familiars. Cada dia es viatja més. L'estiu és un període de l'any en què augmenten els viatges amb motiu fonamentalment de les vacances. D'alguna manera ens estem familiaritzant amb el nombre d'accidents de circulació. Les xifres diuen que cada any moren al món, per accident de circulació, unes tres-centes mil persones i que més de vuit milions en queden ferides.

Amb motiu de la Jornada de Responsabilitat en el Trànsit, celebrada el passat diumenge, i de la festa de Sant Cristòfol, patró dels automobilistes, que s'escau avui, bo serà que pensem una mica en el deure civil i moral de conduir observant les normes i els senyals de trànsit, amb prudència i solidaritat. Aquelles xifres terrorífiques haurien de fer-nos prendre consciència de

la nostra responsabilitat quan conduïm, i de fer-ho amb un sentit ben afinat de la justícia i de la caritat.

La causa de la majoria d'accidents de circulació són les fallades humanes: velocitat excessiva, avançaments prohibits, manca de respecte als senyals de trànsit, excés d'alcohol, etc. No hi ha dubte que conduir malament, imprudentment, en males condicions físiques o psíquiques, és una patent d'homicida o de suïcida.

Tota vida humana és valuosa i important. Però el més trist és que la majoria d'aquestes víctimes són persones joves en plena primavera de la vida, i que el 90% de causes dels sinistres són infraccions del codi de circulació. Augmenten molt, per causa d'aquests accidents de circulació, les persones joves hemiplègiques, que veuen limitades les seves capacitats per a tota la vida.

La vida i la salut física són dons preciosos confiats

per Déu. Els hem d'atendre raonablement, bo i tenint en compte les necessitats dels altres i el bé comú. El Catecisme de l'Església catòlica, parlant del respecte a la vida corporal, afirma que «els qui en estat d'embriaguesa o per gust immoderat de la velocitat posen en perill la seguretat dels altres i la seva pròpia a les carreteres, al mar o a l'aire, es fan greument culpables».

Cal tenir molt present que quan es condueix el cotxe o la moto no es fa pas a la jungla, aïllats completament dels altres. Això té lloc a les carreteres i autopistes, al costat i enmig de moltes altres persones i famílies que també viatgen. Així, doncs, no som responsables només de la nostra pròpia vida, sinó també de la dels altres, i tant la vida nostra com la dels altres és de Déu. Per això conduir bé és sinònim de solidaritat; és un deure de justícia i de caritat.

Als quatre vents

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe de Tarragona i Primat**Font i cimbal de la vida cristiana**

L'Eucaristia és «font i cimbal de tota la vida cristiana»; així ho afirma el Concili Vaticà II en la Constitució sobre l'Església.

Des que Jesús va pujar al Cel i ens va enviar l'Esperit Sant de part del Pare el dia de la Pentecosta fins que torni gloriós a la fi del món, ens trobem en el «temps de l'Església». En aquest període el Crist viu i actua en l'Església, per comunicar-nos els fruits de la seva acció redemptora, que va acomplir amb el seu lliurament al Pare, principalment amb la seva mort i resurrecció.

En una de les setmanes precedents consideràvem que la celebració de l'Eucaristia és la renovació i perpetuació del sacrifici de Jesucrist. En l'Eucaristia el Crist ens associa a l'ofertament de si mateix que va fer al Pare una vegada per sempre al Calvari. El sacrifici de la Creu i el de la missa són un mateix i únic sacrifici, pel qual el

Redemptor distribueix les gràcies de la salvació. En conseqüència, com que tota la gràcia divina, que ens fa viure vida sobrenatural, procedeix del sacrifici de Jesús, també hem de dir que tota la gràcia prové de l'Eucaristia. Heus aquí la raó per la qual diem que l'Eucaristia és *font* de la vida cristiana.

I afegim que n'és el *cimbal*. La vida sobrenatural és el resultat de l'acció, misteriosa i oculta, de l'Esperit Sant en les nostres ànimes, el qual, identificant-nos amb Jesucrist, ens fa fills de Déu. Tots els humans, des de l'instant que rebem l'existència, estem cridats a aquesta estretíssima unió amb Déu. Tots els sacraments tendeixen a aquesta comunió, però en l'Eucaristia ja s'hi realitza sacramentalment, malgrat que només al Cel arriba a ser perfecta. El Concili Vaticà II ho explicava dient que «els altres sacraments, així com tots els minis-

teris eclesials i les tasques apostòliques, estan vinculats a l'Eucaristia i ordenats a ella, perquè l'Eucaristia conté tot el tresor espiritual de l'Església, que és el Crist mateix».

La catequesi, per tant, ha de donar com a fruit una participació més conscient i activa en la celebració de l'Eucaristia. Si som coherents amb la nostra fe en Jesús ressuscitat, la nostra participació en l'Eucaristia no podrà ser mai rutinària, perquè tindrem el convenciment de ser presents en l'esdeveniment més transcendental de la nostra vida i de la història dels homes.

I la pregària, tant individual com comunitària, ens ha d'orientar sempre cap a l'Eucaristia, ja que l'oració només té validesa quan la fem «per Crist, Senyor nostre».

Missatgers de la Bona Notícia

www.catalunyacristiana.com

Més de 25 anys al teu costat

opinió

Punt de vista

Montse de Paz
Fundació ARSIS

Amor per sempre?

L'amor és un tema que omple els carrers, la publicitat i, fins i tot, les pàgines dels diaris. Pocs temes són tan recurrents en la literatura, la filosofia i l'art. Avui s'especula molt sobre la seva naturalesa peculiar. Molts voldrien que fos etern, però l'amor també ha caigut en aquesta cultura de la rapidesa i del que és efímer, del «tot és relatiu» i el «res és per sempre».

Molts diuen que l'amor per sempre no existeix. Fins i tot, hi ha estudis científics que suggereixen que l'amor apassionat de l'enamorament i dels recent casats és caduc, i que dura entre dos i quatre anys abans de caure en la rutina. N'hi ha que, encara més decebuts o ferits, afirmen que, en realitat, l'amor absolut i etern, tal com l'entenien els romàntics, en realitat és una fal·làcia. Altres sostenen que és un invent de les religions i les cultures per assegurar l'estabilitat de les famílies i el matrimoni, com si la infidelitat i la volubilitat fossin connaturals a l'ésser humà.

Jo no sóc cap experta psicòloga, ni filòsofa, ni antropòloga, però m'atreveixo a afirmar, contra vent i marea, i amb tota la meua força, que l'amor per sempre sí que existeix, i que l'amor, si és autèntic, no para de créixer.

M'agrada comparar l'amor amb un arbre que, si es rega i se'n té cura, creix cada dia. Com més vell, més gran, més frondós i més bonic. I entre les branques i les fulles nien les nostres vides, projectes, somnis i realitats. Un amor autèntic com un roure crescut i fort per resistir els embats de les tempestes, del temps i de la sequera. Un amor sòlid ho resisteix tot. L'amor és generositat, és lliurament d'un mateix. És amistat, és confiança, és compartir. L'amor també és tendresa, és intercanvi, és comunicació... L'amor és bella creadora, feina, pensament.

Quina és la naturalesa de l'amor? La mística i la literatura ens donen llum sobre les qualitats d'aquesta força, que és molt més que química i sentiments. Sant Pau, al seu cèlebre *Himne a l'amor* (o *Càntic de la caritat*, com s'ha traduït en altres versions), ens explica que l'amor és pacient, fort, incansable,

generós. Quevedo diu en un dels seus sonets que, el dia que mori, «pols seré, però pols enamorada». Shakespeare escriu bellament sobre la qualitat innegotable de l'amor: «Com més et dono, més en tinc, perquè aquest amor és infinit.» Diu Jesús que «no hi ha cap amor més gran que el que dona la vida pels seus amics».

En termes cartesians i purament humans, aquest amor no té cabuda. I, no obstant això, tots sabem de què es tracta. Tots anhelem aquest amor, en el fons del cor, i potser hem conegut persones que viuen o han viscut aquest amor autèntic. Moltes parelles ens en podrien parlar. I saben que l'amor traspasa la vida, i va més enllà de la mort. L'amor real és per sempre. La perseverança en l'amor, dia rere dia, en els detalls petits, en els contrastes i en les alegries, és bona part del secret per mantenir viva la flama, asseguren els membres de la majoria de parelles que aconsegueixen una vellesa feliç i continuen enamorats.

L'amor, en realitat, és una qüestió de voler-ho. I parlo del voler voluntariós. Si ho vols, pots. Si ho vols, estimes. Qui vol estimar, sens dubte, ho aconsegueix. Estimar és també un acte suprem de llibertat. Aquest estimar és la primera guspira que mantindrà el foc viu. I la resta... el combustible que l'engrandirà, és aquesta amalgama de detalls, sacrificis petits, constància en l'afecte, feina, delicadesa, silencis i paraules dolces, que componen la vida diària i donen color a la nostra existència. Per viure estimant cal aprendre'n, i no hi ha cap escola millor que la pràctica, ni més bon mestre que l'exemple. Per això, al món d'avui, afamat d'amor, que sovint cerca la tendresa per camins equivocats, és urgent i necessari educar-se i educar els nostres infants i joves per aprendre la ciència més important de totes: l'art d'estimar. De mestres bons, no ens en manquen.

A propòsit de...

P-J Ynaraja
Capellà del Montanyà (ynaraja@ynaraja.e.telefonica.net)

El pi

En primer lloc, aquest arbre tan comú a la nostra terra té moltes varietats, que es coneixen generalment per la seva procedència. Recordo que quan feia de peó de fuster parlàvem de diferents tipus de pi: sòria, gallec, flandes, rojalet, oregó, melis... sense dir *pi de...* En segon lloc, cal dir que tot i que és tan freqüent per tota la Mediterrània, inclòs Israel, la Bíblia només l'esmenta una vegada, quan Nehemies (8,15) diu que el poble, amb motiu de la festa de les cabanes, recull branques d'arbre. Els autors creuen, i amb molta lògica, que devia ser el llorer que, de passada direm que no s'esmenta explícitament a cap lloc del Llibre.

Quan llegim la Bíblia ens sorprenem quan descobrim que, als textos sapiencials o als profètics, hi ha moltes referències als animals i les plantes, molts dels quals només coneixem perquè els hem vist als zoològics o als jardins botànics. D'arbres tan corrents com el que encapçala aquest article, res de res. Quines fustes feien servir per a la construcció i l'ebenisteria? Per a la feina selecta, l'acàcia del desert, i per a la resta, el cedre, l'avet o el xiprer, dels quals parlaré en una altra ocasió.

Entre nosaltres abunden els pins i es van utilitzar molt en la construcció, en interiors i per a l'aprofitament de la resina. Actualment, si aquesta espècie vegetal desaparegués, potser els únics que la trobarien a faltar serien els pastissers perquè desapareixerien els pinyons que utilitzen molt en les seves elaboracions. El pi dels nostres boscos no és gaire apreciat en ebenisteria, ni la seva fusta no és excel·lent per a la fabricació de paper perquè té massa lignina a les fibres. No té l'elegància del til·ler, que engalana els jardins, ni té un creixement ràpid com l'eucaliptus, ni és de durada pluricentenària com les alzines i les oliveres. Els serveis de protecció civil saben molt bé amb quina facilitat es propaga el foc pels boscos.

Penso que el pi és una bona imatge de la nostra cultura decadent actual. És un arbre mediocre, abundant, les seves fulles són molestes, per les branques hi ha processionària..., potser seria bo que desaparegués. Una cosa semblant podríem afirmar dels nostres ambients, hi ha qui pensa que no quedarà cap llegat aprofitable per a la posteritat. Ambicions, hedonisme, malbarament... Però, també penso que, a més de pinyons, a les branques d'aquestes coníferes, sovint hi viuen, s'alimenten i hi gaudeixen els simpàtics esquiroles. És un espectacle preciós veure com aquests rosegadors hi puguen, salten o mengen pinyes. Si acceptem que el pi és una paràbola de l'actualitat vulgar i mediocre, també podem estar segurs que podem descobrir en el fill del veí més andònim un gest alegre, una sorprenent virtut interior, una generositat senzilla. És només qüestió d'estar a l'aguait i preparat per descobrir, acceptar i admirar tot el que ens vingui. I un cop vist el company com un possible amic amb qui emprendre una aventura interessant i generosa, gaudir de la trobada, exigir-nos a nosaltres mateixos, donar fruit, sentir satisfacció davant Déu, ser feliç. I no oblideu que amb la fusta del pi podem fer una llibreria, amb la llenya, encendre un foc de camp acollidor i torrar-hi pa o coure-hi un peix... Paral·lelament, podem fer moltes coses bones amb els nostres companys i, així, plegats, millorar el món.

Saber escoltar

Joan Guiteras i Vilanova

Addicció al joc

Un bon amic em deia, fa pocs dies, que els sermons a les esglésies tendeixen a ser un xic abstractes i que, moltes vegades, no suggereixen indicacions pràctiques. Em suggeria que no es predicava gairebé mai sobre l'addicció al joc, que s'anomena, en termes tècnics, ludopatia.

Aprofito l'ocasió, doncs, per dir algunes coses sobre aquesta addicció que duu els addictes a postures insospitables. I que arriba a fer molt de mal. No sols al jugador, sinó també a la seva família i a la societat. És contenen fets que semblen irreals sobre l'actuació dels jugadors empedreïts. Que s'arriben a jugar sumes notables de diners, que hi ha qui s'ha jugat la casa pròpia, que algú ha robat per poder jugar... Fins i tot, em van explicar, una vegada, que un ludòpata s'havia jugat la seva esposa i que, tanmateix, qui guanyà la juguesca no va pas voler-la, sinó que se les empenygué a bufetades contra l'ebri pel joc a fi que s'adonés que havia de cessar en el seu vici.

El joc forma part de la vida humana. Els infants, tot jugant, creixen. I els grans també necessitem elements jocosos, de manera que moltes activitats es poden posar sota el comú denominador del joc. Però, com en tot, el perill és convertir un mitjà en fi. Llavors s'entra ja en el camp de l'esclavatge. La patologia o malaltia es fa mestressa obsessiva del jugador. De tal manera que aquest se sent empès a satisfer una força que el mana jugar constantment. Com una mena de força que el guia i l'obliga. I, de vegades, el jugador actua gairebé sense adonar-se del que fa. Una situació ben greu!

El joc, en aquestes circumstàncies, no esdevé passatemp, sinó afany d'enriquiment. Pensant sempre que, encara que no hagi tingut cap guany, potser a la ronda propera podrà aconseguir. I així es van esfumant els diners, sense obtenir cap compensació econòmica. Aquest obsés, ni que perdi molt, tendeix sempre a tornar al joc. Imagineu quina cadena d'esdeveniments poden provenir d'una postura com aquesta.

Val a dir que el joc és afavorit per les administracions governamentals. El joc és una deu d'impostos. Per tant, la temptació del governant. El regula, cert. Però, l'afavoreix? De la mateixa manera que es fan determinades campanyes sobre realitats nocives, estaria bé que també se'n fessin contra el gran mal del joc.

Els entesos afirmen que, en temps de crisi econòmica, els qui tempten la sort són molts. L'afany de les riqueses pot envilir i destrossar l'home. Fins a ser causa de ruïna personal i dels de la seva llar. Cal reflexionar sobre el joc. I recordar que la subsistència digna ve també d'una tasca digna i de l'esforç del treball humà. Que això suposaria arreglar força realitats socials? I tant! De totes maneres la ludopatia és una addicció molt difícil de guarir! I té conseqüències terribles: anul·la la llibertat i esmicola la dignitat humana. Pot trencar les sagrades relacions familiars i ser nefasta per als qui ens envolten. Un avís als afanyats per les apostes, pel bingo, per les curses de gossos, pels que cauen en els paranys dels trilers, pels que estan disposats a jugar amb les coses de viure i de menjar, valgui l'expressió. Jugant es pot perdre tot: la llibertat, els deures familiars i els socials.

Cal poder viure dignament i fer almoïna als necessitats.

Signes d'avui

Lluís Serra Llansana (lluis.serra@fms.it)

Pobresa zero

Al cementiri de La Páz, Bolívia, uns quants nens treuen els taüts dels nínxols per posar-s'hi a dins durant la nit i protegir-se del fred. Un africà, quan va rebre un preservatiu, el va coure i se'l va menjar. Així m'ho explicava un periodista que s'ha endinsat en els inferns de la misèria del món. Recordo haver vist uns infants, a l'abocador municipal d'Antananarivo, Madagascar, que feien túnels a les muntanyes de residus per trobar-hi alguna cosa aprofitable i poder-la vendre al carrer (*El coratge navega mar endins*, 1997, STJ). Milers d'imatges esgarrioses ens regiren l'estómac, però no estem capacitats per entendre-les.

Els famolencs se'n van a dormir pensant si l'endemà podran menjar alguna cosa. Nosaltres, mentrestant, preparam el nostre menú amb la seguretat que no ens mancarà res i que podem elegir entre possibilitats diferents. Ells no poden imaginar una font inesgotable d'aliment. Nosaltres no podem pensar en la possibilitat que no hi hagi aliments. Els més ingenus atribueixen aquesta situació precària dels pobres al fet de no treballar. Dropos, pensen. Aquí, només pel fet de sortir al carrer, ja tenim tres o quatre diaris gratuïts. Allà, si hi ha escoles, no hi ha llibres de text. Aquí anem al metge de la Seguretat Social quan tenim la molèstia més petita. Allà això no és possible. Allà, qui té sort, es pot pagar un metge, però no té diners per comprar les medecines. La mortalitat tan alta en edats primerenques té una explicació. Hi ha mares que et donen el seu fill. Saben que, amb tu, estarà alimentat i tindrà un futur d'esperança. Algú pot creure que és manca d'amor, però si ho pensa és que no entén res de res. Només se'n poden desprendre per amor. Aquí regalem la píndola de l'endemà i els preservatius. Allà si els dones una capsula, on la guardaran si no tenen ni cartera ni bossa. Prefereixen rebre aliments. Les seves necessitats no tenen res a veure amb les nostres prioritats. A l'Àfrica, al meu amic periodista li van fer una de les preguntes més terribles que et poden fer: «Vosaltres, els europeus, què teniu pensat per a nosaltres?» Mentre esmicolem el projecte d'unió, continuem subvencionant l'agricultura francesa, l'espanyola, etc., amb la qual cosa els nostres productes van a parar als països tercermundistes i n'anul·len la producció pròpia. En clau de política interna, es parla de solidaritat entre autonomies. Fa riure. Si demanem les balances fiscals, es replica el criteri de la redistribució, però no existeix l'àmbit internacional? El compromís polític del 0,7% és paper mullat. És més difícil complir-ho que aprovar lleis «progressistes» que no costen diners. Espanya només aporta el 0,23% en ajuda al desenvolupament, un dels percentatges més baixos de la UE.

L'any 2000 els governs i els estats van signar la Declaració del Mil·lenni de Nacions Unides, i es van comprometre en el compliment dels vuit Objectius de Desenvolupament del Mil·lenni, com un primer pas per eradicar la fam i la pobresa. Cinc anys després no hem avançat gens.

El 26 de juny es va celebrar a Madrid una manifestació sobre aquest tema. Hi van assistir entre 40.000 i 50.000 persones. Aquí no hi ha cap guerra de xifres, perquè és una manifestació que no molesta ningú. I això és preocupant. La presència de l'Església, a través de Càritas i de moltes ONG, va ser massiva. També hi va participar el bisbe Juan José Omella, president de la Comissió Episcopal de Pastoral Social. Com a cristià, sé que nombroses persones i organitzacions amb les quals comparteixo la fe i la pertinença a l'Església estan presents als llocs més necessitats del món, lluny de la publicitat i dels focus mediàtics.

CASA D'ESPIRITUALITAT
HOSTAL DEL LLEDONER

R. Franciscanes Missioneres M.D.P.

Vol oferir un espai de pau, d'acollida i fraternitat a totes les persones que necessiten trobar-se amb elles mateixes, amb Déu i els germans.

Està oberta: —al poble

- a la comunitat cristiana
- parròquies, col·legis
- grups de pregària, reflexió, descans
- recessos
- jornades de treball
- convivències

La casa disposa de: 19 habitacions (per a 26 persones), capella, menjador, sala de conferències, sala de reunions, terrassa i zona enjardinada.

Informació i reserves: c/ Corro, 275 - 08400 Granollers (Barcelona)

Tel. 938 499 259 - Fax: 938 499 266

E-mail: fmdp@hostalldoner.e.telefonica.net

Notes insignificants

Germà Adrià

Una assignatura nova

Durant uns dies hem vist per la ciutat uns cartells que ens convidaven a ser respectuosos amb els animals.

Un gat o un gos i diferents joves que els sostenien als braços, i no se sap si era més feliç l'animal o el jove que l'aguantava.

Una campanya molt encertada i molt convenient. A mi sempre m'han agradat molt els animals casolans: aquells dos gossos de pagès que acompanyaven les mules al camp... Aquells dos gats tristos que rondaven sempre pel menjador i la cuina... I tots aquells animallets que el meu pare portava del camp i que durant uns quants dies corrien per casa.

Fa uns dies, pel carrer Om, caminava una dona gran amb el seu gos, gran, però també vellet.

Una moto va atropellar el gos i va quedar estès a terra ple de sang. La dona el va deixar allà i se'n va anar cap a casa.

Allà a prop hi havia un grup de joves amb els seus gossos. Tots van anar a ajudar el gos ferit. Tots els seus gossos estaven muts. Unes quantes persones que passàvem pel carrer ens vam aturar per veure què passava. Una jove del grup va anar a picar a l'escala on havia entrat la dona per dir-li que el seu gos estava viu i que baixés per fer-se'n càrrec. I, com que no li va fer cas, un altre jove va trucar a un veterinari. També va dir que si la vella no se'n feia càrrec, ell es quedaria el gos.

M'hauria agradat que algun fotògraf hagués convertit aquesta escena del gos ferit, envoltat per vuit gossos més i atès pels joves, en un cartell.

Me n'he hagut d'anar sense veure el final.

Ahir, en entrar a la Rambla des del carrer Nou, un home gran, conegut del carrer, va caure i es va fer un cop contra un arbre.

Molta gent se'l va mirar però ningú no es va aturar per ajudar-lo. Jo el vaig anar a ajudar, però se'm van avançar dos guàrdies urbans de la comissaria de la Rambla. Després ha vingut més gent.

Els guàrdies l'han aixecat. Sagnava. N'ha vingut un amb una farmaciola i l'han guarit mentre venia l'ambulància.

Quan aquest home del carrer, brut i amb mal aspecte, va caure, ningú no es va apropar per ajudar-lo.

Potser, si hi hagués hagut algun dels joves que van ajudar el gos, també hauria corregut per ajudar el vell.

Potser hauríem de promoure una campanya nova: omplir les ciutats de cartells i, a cada cartell, un jove que abraça un vell.

Potser, en un altre cartell, hi hauria d'haver el somriure d'un vell mentre un jove-li dona la mà.

Potser, a les escoles, haurien de fer pràctiques d'atenció a la gent gran, a minusvàlids, a persones amb disminucions i també als animals.

Una assignatura que potser aportaria més beneficis que cap altra assignatura que serveix ben poc per a la vida i per encarrilar estudis superiors.

Potser, més que els cartells i les campanyes, valdria més presentar l'Evangelí amb senzillesa i valentia.

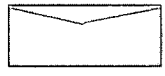
Si sabéssim estimar no caldrien ni cartells ni campanyes.

Zoom

Eduard Brufau

Enguany se celebren 1.000 anys del naixement de sant Eduard el Confessor (1005-1066). Aquest monarca anglès va ser el refundador de l'abadia benedictina de Westminster, va donar impuls a la vida religiosa i va tenir fama de miracler en vida. Per celebrar-ho, l'abadia londinenca que ell va revifar organitza una exposició sobre aquest sant, que és venerat amb la mateixa devoció tant per anglicans com per catòlics. A la fotografia, representació del sant anglès al díptic Wilton, del 1395.

**CARTES DEL
LECTOR**

«La manifestació del 18-J»
 No anàvem contra ningú

Sóc un dels centenars de milers que va formar part, el dissabte 18 de juny, de la manifestació a Madrid en la qual vam defensar dos drets evidents: primer, el dret dels nens a seguir tenint pare i mare com els altres hem tingut, i segon, el dret dels homosexuals a una regulació específica per a ells, plena de drets, però sense ser contracte de matrimoni, que en aquest cas no és possible. No vaig veure en cap d'aquests centenars de milers de criatures —gent gran, pares, adolescents i joves— que caminaven pel carrer cap estil intolerant, ni una paraula contra gais, lesbianes, etc.

No obstant això, fa venir esgarripances la intolerància d'un Govern que truca les dades i lleva un zero a la dreta del nombre xifrat per l'organització: com 166.000 persones atapeïdes i suant podem ocupar tant d'espai als carrers més amples de Madrid tal com es veu a les fotografies? No en les imatges que es van transmetre per les televisions i en les quals molts milers no apareixien. Quan s'ha vist una diferència tan gran en les xifres d'una manifestació que ningú no esperava tan nombrosa? Com vam poder ser només 166.000 si, segons afirmen els mateixos mitjans, vam ser alguns més que el gairebé milió del 4-J? Els 166.000 deu ser que no van comptar els adults, vull dir que només van comptar els nens.

Però almenys, el més d'un milió de persones que érem allí, els que ens van mirar i també ells, sabem que aquesta xifra no és certa. Al mateix temps, vull remarcar, contra els titulars de molts mitjans, que ningú no va anar contra els homosexuals, sinó que vam anar exclusivament a favor de les famílies i dels nens.

JAUME CATALÀ DÍAZ
Girona

 No només Zapatero, sinó també l'oposició

Com a participant directe en la manifestació organitzada pel Fòrum de les Famílies, he apreciat *a posteriori* una certa conspiració de silenci sobre l'esmentada manifestació que va convertir Madrid en un clam a favor de la família. La concentració forma part ja de la història del moviment cívic de la nostra democràcia.

A pesar de les traves imposades per la Delegació del Govern, a pesar dels controls en carretera i desviacions d'autobusos perquè arribessin tard, a pesar de la calor i a pesar dels intents de deslegitimació, el moviment social familiar —una realitat fins ara poc articulada— va treure al carrer més d'un molt llarg milió de persones. Tan aviat com

va quedar clar que la mobilització havia estat un èxit, va començar l'apagada informativa, apagada que no només ha estat cosa del Govern Zapatero.

La policia municipal de Madrid en una actuació sense precedents es va negar a facilitar les seves estimacions d'assistència. Les cadenes públiques de televisió van informar de la manifestació amb una falta de veracitat insultant, posant-la al mateix nivell que dues concentracions de gais que havien reunit uns centenars de persones. Les cadenes privades també van posar sordina al que va succeir. I la televisió autonòmica de Madrid només en va oferir algunes connexions.

Malgrat que es vulgui silenciar, el crit de més d'un milió de goles a favor de la família es va sentir amb claredat. Faria mal Zapatero de no escoltar-lo. Però farien pitjor encara en no escoltar-lo amb serietat els partits que a Catalunya i en el conjunt d'Espanya estan a l'oposició. Molts dels que sortim al carrer som els seus votants. A curt termini els reclamem un veto contundent al Senat i el recurs d'inconstitucionalitat tan aviat com s'aprovi la llei. A mitjan i llarg termini, els demanem la defensa d'una veritable política familiar.

JESÚS DOMINGO MARTÍNEZ
Girona

 A favor de la família

Tots els mitjans parlen de la manifestació a favor de la família, però en realitat l'anomenen «contra els homosexuals». Tot són demagògies construïdes en quatre frases. Crec que hi hauria d'haver un debat, on s'expliqués les conseqüències i la importància que té aprovar aquesta llei. Sens dubte, ningú no parla del dret dels infants, dels infants que poden ser adoptats. Són els més innocents i els més perjudicats.

M. TERESA DELÁS
Barcelona

 Suïssa aprova la llei d'unions homosexuals

Un cop passada la macromanifestació que va tenir lloc a Madrid el dissabte 18 de juny, en la qual es demanava respecte per la família i sobre la qual molts han volgut veure un atac al fet que els homosexuals puguin contreure matrimoni com si fossin heterossexuals, el Govern, amb el seu president al capdavant, s'ha entestat a aprovar contra natura que els gais i les lesbianes puguin casar-se i adoptar infants.

Abans de prendre una greu decisió de conseqüències imprevisibles, crec que caldria considerar les actuacions en aquest sentit que s'han dut a terme en

països de més gran tradició democràtica que el nostre.

Així, tenim que a Suïssa, en un referèndum que va tenir lloc dues setmanes abans que la nostra manifestació, els electors suïssos van aprovar per majoria del 58% la llei sobre «parelles registrades de persones del mateix sexe». A partir d'ara, les unions homosexuals estaran legalment equiparades als matrimonis, amb l'excepció que no podran adoptar infants ni tenir-los mitjançant reproducció assistida.

A Suïssa ho tenen clar: no són matrimonis, no poden adoptar, no es pot practicar la reproducció assistida. Per què no aprenem de Suïssa? No serà que volen convertir l'Estat espanyol en un laboratori?

VALENTÍN ABELENDIA CARRILLO
Girona

 Sí, jo també vaig anar a Madrid el 18-J

Per què? Per la meua experiència vital. Sóc professora de secundària i mare de dos fills, universitaris tots dos. L'any passat, el meu fill gran va cursar un crèdit de psicologia i afectivitat a la seva universitat. Un dia va arribar a casa a la nit i ens va dir que estava impressionat perquè quan el professor els descrivia les característiques principals de la psicologia i afectivitat femenina i masculina, ell no podia deixar de pensar que el que estava reflectint era el retrat de la seva mare i del seu pare. I si alguna conclusió clara he tret després de 24 anys de matrimoni és la de com necessiten i desitgen els fills viure ancorats en el referent del pare i la mare i com desitgen veure'ls units. És pura i forta experiència personal.

És per això que hi he anat a defensar la família natural, la que la natura ens ha ofert: un pare i una mare, complementaris físicament i psicològicament (tot i que, de perfeccions, no n'hi ha) i amb la capacitat natural d'engendrar uns fills. Els altres tipus d'unions em semblen «antinaturals» i una adulteració de la realitat, una moneda falsa. I si ja els infants pateixen moltes vegades perquè la família es desestructura, no els ho posem més difícil d'entrada, amb una família artificial.

Regular les parelles homosexuals i donar-los una forma jurídica com a parelles de fet, sí; constituir-les en matrimoni amb dret a adopció, no. Si no, per la mateixa raó, del «perquè s'estimen», també podríem acceptar la poligàmia i qualsevol forma de relació interpersonal. I aquí és on veiem que es trenca qualsevol norma moral i de dret natural, base del bé comú social.

PILAR COSTA CASELLAS
Barcelona

EL CONSULTORI

PREGUNTES I RESPOSTES
SOBRE DOCTRINA I MORAL
pel Dr. Joan
Antoni Mateo

Virginitat

—Podem proposar com un valor la virginitat als nostres joves? Què puc dir-li a una filla de setze anys perquè no tingui relacions sexuals abans d'hora? Moltes mares donen pastilles a les seves filles... Abans ens deien que era un gran pecat i en teníem prou. Les estadístiques diuen que els adolescents tenen relacions sexuals cada cop més aviat. Abans per a una noia la virginitat era un gran valor; avui sembla que fa vergonya...

—Podem i hem de proposar la virginitat com un gran valor. Em sembla que les mares que es resignen a donar anticonceptius a les filles, en realitat infravaloren les seves filles. Certament, prohibint i dient que es tracta d'un gran pecat tenir relacions abans del matrimoni, poca cosa farem i no convencem ningú. Hem de proposar les nostres conviccions de fe i les exigències ètiques i morals d'una vida digna i de l'evangeli de manera raonable i amable. La veritat sempre és lluminosa, amable i alliberadora. Crec molt convenient no partir en la presentació de la virginitat com si fos una virtut passiva i negativa: no fer, no tenir, evitar, abstenir-se de... Això és poc encoratjador. En primer lloc, hem de saber presentar als nostres joves tota la bellesa i grandesa de l'evangeli de la vida i de l'amor, inclosa la sexualitat en aquest gran projecte de Déu. Potser encara paguem una mica cert maniqueisme que va influir molt en altres temps i segons el qual el sexe era una realitat bruta i dolenta. Cal saber presentar la sexualitat humana en la seva justa perspectiva personalitzadora. En la sexualitat humana s'hi implica tota la persona: cor, cos, esperit i sentiments. Potser així entendran que en una relació sexual fora de lloc s'hi juga quelcom més que un embaràs no desitjat o una malaltia de transmissió sexual. Jo crec que avui és un gran contravalor la visió despersonalitzada i fragmentada que molts joves reben de la sexualitat. Això fa veritables estralls en les vides de les persones i de la societat sencera. Cal ajudar els nostres joves a ser conscients i lliures. Cal dir-los que no es deixin esclavitzar per l'engany de la pressió ambiental.

—Els estudis més seriosos demostren que la majoria de joves mantenen relacions prematures, sobretot les primeres, amb una llibertat molt coaccionada i molta pressió exterior (què diran?, ho fa la majoria...). En realitat no ho volen i molts ho lamenten. Després, pel poder d'addicció del sexe, entren en un cercle complex de trencar. Finalment, penso que serà bo insistir en un diàleg franc amb els adolescents que saber esperar és una forma molt bonica d'estimar i que virginitat no equival a repressió, sinó a integritat o capacitat de donar-se del tot en el moment oportú. I això, els joves intel·ligents ho valoren i molt. Caldria fomentar en el nostre país boniques i educadores iniciatives per als adolescents, com són els clubs de virginitat, que estimulen els nostres joves a preparar-se per a un lliurament generós, sigui en la vida matrimonial, el sacerdoci o la vida religiosa.

• Si voleu enviar les vostres consultes al Dr. Mateo, podeu adreçar-vos a: elconsultori@hotmail.com www.balmesiana.org apartat de correus 121 - 25620 Tremp (Lleida). Cal indicar sempre «Consultori».

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral i altres celebracions

(Cicle litúrgic A; ferial 1)

Temps de durant l'any

(Salteri: setmana 3)

JULIOL

10. Diumenge

XV de durant l'any, Verd. Lectures: Isaïes 55,10-11 / Salm 64 / Romans 8,18-23 / Mateu 13,1-23

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Cristòfol, mr.; Ascani, mr.; beats Carmel Boltà i Francesc Pinàzo, mrs.; Santes, Verònica Giuliani, rel.; Amèlia, viuda.

Festa Major: a Banyeres del Penedès, Begues, Cunit, la Granada, la Guingueta d'Aneu, Lladó, Llambilles, Lliçà de Vall, Martinet, Pallejà, Polinyà, Premià de Mar, Toses, Viladecavalls i Vilaverd.

11. Dilluns

Sant Benet (F), Blanc. Lectures: Proverbis 2,1-9 / Salm 33 / Mateu 19,27-29

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pius I, p. i mr.; Santes, Olga, reina.

Festa Major: a Lluçà.

12. Dimarts

Fèria, Verd. Lectures: Èxode 2,1-15a / Salm 68 / Mateu 11,20-24

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Joan Gualbert, ab.; Abundi, prev. i mr.; Ignasi Delgado, b. i mr.; Josep Fernández, prev. i mr.; Santes, Marciana, vg. i mr.

13. Dimecres

Fèria, Verd. Lectures: Èxode 3,1-6.9-12 / Salm 102 / Mateu 11,25-27. Si es vol: Sant Enric (MLI), Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Eusebi de Cartago, b.; Santes, Sara, vg.; beata Teresa de Jesús dels Andes, rel.

14. Dijous

Fèria, Verd. Lectures: Èxode 3,13-20 / Salm 104 / Mateu 11,28-30. Si es vol: Sant Camil de Lel-lis (MLI), Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Francesc Solano, prev.; beat Gaspar Bono, prev.; Santes, Adela, viuda.

15. Divendres

Sant Bonaventura (MO), Blanc. Lectures: Èxode 11,10-12,14 / Salm 115 / Mateu 12,1-8

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Antíoc, mr.; Pompili-Maria Pirrotti, prev.

Festa Major: a Benissanet, Castelló de Farfanya i Sant Vicenç de Castellet.

16. Dissabte

La Mare de Déu del Carme (MO), Blanc. Lectures: Èxode 12,37-42 / Salm 135 / Mateu 12,14-21

ALTRES CELEBRACIONS: Santes, Magdalena Albrici de Como, rel.

Festa Major: a Calafell i Carme.

Lectures bíbliques

Diumenge XV de durant l'any

Lectura primera Is 55,10-11

La pluja amara la terra i la fa germinar

Lectura del llibre d'Isaïes:

Diu el Senyor: «Així com la pluja i la neu cauen del cel i no hi tornen, sinó que amaren la terra, la fecunden i la fan germinar, fins que dona el gra per a la sembra i el pa per a menjar, així serà la paraula que surt dels meus llavis: no tornarà infecunda, sense haver fet el que jo volia i haver complert la missió que jo li havia confiat.»

Salm responsorial 64

Vetlleu per la terra i la regueu, l'enriqueix a mans plenes. El rierol de Déu desborda d'aigua preparant els sembrats.

R. La llavor caigué en bona terra i donà fruit.

Fecundeu la terra amarant els seus solcs, aplanant els terrossos ablanint-la amb els xàfec, i beneïu el que hi germina. R.

Coroneu l'anyada amb l'abundor que [cau del cel, la fertilitat regalima de la vostra carrossa. Aclama joiós l'erbei de l'estepa, s'engalanan els turons. R.

Les prades es vesteixen de ramats, les valls, cobertes de blat, aclamen joioses i canten. R.

Lectura segona Rm 8,18-23

Tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma:

Germans, jo penso que els sofriments del món present no són res comparats amb la felicitat de la glòria que més tard s'ha de revelar en nosaltres. Perquè tot l'univers creat està atent, esperant que es reveli d'una vegada la glorificació dels fills de Déu. L'univers creat s'ha trobat sotmès a una situació absurda, no perquè ell ho hagi volgut, sinó que un altre l'hi ha sotmès, donant-li, però, l'esperança que un dia serà alliberat de l'esclavatge

d'aquesta situació desgraciada, per obtenir la llibertat, que és la glorificació dels fills de Déu. Sabem prou bé que fins ara tot l'univers creat gemega i sofreix dolors com la mare quan infanta. Però no és ell tot sol. També nosaltres, els qui ja posseïm l'Esperit com a primers fruits de la

collita que vindrà, gemeguem igualment dins nostre, esperant l'hora que serem plenament fills, quan el nostre cos serà redimit.

Al·leluia

La llavor és la paraula de Déu. El sembrador és el Crist; tothom qui el troba viurà per sempre.

Evangeli Mt 13,1-23

El sembrador va sortir a sembrar

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu:

Aquell dia, Jesús sortí de casa i s'assegué vora el llac. Era tanta la gent que es reuní entorn d'ell, que pujà a una barca i s'hi assegué. Tota la gent es quedà vora l'aigua i ell els parlà llargament en paràboles. Digué: «El sembrador va sortir a sembrar. Tot sembrant, una part de la llavor caigué arran del camí, vingueren els ocells i se la menjaren. Una part caigué en un terreny rocós, on hi havia poca terra. De seguida va néixer, ja que la terra era poc fonda, però com que no tenia arrels, quan sortí el sol, amb la calor s'assecà. Una part caigué entre els cards, però els cards van créixer i l'ofegaren. Una part caigué a la terra bona i donà fruit: o cent, o seixanta, o trenta. Qui tingui orelles, que ho senti.»

CAMPANYA DEL ROSARI

Per cada donatiu de 6 € que ens envieu, rebreu el llibret *Bajo Tu amparo nos acogemos* i nosaltres n'enviarem un altre a Cuba en nom vostre. També rebreu un rosari beneït pel Sant Pare.

Amb la col·laboració de tots, aviat haurem enviat milions de llibrets a diversos països

Ajuda a l'Església Necessitada. Associació Pública Universal de la Santa Seu
Filial: c/Lluís Antúnez, 24, 2n 2a - 08006 Barcelona
- Tel. 932 373 763
c/c: 0049-1806-91-2110636317 - BSCH - Barcelona

també disponible en castellà

EL ROSARI
Goig · Llum · Dolor · Glòria

«Les primícies de l'Esperit» (Romans 8,23)

Pere Tena, bisbe auxiliar emèrit de Barcelona

El diumenge és també el dia de l'Esperit

En la magnífica catequesi sobre el diumenge que és la carta apostòlica *Dies Domini* (1998) Joan Pau II feia notar que el diumenge és el dia de Crist, però també el dia de l'Esperit. En efecte, la presència del Ressuscitat enmig dels seus implica sempre una donació del seu Esperit. Ho trobem així des de la primera aparició, el vespre del primer diumenge (vegeu Jn,20). L'Eucaristia mateixa, presència i autodonació del Ressuscitat a la seva Església, és sempre comunicació de l'Esperit, com ho testimonien els textos litúrgics.

És per tant plenament coherent que un dels prefacis dominicals que proposa el Missal Romà —el prefaci VI— centri la motivació de l'acció de gràcies en la presència i l'acció de l'Esperit en nosaltres. Diu així: «...us donem gràcies perquè en Vós vivim, ens movem, i som, i, mentre estem encara en aquesta terra, no solament rebem cada dia els dons de la vostra bondat, sinó que tenim ja la penyora de la vida eterna. Ara posseïm les primícies de l'Esperit que ressuscità Jesús

d'entre els morts; per això confiem que perdurarà en nosaltres el misteri de mort i resurrecció que celebrem. Us lloem, doncs, i proclamem amb els àngels les vostres meravelles tot dient: Sant...»

La penyora

Aquest text litúrgic remet a diversos textos bíblics. En primer lloc, a l'afirmació de sant Pau en el discurs a l'areòpag d'Atenes, per enllaçar amb els oients que, segons l'apòstol, manifestaven la seva religiositat: «Ell [Déu] no és lluny de nosaltres, ja que en ell vivim, ens movem i som» (Ac 17,28). El text litúrgic progressa però ràpidament: des d'aquesta realitat de creació, testimoni ella mateixa de l'amor de Déu, els cristians tenim un pont establert amb una realitat que no ha de passar mai: la vida eterna. D'aquesta realitat en tenim la penyora, que és el do de l'Esperit que hem rebut com a primícies de la plenitud de glorificació dels fills de Déu. L'Esperit Sant és comunicació i presència de vida eterna perquè és l'Esperit del Crist Vivent pels segles. L'obra de l'Esperit en nosaltres és la

mateixa que va realitzar en el misteri pasqual de Jesús: moure'l en el seu lliurament amorós al Pare fins a la mort, i manifestar-lo com a Fill de Déu, amb poder d'ésser font de salvació per a tots els qui creuen (vegeu Rm 1,4).

«Per això confiem que perdurarà en nosaltres el misteri de mort i de resurrecció que celebrem.» Aquest és l'enllaç explícit amb la litúrgia dominical, celebració del misteri pasqual de Crist. L'Esperit Sant és la presència permanent de Déu amb nosaltres, segons la promesa de Crist. És la penyora que això que actualment, en la litúrgia, celebrem, no és quelcom que quedi devorat pel temps, sinó que es manté per la vida eterna. Encara que el sacerdot ho diu en veu baixa, ell repeteix diverses vegades en la missa aquestes paraules: «...que aquesta comunió em guardi per a la vida eterna.»

Dos textos de comentari

La litúrgia de la Paraula del diumenge 15 de durant l'any, en el cicle A, ens porta el text de la carta als Romans al qual fa referència el prefaci que comentem. Sant

Pau parla de les «primícies» (les arres, la penyora) de l'Esperit fent notar la situació de «gemec», de tensió, en que es viu la vida present, amb totes les seves contradiccions. El Catecisme de l'Església catòlica, n. 734-735, té un breu comentari del text paulí, que mereix una cita explícita:

«La comunió de l'Esperit Sant (2Co 13,13) dintre l'Església, retorna als batejats la semblança divina perduda amb el pecat. Llavors ens dona les "arres" o les primícies de la nostra herència: la mateixa vida de la Santíssima Trinitat, que consisteix a estimar "com ell ens ha estimat". Aquest Amor (la caritat de 1Co 13) és el principi de la nova vida en el Crist, feta possible pel fet que hem "rebut una força, la de l'Esperit Sant"» (Ac 1,8).

El segon text és del bisbe i màrtir sant Ireneu de Lió (segle II). Repetidament, en els seus escrits contra les heretgies, insisteix sobre la força de resurrecció de la comunió amb el Cos de Crist: «Els nostres cossos, alimentats amb l'Eucaristia, i col·locats a la terra i desfets en ella, ressuscitaran al seu temps, perquè el Verb de Déu els ressuscitarà, per la glòria de Déu Pare.»

Per Eduard Brufau

El sant de la setmana

- Nascut a Bucchiniaco, nord d'Itàlia, l'any 1550
- Militar que va canviar les armes per l'ajut als malalts
- Fundador dels Pares Camils
- Va morir a Roma el 1614
- Canonitzat l'any 1746 per Benet XIV

Pertanyent a una família noble, Camil de Lel·lis va seguir les passes del seu pare i es va dedicar a la vida militar com a soldat a sou de la corona de Castella, fins que l'any 1570 una nafra al peu l'obliga a estar-se un temps en un hospital de Roma. Un cop recuperat, però, no abandona el centre hospitalari, sinó que hi treballa com a ajudant. Tot i això, no hi dura gaire perquè en no prendre's la feina seriosament és expulsat, i es veu obligat a tornar a posar-se a les ordres dels exèrcits de diferents estats, com ara de Castella o de Venècia. Però el seu caràcter inestable li durà un altre cop problemes i la seva afició a les cartes i als daus, al llindar de la misèria.

En aquesta situació és recollit pels caputxins, en els quals Camil trobarà un guiatge espiritual ferm, fins al punt que intenta fer-

Sant Camil de Lel·lis

se frare. Però la incurable nafra del peu l'obligarà a ingressar de nou a l'hospital. I aquí, quan semblava que tot li anava en contra, descobreix la seva vocació: tenir cura dels malalts. Guarit del tot, sant Camil de Lel·lis es dedica a cercar homes de bé que es consagrin amb ell als malalts per l'amor de Déu. L'any 1582 ja té cinc companys amb els quals es dedica a estar al costat dels malalts i guarir-los; el 1584 és ordenat sacerdot i dos anys més tard el grup de companys és reconegut oficialment per l'Església com a Clergues Regulars Ministres dels Malalts, i finalment seran reconeguts com a orde el 1591. A poc a poc, els camils, metges de l'ànima i del cos, s'aniran escampant per diverses ciutats, on visitaran malalts tant als hospitals com a les cases. A la mort de sant Camil l'orde comptava amb més de 300 membres.

L'expectació era màxima a l'inici de la celebració.

Mons. Jaume Pujol formava part d'un grup nombrós d'arquebisbes metropolitans.

Mons. Jaume Pujol va protagonitzar la celebració juntament amb 31 arquebisbes d'arreu del món

Benet XVI imposa el pal·li a l'arquebisbe de Tarragona

«El moment més emocionant per a mi l'he viscut quan he estat al costat del Sant Pare durant la pregària eucarística. És un privilegi que mai no m'hauria imaginat que em pogués arribar a tocar.» Són paraules de Mons. Jaume Pujol, arquebisbe de Tarragona, després de la solemne celebració en què el papa Benet XVI li va imposar el pal·li a ell i a una trentena d'arquebisbes metropolitans més.

Certament que Mons. Jaume Pujol és un gran privilegiat: va ser un dels últims bisbes a mantenir una audiència privada amb Joan Pau II abans de morir. També va parlar amb l'aleshores cardenal Ratzinger durant molta estona pocs dies abans que es convertís en Papa. Finalment, va poder pregar davant de les despulles mortals de Joan Pau II i ara ha estat rebut en audiència pel papa Benet XVI, que li ha conferit el pal·li que li correspon pel fet de ser arquebisbe metropolità.

Mons. Pujol va confessar a *Catalunya Cristiana* la gran emoció que va sentir quan va veure «molts tarragonins i també familiars» a la cerimònia, que va qualificar de «preciosa».

El president de la Conferència Episcopal Tarraconense, en el moment en què el Papa li va conferir el pal·li —ell va ser l'últim de rebre'l perquè és el més antic en l'ordre de nomenaments— es va sentir «més metropolità de Tarragona, més primat de les Espanyes i més president de la Conferència Episcopal Tarraconense», i va especificar aquest «més» com «una gran responsabilitat en què has de recordar sempre que no ets tu qui fa les coses sinó que ets el successor dels apòstols i de Jesucrist».

Mons. Jaume Pujol va demanar al Papa una benedicció per a l'arxidiòcesi de Tarragona i també per a la seva família, especialment per un germà malalt. El Papa l'hi va concedir, «i va ser per a mi un moment ulterior d'emoció».

Més de cent persones de l'arxidiòcesi van voler ser amb el seu arquebisbe en aquell moment. Destacaven grups de joves i d'infants, molt impressionats i contents en veure el seu arquebisbe al costat del Sant Pare. L'arquebisbe metropolità de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach, i el bisbe d'Urgell i copríncep d'Andorra, Mons. Joan Enric Vives, també van voler assistir a la cerimònia.

EL PAL·LI, SÍMBOL D'UNIÓ AMB EL PAPA

Mons. Jaume Pujol ha tornat a la seva arxidiòcesi amb el pal·li, un signe més de la unió que el lliga amb la seu petrina. Coincidint amb el dia 29 de juny, solemnitat dels sants apòstols Pere i Pau, el Papa imposa el pal·li als nous arquebisbes metropolitans, i enguany ha estat el torn de Mons. Jaume Pujol com a metropolità i primat de Tarragona. Altres arquebisbes de l'Estat espanyol eren

El missatge de Benet XVI va ser d'unitat.

L'arquebisbe de Barcelona també va assistir a la celebració.

El Papa va imposar el pal·li a l'arquebisbe de Tarragona.

Durant la cerimònia va quedar palesa la universalitat de l'Església.

Pelegrins provinents de Tarragona.

Mons. Pujol va compartir l'àpat amb la comitiva tarragonina.

Mons. Santiago García Aracil, de Mèrida-Badajoz, i Mons. Manuel Urefia Pastor, arquebisbe de Saragossa.

El pal·li és un ornament de llana blanca amb set creus negres que es posa damunt de les espatlles. Té dues bandes que cauen sobre el pit i l'esquena i només el duen el Papa i els arquebisbes metropolitans (a Catalunya, només els arquebisbes de Barcelona i de Tarragona). Simbolitza l'autoritat del pastor i manifesta una estreta unió amb el Papa. La llana per confeccionar-los prové d'anyells beneïts pel Papa al Vaticà el 21 de gener durant la festa de santa Agnès, verge romana. Un cop beneïda la llana, les monges de Santa Cecília de Roma la treballen. Els pal·lis ja confeccionats es custodien en una arca sota l'altar de la confessió de Pere, a la basílica de Sant Pere.

L'ús del pal·li pel Papa i els arquebisbes metropolitans ve instituit per la carta apostòlica *De sacrii pallii* del 1978, de Pau VI. El 1984 Joan Pau II va decretar que fos el Pontífex el qui el conferís als metropolitans durant la solemnitat de Sant Pere i de Sant Pau. Normalment es lliura a Roma, tret que algun dels metropolitans no pugui assistir-hi, com va succeir aquesta vegada amb l'arquebisbe de Ljubljana, Eslovènia. En aquest cas, un delegat l'hi porta a la seu.

El pal·li només es fa servir en ocasions especials: a l'arxidiòcesi i en els casos específics en el pontifical, el text litúrgic que conté els ritus de les funcions episcopals amb l'excepció de la missa i l'ofici diví, i també quan ho estableix el Papa. El pal·li es du sobre la casulla.

Joan Pau II havia explicat el significat del pal·li com a «comunió de fe unitat amb la seu de Pere».

JORNADA I DINAR ECUMÈNIC

La diada de Sant Pere i de Sant Pau sempre revesteix un to ecumènic. El Papa va demanar abans de la pregària de l'Àngelus «que la Mare de Déu ens concedeixi que el ministeri petrí del bisbe de Roma no sigui vist com a entrebanc sinó com a sosteniment en el camí de la vida de la unitat, i ens ajudi a obtenir com més aviat millor el desig de Jesucrist: *Ut unum sint* ("Que tots siguin u")».

Per això va demanar la intercessió dels sants apòstols Pere i Pau. El Papa va voler convidar a dinar la delegació del Patriarcat Ecumènic de Constantinoble, format pel metropolita de Pèrgam, el teòleg Ioannis Zizioulas, expresident de l'Acadèmia de Teologia

d'Atenes; pel metropolita de Sàssima, Genadios Limouris, i per l'arximandrita Bartolomeu, vicesecretari del Sant Sínode del Patriarcat Ecumènic. Tots van dinar a la casa Santa Marta del Vaticà juntament amb alguns membres de la cúria romana.

En l'homília, el Papa va saludar molt cordialment la delegació ortodoxa i els va dir que «tot i que encara no concordem en la interpretació i les conseqüències del ministeri petrí, estem junts en la successió apostòlica i ens sentim profundament units els uns amb els altres pel ministeri episcopal, pel sagrament del sacerdoci i confessem junts la fe dels apòstols que ens és donada en l'Escriptura».

L'HOMILIA DEL PAPA: CÀTOLICITAT I UNITAT

L'homília del Papa va estar centrada en les quatre notes de l'Església: unitat, santedat, catolicitat i apostolicitat. El Papa va començar dient que la festa dels sants apòstols Pere i Pau era «la festa de la catolicitat» on «bisbes de tot arreu, persones de múltiples cultures i nacions, conformen la família de l'Església distribuïda per tota la terra».

Per a Benet XVI, cal entendre la catolicitat en dues dimensions: l'horitzontal, que expressa l'encontre de moltes persones en la unitat, i la vertical, que mira només a Déu. El Papa va subratllar que catolicitat vol dir universalitat, i que multiplicat esdevé unitat, i unitat roman malgrat tot multiplicat. El Papa va fer referència a sant Ireneu, la festa del qual s'havia celebrat el dia anterior, dient que va saber lligar catolicitat i unitat de manera molt bonica: «La mateixa fe amb una sola ànima i un sol cor, la mateixa predicació, ensenyament i tradició com si tingués una sola boca.»

Referint-se també al Compendi del Catecisme, que s'havia presentat un dia abans, va advertir que «no es pot llegir com es llegeix una novel·la: cal meditar-lo amb calma».

Als metropolitans els va recordar que el pal·li és expressió de la seva missió apostòlica i de la «nostra comunió, que en el ministeri petrí té la seva garantia visible».

Entre els metropolitans que van rebre el pal·li hi havia l'antic secretari de Joan Pau II, Mons. Stanislaw Dziwisz, nou arquebisbe de Cracòvia, que en rebre el pal·li va sentir una ovació dels seus connacionals que va ressonar per tota la basílica.

Miriam Díez i Bosch

Fotos: arquebisbat de Tarragona

Sant Feliu de Llobregat-Terrassa

diòcesis

Primer aniversari de les noves diòcesis

■ Els bisbes de Sant Feliu i de Terrassa agraeixen el treball fet durant aquest primer any

SANT FELIU DE LLOBREGAT/TERRASSA.— Ara fa tot just un any que l'Església catalana va viure un autèntic «rebombori» amb el nomenament dels nous arquebisbes de Barcelona i de Tarragona, i amb la creació de les noves diòcesis de Sant Feliu de Llobregat i de Terrassa. Aquest any llarg de treball ha fet possible que a poc a poc les noves realitats diocesanes hagin anat prenent forma.

El bisbe Saiz va encoratjar en la seva homilia a mantenir la unitat i la pregària.

Mons. Agustí Cortès es va posar en mans de la Moreneta en iniciar el seu pontificat.

«Benvolguts germans, estem de festa i d'enhonorabona!», va proclamar el 15 de juny Mons. Josep Àngel Saiz en la celebració eucarística coincidint amb el primer aniversari de la diòcesi de Terrassa, i va dir: «En aquesta nova Església local que formem tots, hem de viure i treballar, hem de construir la nostra diòcesi com a homes i dones prudents que fonamenten la casa diocesana sobre roca.»

Continuant amb la referència a l'Evangeli de Mateu, el bisbe Saiz va dir que «d'aquesta forma, si vénen pluges, creixen les riuades o els vent envesteixen contra aquesta casa, res no la fa caure, perquè té els fonaments sobre la roca. Per la nostra part haurem de procedir amb prudència i humilitat en aquesta construcció, amb saviesa i intel·ligència pràctica per assolir la finalitat proposada. Sobretot haurem d'encertar a l'hora d'anar fonamentant la casa diocesana.»

En la seva homilia, el bisbe de Terrassa també va recordar que «la comunitat diocesana està formada per comunitats parroquials, per comunitats cristianes i per comunitats de vida consagrada. Com a comunitats cristianes i com a diòcesi, tenim com a model de referència les primeres comunitats de l'Església, i les Esglésies locals naixents tal com el llibre dels Actes dels Apòstols ens va presen-

tant. Aquí trobem els nostres models, els nostres paradigmes. Aquí ens inspirem a l'hora de construir la nostra comunitat i la nostra missió».

Mons. Josep Àngel Saiz també va recordar els pilars sobre els quals descansa la comunitat i la missió de l'Església diocesana: Jesús ressuscitat com a fonament, l'Esperit Sant com a principi que dina-

mitza i Maria com la Mare que «acompanya els apòstols en els inicis de l'Església, els aplega, els uneix com a família, els compacta en la comunitat de fe i amor».

«Avui celebrem el nostre primer any com a diòcesi de Terrassa», va dir el bisbe Saiz al final de l'homilia, alhora que donava gràcies a Déu i gràcies a tots pel

treball fet.

«Tots plegats hem treballat intensament —va dir— i el Senyor ens ha beneït amb un fruit abundant malgrat les mancances i dificultats. Que el Senyor ens ajudi a continuar fonamentant la vida de la diòcesi en Crist ressuscitat i en la força de l'Esperit Sant que ens envia. Que visquem la comunitat i la corresponsabilitat fraterne, que compartim el pa de l'Eucaristia i els béns materials. Que mantinguem la unitat en l'ensenyament dels Pastors i la pregària. Que siguem missatgers d'esperança i de pau. Que així sigui.»

Balanc positiu del bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Mons. Agustí Cortès Soriano també ha fet un balanç certament positiu d'aquest primer any de vida de la nova diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, tant des del punt de vista institucional com, especialment, pel que fa a «l'adhesió cordial de la majoria dels feligresos, dels preveres i dels religiosos de la diòcesi».

«Estem satisfets», ha dit en declaracions a *Catalunya Cristiana*, «que hagin viscut amb tanta il·lusió aquest any que va inspirar l'Esperit Sant amb la creació de la nova diòcesi».

Com a objectius més immponents de futur, Mons. Agustí Cortès, que va arribar a Sant Feliu de Llobregat després de la seva etapa com a bisbe d'Eivissa i Formentera, apunta

la «consolidació d'aquest sentit de diòcesi» així com els reptes que va fer seus el Concili Provincial Tarraconense i que, coincidint amb el desè aniversari de la seva celebració, els bisbes catalans han volgut recuperar amb més ímpetu: l'evangelització de la nostra societat i la formació dels laics, cada cop més protagonistes en la vida de l'Església. (C.C.)

Constituint el Consell Pastoral Diocesà de Terrassa

Coincidint amb la solemnitat de Sant Pere i Sant Pau, el bisbe de Terrassa, Mons. Josep Àngel Saiz, ha fet públics un gran nombre de nomenaments parroquials, així com els noms dels membres del Consell Pastoral Diocesà, organisme consultiu que està format principalment per laics representants dels arxiprestats de la diòcesi i dels àmbits funcionals diocesans. També en formen part preveres, religiosos i membres designats pel mateix bisbe. La reunió constitutiva havia de tenir lloc el dissabte 2 de juliol al matí.

Els membres del Consell Pastoral Diocesà per raó del càrrec són: Mn. Salvador Cristau, Mn. Francesc Pardo i Mn. Fidel Catalán. Els membres de lliure elecció són: Mn. Miquel Planas, Mn. Francesc Jordana, P. Ignasi Salvat, Gmà. Abelard Rodríguez, Gna. Pilar Adín, Gna. Mercè Riera, Mn. Miquel Miras, Antoni Bosch, Llorenç Barvel,

Carles Llinars, Joan Baltà, Joan Castelló, Vicent Tubau, Àngel Andrade, Teresa Alemany, Maribel Pou, Núria Danti, Joan Alonso, Francesc Clapés, Josep Poch, Núria Estaún, Jaume Galobart, Antoni Ribera i Joan Sala.

Pel que fa als membres designats pel bisbe, són: Josep Argemí, Jorge España, Rosa M. Font, Francesc Matenzio i Pere Pérez.

A banda dels membres del Consell Pastoral Diocesà, també ha estat nomenat el Col·legi de Consultors, que assessorarà el bisbe en els afers de màxima importància per a la vida diocesana i que queda constituït per: Mn. Salvador Cristau, Mn. Francesc Pardo, Mn. Fidel Catalán, Mn. Miquel Planas, Mn. Blai Blanquer, Mn. Josep M. Oca, Mn. Josep Pausas i Mn. Lluís Pou. El bisbe Josep Àngel Saiz també ha nomenat els membres del Consell Diocesà d'Assumptes Econòmics. (C.C.)

Barcelona

Mons. Martínez Sistach, present al Congrés Eucarístic de Polònia

■ L'arquebisbe de Barcelona va intercanviar experiències pastorals amb el cardenal de Varsòvia

BARCELONA.— Com a resposta a la invitació feta pel cardenal primat de Varsòvia, Jozef Glemp, l'arquebisbe de Barcelona va participar en l'Assemblea Plenària de l'episcopat polonès i en els actes del III Congrés Eucarístic Nacional de Polònia, que es van celebrar els dies 18 i 19 de juny a Varsòvia. Mons. Lluís Martínez Sistach va estar acollit a la residència episcopal del cardenal Glemp durant aquests dies d'intercanvi d'experiències pastorals entre les diòcesis polonesa i catalana.

«Aquests dies de convivència», ha explicat l'arquebisbe Lluís Martínez Sistach a la seva tornada, «van ser ocasió d'intercanviar experiències pastorals sobre la Pastoral de Joventut, la celebració del sagrament de la Confirmació, el catecumenat, la situació de les famílies cristianes, la Pastoral Vocacional, etc.»

El viatge també va servir per corroborar que la realitat religiosa de Polònia és força diferent de la de Barcelona i, de forma extensiva, de la de Catalunya, especialment pel que fa a la pràctica religiosa i al nombre de vocacions sacerdotals. Això no obstant, hi ha signes que indiquen temps de canvi també per a la terra polonesa, com la minva de les vocacions religioses femenines o el fet que la natalitat experimenti una suau tendència a la baixa.

Quan Mons. Lluís Martínez Sistach va poder palpar més de prop la realitat de l'Església polonesa va ser durant la seva participació en l'Assemblea Plenària dels

L'arquebisbe de Barcelona amb el cardenal Jozef Glemp.

Visita a la tomba del prevere Jerzy Popieluszko, assassinat pels serveis secrets comunistes el 1984 als 37 anys i màrtir simbòlic de la resistència cristiana i nacional de Polònia.

present des de Roma mitjançant unes grans pantalles per adreçar un missatge als polonesos.

«El llegat del papa Joan Pau II és molt viu a Polònia», ha explicat l'arquebisbe de Barcelona. Així, les celebracions del Congrés Eucarístic es van fer a la ma-

teixa plaça on va celebrar la missa el papa Karol Wojtyła en la seva primera visita a Varsòvia, «que fou un motiu d'intensificació de la fe i de la vida cristiana dels polonesos i també de l'inici de Solidarnosc».

Carme Munté

bisbes, durant la qual es va aprovar una declaració de comunió i de fraternitat entre els catòlics de Polònia i els grecocatólics d'Ucraïna, així com durant el Congrés Eucarístic, centrat en el tema *Senyor, queda't a les famílies*.

Els actes centrals del congrés van ser les vespres solemnes del dissabte 18 a la tarda i l'Eucaristia del diumenge, presidida pel cardenal de Varsòvia, amb una participació dels bisbes de Polònia i un gran nombre de preveres, de religiosos i de laics. Iniciat aquest nou estil del papa Benet XVI de no presidir les beatificacions, el Papa va delegar en el cardenal Jozef Glemp la beatificació de tres sacerdots polonesos. Al final de la missa de les beatificacions, el papa Benet XVI es va fer

Festivitat de Sant Cristòfol del Regomir

BARCELONA.— La Reial Capella de Sant Cristòfol del Regomir (c/ del Regomir, núm. 5, de Barcelona) acollirà el 10 de juliol, com és tradicional, les celebracions amb motiu de la festivitat del sant. Així, a les 13 h tindrà lloc la celebració de l'Eucaristia i de les 10 a les 13 h i de les 17 a les 20 h, la tradicional benedicció d'automòbils. (C.C.)

SOLSONA

Reunió constitutiva del Consell Pastoral Diocesà

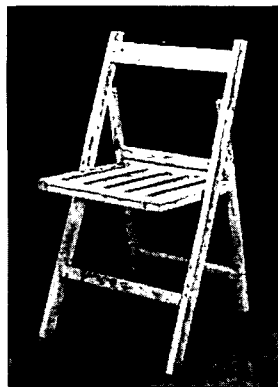
SOLSONA.— El dissabte 11 de juny va tenir lloc al Seminari de Solsona la reunió constitutiva del Consell Pastoral Diocesà. Segons els bisbe Jaume Traserria, «aquest consell està format per preveres, religiosos i sobretot per laics, que representen tot el poble de Déu que constitueix la nostra Església de Solsona. La seva funció és pastoral: conèixer i valorar les activitats que es duen a terme a la diòcesi, aconsellar el bisbe i presentar propostes pràctiques».

Els membres d'aquest organisme con-

sultiu diocesà són: el bisbe Jaume Traserria, Mn. Antoni Quesada (vicari general), Mn. Lluís Prat (secretari general), Mn. Josep M. Besora i Mn. Xavier Romero (preveres diocesans), el Gmà. Ramon Pasqual i la Gna. Carme Duràn (religiosos), Jordi Piñol (Bagà-la Pobla), Anna Moncau (Berga), M. Teresa Bossa (Cardener), Monserrat Rotllant (Gironella - Püig-reig), Marina Manero (Navàs), Salvador Sala (la Segarra), Margarida Pané (Tàrrrega) i Josep Ramon Miró (Pla d'Urgell). (R.E.)

import difusió

MOBILIARI PER A INSTAL·LACIONS

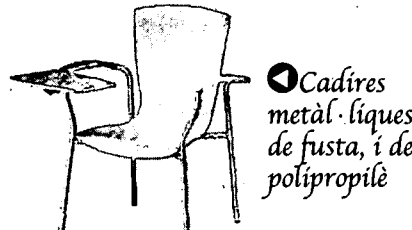
▲ Cadires plegables

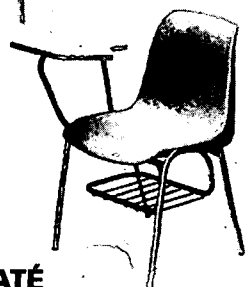
▲ Sales d'actes

▲ Taules i cadires per a locals parroquials, aules de catequesis, biblioteques, residències, geriàtrics...

▲ Cadires metàl·liques, de fusta, i de polipropilè

Agent comercial: A. PÉREZ SABATÉ

Tel. i Fax: 933 882 743

Tel. Mòbil 670 217 310

a/e: a.perez@coacb.com

PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS

Lleida

Germanetes dels Ancians Desemparats visiten Aitona

■ Un grup de 32 religioses va resseguir la vida de santa Teresa Jornet

AITONA.— El 8 de juny passat, el poble d'Aitona va rebre la visita d'un grup de 32 religioses Germanetes dels Ancians Desemparats, congregació fundada per santa Teresa Jornet, filla d'aquest poble del Segrià en què va néixer l'any 1843.

Les germanetes provenien de la casa general i noviciat de València, on han acabat la seva etapa de formació com a religioses. Procedents de diversos indrets i nacions europees i iberoamericanes, durant tres dies van visitar els indrets marcats per la vida i el testimoni

dels seus fundadors: santa Teresa Jornet, que és alhora patrona de l'ancianitat, i el sacerdot Saturnino López Novoa, actualment en procés de beatificació.

El dilluns 6 de juny iniciaren el periple per Sigüenza (Guadalajara), on va néixer D. Saturnino. El dimarts 7 van visitar Barbastro, on el fundador va iniciar la congregació amb dotze germanetes, encapçalades per santa Teresa Jornet. També van visitar la capital de la província, Osca, on D. Saturnino des de la seva responsabilitat de secretari del bisbe va ser l'impulsor de diverses obres socials i de caritat, entre elles la promoció i expansió de la seva congregació.

Les germanetes van arribar a Aitona

el dimecres 8 de juny i van ser rebudes a la Casa Llar de Santa Teresa Jornet per les seves germanes de comunitat. Al poble bressol de la fundadora, van visitar la cova i la casa natal del beat P. Francesc Palau, oncle de santa Teresa Jornet i fundador del carmel teresià.

Especial significació va tenir per a les germanetes la visita a la parròquia de Sant Antolí, on va ser batejada la santa. Després de pregar davant de l'altar on és venerada, van dirigir-se a la seva casa natal i casa de la seva tia Rosa, on va tenir lloc la celebració de l'Eucaristia.

Les germanetes van donar gràcies a Déu pel do de la vocació, i alhora van demanar als seus fundadors fidelitat al carisma de la congregació i al seu compromís d'atendre els ancians desemparats.

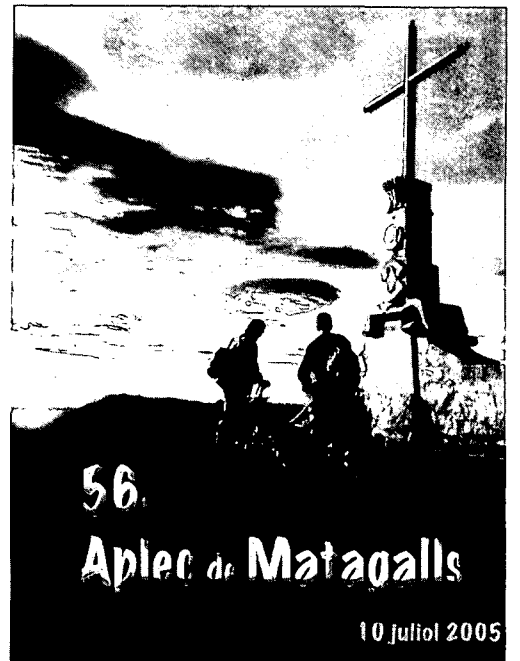
La Congregació de Germanetes dels Ancians Desemparats és avui present arreu del món amb més de 200 cases d'acollida i 2.700 religioses que atenen 29.000 ancians. Davant d'aquesta gran obra, no és estrany que santa Teresa Jornet hagi estat considerada com la santa catalana més universal. N'ha estat testimoni a Aitona aquest grup de germanetes, que són ja el present i el futur de l'obra de santa Teresa Jornet i de D. Saturnino López Novoa.

Les germanetes davant del monument a santa Teresa Jornet a la Casa Llar d'Aitona.

Jordi Curcó

VIC

Arriba la cita ineludible de l'Aplec de Matagalls.

56è Aplec de Matagalls

MATAGALLS.— El tradicional Aplec al cim de Matagalls viurà el diumenge 10 de juliol la seva 56a edició. La jornada començarà a dos quarts de deu del matí, amb la proclamació dels noms i la distribució de les Medalles a la Constància pels 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40 i 45 anys d'assistència a l'Aplec. Seguidament, a dos quarts d'onze del matí, tindrà lloc la missa concelebrada i presidida pel bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova. A l'ofertori, es presentarà l'aigua de la nova font del Salt del Boc, dedicada a Santiago Bofill Pascual. A dos quarts de dotze, es farà la rotllana i el *Cant dels adéus*. I a dos quarts de dues, es beneirà i s'inaugurarà la nova font del Salt del Boc. Ja a la tarda i a la població de Viladrau, tindrà lloc a dos quarts de sis la tradicional ballada de sardanes patrocinada per l'Ajuntament.

Per a més informació: Joan Alsina, Pg. de Maragall, 118, de Barcelona. Tel. i fax: 933 517 960 - a/e: jalsina@aplec.jazztel.es (C.C.)

TARRAGONA

Últims preparatius per al XI Camp de Treball Missioner

TARRAGONA.— Comença l'aventura de la missió, per a joves a partir dels 16 anys, a través del XI Camp de Treball Missioner, organitzat per les Delegacions diocesanes de Missions de Catalunya i les

Illes, una iniciativa que ha tingut en els bisbats de Tortosa i de Tarragona els seus màxims impulsors.

Aquest camp de treball es desenvoluparà a la rectoria de Jorba (comarca de

l'Anoia i diòcesi de Vic) del 15 al 17 de juliol i es posarà a mans dels joves una missió, després de trobar resposta a les preguntes «Qui et crida i t'envia?» i «Quina és la teva missió?», per fer comunitat missionera. Els menors de 16 anys també faran un camp de treball del 15 al 17 de juliol a la mateixa localitat de Jorba.

L'objectiu que es pretén des del Camp de Treball és oferir als joves que hi assisteixin un temps de formació, de reflexió, de pregària i de servei, en l'àmbit cristià missioner *ad gentes - ad intra*. Oferir als pobles i entitats on es fa alguna activitat la possibilitat de ser missioners des del mateix poble en la convivència i l'acollida als assistents i la participació als actes que es fan. Entre les actituds a promoure es vol descobrir i aprofundir des de la pregària el compromís personal i comunitari en l'anunci de l'Evangeli; oferir i aprofundir en l'experiència de viure en comunitat com a expressió de la fraternitat que brota de la fe.

De les línies d'acció a desenvolupar, cal remarcar les dues hores diàries de formació missionera *ad gentes*; la pregària comunitària; el fet d'assumir els ser-

veis comuns entre tots; la revisió periòdica de la marxa del grup en referència a totes les actituds bàsiques per a la convivència i el servei; l'oferiment de criteris de cara a l'evangelització. A més, es procura responsabilitzar cada jove en un àmbit de servei, com ara l'atenció a malalts i ancians que viuen sols; la col·laboració específica dependent del lloc on es fa el camp i l'animació catequètica-missionera per als infants dels diferents pobles de la comarca.

Joves que han participat algun cop al Camp de Treball, com ara l'Ignasi, diuen que les experiències viscudes han estat veritables lligams de comunitat, sobretot en el grup. «Cada passa caminada durant els dies que hem treballat al camp ha format un tros més del nostre camí de fe personal. I hem caminat en comunitat, cadascú amb els seus dubtes i les seves inquietuds, però moguts per l'Amor i l'esperit de fer arribar aquest precís missatge d'Evangeli i de Fe als altres», explica l'Ignasi, per acabar dient que s'adona que «la veritable aventura de missió comença a peu de carrer». (J.B.)

CASA GAY

SERVEI DE LLOGUER
Des del 1860

C/ Puigcerdà, 100-102
08019 Barcelona

Tel. 933 080 104 - Fax 933 087 193

Lloguer de: cadires, taules, tarimes, passarel·les, tanques metàl·liques, parament de taula, estovalles, peanyes per a protocol, penja-robes...

Muntatge de: festes, concerts, reunions, exàmens, congressos, conferències, desfilades de modes, banquets i tota classe d'actes a petita o gran escala.

CASA GAY Vendes Hostaleria: c/ Roger de Llúria, 12-14 - 08010 Barcelona - Tel. 933 181 495
Servei de lloguer: c/ Puigcerdà, 100-102 - 08019 Barcelona - Tel. 933 080 104

Lleida

Properes ordenacions de dos diaques i d'un prevere

■ El bisbe Ciuraneta nomena nou responsable del Seminari diocesà

LLEIDA.— Coincidint amb la cloenda del curs del Seminari diocesà, el bisbe de Lleida, Francesc Xavier Ciuraneta, ha escrit una carta dirigida als preveres, diaques, religiosos i religioses, als membres del Consell de Pastoral i a tots els diocesans, on comunica com un «fet eclesial molt important per a tota la diòcesi» les tres properes ordenacions previstes: dues de diaca i una de prevere.

Les ordenacions diaconals de dos seminaristes que ja han rebut els ministeris tindran lloc aquest mes de juliol. La primera serà el diumenge 17, a les 17.30, quan Louan Constant, provinent de Costa d'Ivori, serà ordenat diaca a la parròquia del Carne, on ha exercit la pràctica pastoral, sobretot amb immigrants subsaharians.

La segona serà el diumenge 24 de juliol, a les 19 h. En aquesta ocasió serà el seminarista Francisco José Ribas, provinent de Còrdova i amb arrels familiars a Catalunya, el qui rebirà també el diaconat a la parròquia del Pilar, on ha col·laborat pastoralment.

Així mateix, per a començament del

Foto: J. Manel Prada

Josep M. Novell va rebre l'acolitat i el lectorat a la capella del Seminari.

proper curs es preveu l'ordenació presbiteral del diaca Martí Sandiumenge, president de l'Hospitalitat de Lourdes. «Donem gràcies a Déu per aquesta esplèndida collita i continuem donant suport al nostre Seminari», diu Mons. Ciuraneta en la seva carta, en la qual agraeix a tots els sacerdots i laics la col·laboració i el treball fet en assumir la voluntat de tirar endavant el Seminari: «Tots ells han col·laborat generosament perquè aquest curs resultés una

primera experiència enriquidora.»

Aquestes properes ordenacions, que omplen de goig i d'esperança la diòcesi de Lleida, han estat precedides per l'Eucaristia celebrada el 21 de juny, en la qual el bisbe de Lleida va conferir els ministeris d'acòlit i de lector a Josep M. Novell Encinar, que va rebre la patena i el Sants Evangelis.

D'altra banda, davant del proper curs acadèmic, Mons. Ciuraneta ha reforçat

«Un gènere de vida plenificant»

Mons. Ciuraneta, a la carta dedicada al Seminari i a les vocacions, davant del pròxim curs en el qual es preveu que hi hagi tres o quatre seminaristes, es fa la següent pregunta: «No hi ha joves a les nostres parròquies i moviments que vulguin lliurar la seva vida al Senyor en el sacerdocí?» El bisbe de Lleida afirma que la millor tasca vocacional la constitueix el testimoni d'una vida sacerdotal joiosa: «Un clergat que dona exemple d'estimació fraterna, que treballa pastoralment amb il·lusió i que, malgrat totes les limitacions, no perd l'humor ni l'esperança, atraurà joves cap a aquest gènere de vida plenificant, que és el sacerdocí.»

l'equip del Seminari diocesà. En nom seu, el jove prevere Manel Mercadé, actual rector de les parròquies de Llardecans, de Maials i d'Almatret, serà el responsable de la marxa interna del Seminari, amb la col·laboració de Mn. Amadeu Carrera i de Mn. Mateu Freixes, com a cap d'estudis. Mn. Vicenç Alfonso continuarà amb la tasca del Seminari en Família i l'organització de les trobades d'escolans, que tenen lloc al llarg del curs. «Confio que tots posaran la màxima il·lusió en això que és tan important per al futur de la nostra Església», diu Mons. Ciuraneta a la seva carta.

Jordi Curcó

Noces d'or sacerdotals de quatre preveres

LLEIDA.— No és freqüent participar en una Eucaristia de diumenge en la qual quatre preveres celebrin plegats les seves noces d'or sacerdotals. El diumenge 19 de juny la parròquia de Sant Martí de Lleida va viure amb goig com quatre mossens de la unitat pastoral que conformen les tres parròquies del barri antic de la ciutat (Sant Llorenç, Sant Martí i Sant Andreu) van voler donar gràcies a Déu pels seus 50 anys de sacerdocí, celebrant plegats una Eucaristia d'acció de gràcies, juntament amb la comunitat parroquial i el seus familiars i amics.

Els quatre mossens són Josep Antoni Ginestà, que en va ser rector i que fa 23 anys que és al servei de la parròquia; Antoni Rubiella, amb 40 anys de servei a Sant Martí; Marius Rodrigo, retirat actualment i que viu amb uns familiars a la demarcació parroquial, i Joan Boldú, que havia estat missioner a Colòmbia i que avui està adscrit a aquesta unitat pastoral.

L'Eucaristia va ser presidida, com cada diumenge a la una del migdia, per Mn. Josep A. Ginestà, que justament en aquest dia celebrava les seves noces d'or. L'homília de la missa va ser en aquesta ocasió conjunta, ja que tots quatre van voler dir unes paraules: Mn. Boldú va donar gràcies per les 50 pasqües viscudes com a sacerdot, les primeres a les parròquies de la Vall de Boí, i tampoc no es va oblidar del seu pas per les parròquies del Baix Segre. Especial menció va fer dels trenta anys de missioner a Colòmbia: «Vaig sentir-me interpel·lat per l'Esperit per portar l'Evan-

geli a altres terres i allí vaig rebre més del que vaig donar.»

Mn. Rubiella va recordar amb afecte els seus pares i les parròquies en què va servir: el Carne, Areny i Sapeira, Esplús i Sant Martí, des de l'any 1965 fins avui, i va donar gràcies als fidels pel seu exemple de fe: «I per damunt de tot a Déu pel do del sacerdocí i per haver-me ajudat a conservar-lo.» Per la seva part, Mn. Marius va parlar dels seus records sacerdotals i, emocionat, va dir: «Al final de la meua vida torno a casa, al barri on vaig néixer i a la meua parròquia... malalt, vell i cec, cansat de la vida però no de ser sacerdot. Vaig sortir de Sant Martí i torno a Sant Martí.»

Finalment, Mn. Ginestà va rememorar la seva ordenació el 19 de juny del 1955 amb tretze companys més a la Seu d'Urgell i va recordar fets importants del seu sacerdocí, com la seva incardinació a la diòcesi de Lleida l'any 1956, les vuit parròquies

on ha exercit el ministeri i, amb emoció, va fer memòria dels seus pares, als quals va agrair el fet d'haver respectat la seva decisió de ser sacerdot. Als fidels els va fer un prec: «Ajudeu-nos amb la vostra comprensió, estimeu sempre els sacerdots i pregueu per nosaltres i per les vocacions.»

Abans de la benedicció, l'actual rector, Mn. Antoni Porta, va lliurar als quatre preveres, en nom de la parròquia, una vella icona de Maria com a record de la celebració. I Maria fou honorada al final amb el cant de la *Salve Regina*, com ho havia estat en el moment de l'ofertori amb el cant de l'himne a la Verge del Remei del Pla d'Urgell, que va emocionar Mn. Ginestà pels seus orígens familiars propers al Castell del Remei. Fill de Castellserà, aquest era l'himne marià més estimat i cantat pels seus pares i per ell.

Els fidels que van assistir a l'Eucaristia van oferir un fort aplaudiment als quatre

Foto: Jordi Curcó

Els quatre preveres en un moment de l'Eucaristia d'acció de gràcies.

mossens, «i és que dos segles de sacerdocí entre tots quatre s'ho val», va dir un dels feligresos presents. (J.C.)

Bon dia!

Comprem materials d'enderroc (teules, radiadors, fàbriques en desús, reixes, portals, etc.) i material antic (llibres, biblioteques, botigues velles, etc.).

Truqueu a en Raimon o en Pau al
972 645 262

ESTAMPES - ROSARIS - PESSEBRES -
OLIS - TRÍPTICS - RETAULES - IMATGES
RELIGIUSES - MEDALLES - RESTAURACIONS
- MIRALLS - ICONES - ORFEBRERIA.

Estamperia San José
Fundada en 1919

Boters 7 i 9
08002 Barcelona Tel. 933 175 685
Fax 934 127 523

e-mail: sugerencias@articulosreligioso.com
www.articulosreligiosos.com

RESIDÈNCIA GERIÀTRICA BON VIURE

«Som a Horta, en una torre amb jardí, alimentació adequada, ascensor, sala d'estar, seguiment mèdic i sanitari, animació, caliu humana. Estades temporals i indefinides. Poques places. Campoamor, 56 - Barcelona.

Tel. 934 274 453

Girona

Girona acull el 2n Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya

GIRONA.— Era el març de l'any 2003 quan Tarragona acollia el 1r Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya. L'objectiu era oferir a totes les confraries un espai de trobada per conèixer-se, intercanviar experiències i millorar l'organització de les Setmanes Santes. Van respondre a la crida més de tres-centes persones, en representació de seixanta confraries. D'aquella primera trobada va sortir el compromís de repetir-la cada dos anys i ara Girona pren el relleu de Tarragona.

La Junta de Confraries de Setmana Santa de Girona és l'encarregada d'organitzar aquest congrés per als dies 7, 8 i 9 d'octubre. El director del 2n Congrés de Confraries de Setmana Santa de Catalunya, Josep M. Nogué i Regàs, considera que «els gironins hem acceptat un repte important». I és per això que confia que la trobada prevista per a l'octubre a Girona «serveixi per impulsar la vida de les confraries catalanes tot aprofundint en el paper que ens toca en l'Església, en la societat i envers cadascun dels confreres».

Aquest segon congrés es marca quatre grans fites. La primera és donar continuïtat al primer congrés celebrat a Tarragona, amb el lema «Coneguem-nos». En aquest sentit, es presentarà la realitat actual de les confraries catalanes amb informació pro-

cedent del primer congrés i amb les respostes obtingudes del qüestionari enviat a totes les confraries, congregacions i germandats de Catalunya.

El segon objectiu pretén revitalitzar les confraries, i que preveu tres aspectes: les confraries vers els seus associats (activitats de caràcter formatiu, formació i solidaritat), la confraria vers l'Església (vinculació a la pròpia parròquia o entitat eclesial on radica la confraria i celebracions pròpies de la confraria al llarg de l'any) i la confraria vers la societat (fomentar la pau i exercir la solidaritat).

2n Congrés
de Confraries
de Setmana Santa
de Catalunya
Girona 7, 8 i 9 d'octubre 2005

Logotip oficial del
congrés.

En tercer lloc, coordinació de les confraries amb l'intercanvi d'experiències: àmbit territorial de la diòcesi de Girona (creació d'un consell) i àmbit territorial català (creació d'una coordinadora i d'una publicació periòdica).

Com a últim objectiu s'apunta donar a conèixer la ciutat de Girona i les tradicions de Setmana Santa de les seves comarques.

Pel que fa al programa del congrés, en el qual es calcula que poden participar unes quatre-centes persones, Josep M. Nogué explica que «hi haurà una ponència central dirigida a tots els assistents; un temps dedicat als vint grups de treball que es for-

maran per intercanviar opinions i criteris, a partir de la ponència i d'un qüestionari que se'ls facilitarà; diverses comunicacions preparades per confraries de diversos llocs de Catalunya i que es publicaran amb

les conclusions del congrés; visites guiades a Girona; espectacle de llum i so, espectacle sorpresa, exposició i àpats multitudinaris; mostra de tradicions pròpies de la Setmana Santa de les comarques de Girona i una missa solemne (presidida pel bisbe Mons. Carles Soler Perdigó) a la catedral». Els organitzadors es mostren il·lusionats per obrir la ciutat de Girona als confreres d'arreu de Catalunya, «per continuar consolidant la imatge d'una ciutat acollidora i atractiva», comenta Josep M. Nogué, «on tothom s'hi senti convidat, i desitgem fomentar la participació activa de les confraries de tots i cadascun dels bisbats de Catalunya». (C.C.)

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

Secretaria del Congrés
Rambla de la Llibertat, 26, 1r -
17004 Girona
Tel. i fax 972 214 603
confraries05@girona.com
www.juntaconfrariesdegirona.org
www.congresdeconfraries.com
Horari: de 19 a 21 h. de dilluns a
divendres

Residència Nostra Senyora de Fàtima al Tibidabo

- ✓ Instal·lacions amb espais enjardinats i de bosc molt amplis.
- ✓ Habitacions individuals amb bany i instal·lació per a TV i telèfon.
- ✓ Ampli menjador amb vistes panoràmiques.
- ✓ Capella, gimnàs, etc.

Equip humà de professionals: metge, assistent tècnic sanitari, assistent social, gabinet psicològic, podòleg, fisioterapeuta, perruqueria, personal assistencial i auxiliar.

Últims avenços informàtics, en el control postural i la localització de persones.

Disposem d'un nombre de places benèfiques per ajudar persones amb pocs recursos econòmics.

La qualitat de vida de les persones grans és la nostra prioritat

**FUNDACIÓ B. NOSTRA
SENYORA DE FÀTIMA**
Carretera de Vallvidrera a
Tibidabo, 102-104
08035 Barcelona
Tel. 934 343 630 - 609 101 344
Fax 934 343 650
e-mail: fundfatima@terra.es
web: www.fundacionntrasra
fatima.org

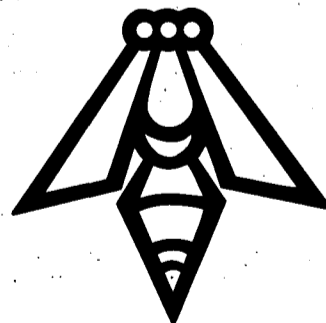

CERABELLA

zona industrial, A
ES 08181 SENTMENAT (BARCELONA)
Tel. +34.93.715.31.02 Fax +34.93.715.02.51

CERERIA ABELLA,
Sant Antoni Abat,9
08001 BCN

t.934 41 09 07 / fax.934 41 70 47

CERERIA ABELLA,
Boters,5 (Portaferrissa)
08002 BCN
t./fax. 933 18 08 41

NOC,
Comte Borrell,41
08015 BCN

t. 934 42 93 28 / fax. 934 41 90 47

cerers
des de
1862

Urgell

Reunió del Consell Pastoral Diocesà

■ Es va tractar en profunditat l'evolució del Concili Provincial Tarraconense en deu anys

LA SEU D'URGELL.— La tercera reunió del Consell Pastoral Diocesà d'Urgell s'ha celebrat al santuari de Núria. El lloc escollit, el santuari que hostatja la patrona principal del bisbat, ha estat motivat pel fet de

celebrar-se enguany el 150è aniversari de la definició del dogma de la Immaculada Concepció i alhora per donar a conèixer aquests santuarials membres del Consell Pastoral, al qual pertanyen fidels dels diferents arxiprestats de la diòcesi.

Els membres del Consell es van fer una foto plegats.

Trenta-vuit persones van assistir a la trobada a Núria, que es va iniciar amb la celebració de l'Eucaristia, presidida pel bisbe i concelebrada pels sacerdots que formen part del Consell. A la trobada hi van estar convidades les parelles dels membres del Consell.

La reunió va tenir com a tema central la commemoració dels 10 anys de la celebració del Concili Provincial Tarraconense i la reflexió va girar a l'entorn dels reptes i les accions a promoure en aquesta diòcesi tenint en compte les 170 resolucions aprovades en l'esmentat Concili.

Alguns dels aspectes sobre els quals es va parlar van ser el repte d'evangelitzar avui en una societat força secularitzada, el plantejament de com renovar les comuni-

Remodelació dels arxiprestats

El Consell de Presbiteri i els arxiprestos han iniciat conjuntament amb el bisbe Joan Enric Vives una reflexió a l'entorn de la possible modificació dels límits dels arxiprestats, de manera que es redueixin i tinguin més acció territorial. La situació actual del territori i de la societat i també la manca d'efectius per afrontar les necessitats arxiprestals han portat a l'anàlisi de la situació actual. De moment s'ha iniciat un procés en què cadascun dels arxiprestos i dels consellers de presbiteri han d'estudiar les propostes que s'han fet en aquest sentit.

tats cristianes, especialment les parròquies en aquest marc poc propici i com intensificar el procés de la iniciació cristiana i la formació continuada. També es va posar sobre la taula la qüestió de com recuperar l'esperit i les resolucions del Concili Provincial Tarraconense, sobre la qual els membres del Consell van fer valuoses aportacions.

En el diàleg es va proposar d'intensificar la tasca parroquial, centrar la reflexió del Consell sobre la parròquia i també impulsar la formació dels agents de pastoral, i que són els tres elements que han de facilitar renovar l'esperit de fa deu anys i trobar la via de l'evangelització actual.

M. C. Orduña

Celebració de la festa de Sant Antoni a Bellver de Cerdanya

BELLVER DE CERDANYA.— El dia de la festa de Sant Antoni de Pàdua o de Lisboa es va celebrar una diada especial al santuari de la Mare de Déu de Talló, a Bellver de Cerdanya, cruïlla dels camins de pas de la Cerdanya i del Berguedà fins a França. Les nou parròquies veïnes s'hi van fer presents i van aportar la seva tradicional ofrena al santuari.

Enguany aquest aplec va estar presidit per Mons. Joan Enric Vives, bisbe d'Urgell, acompanyat pel vicari d'Assumptes Econòmics, Mn. Josep M. Mauri, i pels sacerdots que tenen cura de l'arxiprestat de Batllia-Baridà, Mn. Joaquim Cebrian i Mn. Lluís Girbau, i pels alcaldes de les nou parròquies, encapçalats per Joan Pou, alcalde de Bellver i president del Consell Comarcal de Cerdanya.

Va ser un dia de joia i de tradicions en el qual el bisbe va demanar en l'homilia la revisió de les opcions espirituals i religioses en l'àmbit personal i públic.

La festa de Sant Antoni també es va celebrar amb gran resposta de fidels a Sant Antoni de Cerc, a l'Alt Urgell, on Mn. Joan Casseny va repartir els panets beneïts amb gran goig dels presents. (M.C.O.)

Vida Creixent participa en una trobada interdiocesana a França

LA SEU D'URGELL.— Vida Creixent d'Urgell va participar recentment en una Trobada Interdiocesana a Muret (França) amb les entitats homòlogues de l'Ariège i de l'Alta Garona. Com a representants d'Urgell, Mn. Manel Pal i Carles Dalmau van presentar l'organització, la seva tasca i objectius. La presidenta de *Vie Montante* de Tolosa, Janine Patrier, els va donar la benvinguda. Es va fer un dinar de germanor entre els membres de la trobada. (M.C.O.)

Música i missatge

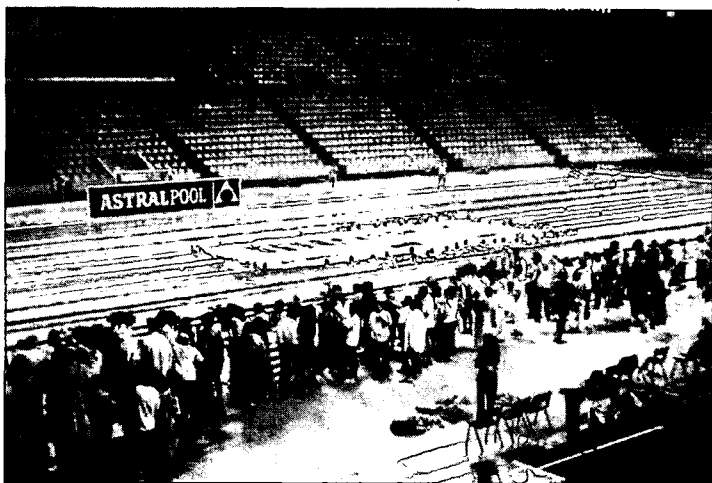

■ Barcelona 106.6	■ Tortosa 90.1	■ Lleida 91.5
■ Tarragona 100.6	■ Garraf 96.8	■ Cerdanya 104.4
■ Catalunya Central 93.7	■ Vic 91.3	■ La Seu d'Urgell 105.0
■ Girona 103.4		■ Andorra 107.5

Un any més, toca banyar-nos per l'esclerosi múltiple

■ El 10 de juliol participen en la campanya 600 piscines de tot Catalunya i més de 70.000 persones

El «Mulla't» ha esdevingut un dels actes de solidaritat més importants fets a Catalunya. Es tracta d'una acció de sensibilització social i de solidaritat amb les 4.000 persones que pateixen aquesta malaltia al nostre país. La seva finalitat és recaptar recursos per finançar serveis destinats a millorar la qualitat de vida de les persones afectades i per finançar la investigació de la malaltia.

La piscina desmuntable del Palau Sant Jordi es va inaugurar amb l'edició del «Mulla't» 2003.

La Fundació Esclerosi Múltiple (FEM) ens demana a tots que el diumenge 10 de juliol nedem uns metres en solidaritat amb els afectats per la malaltia. També s'hi pot contribuir amb donatius o comprant algun dels objectes (samarretes, polseres, gorres, tovalloles, etc.) que s'oferiran en els nombrosos punts repartits arreu de Catalunya i on se celebraran actes relacionats.

Són diverses les campanyes que aquesta fundació posa en marxa al llarg de l'any perquè la ciutadania no s'oblidi i tingui presents les dificultats a què s'enfronta aquest col·lectiu, que a l'Estat espanyol representa prop de 35.000 persones afectades. I podem arribar a ser-ho tots perquè no hi ha grups de risc coneguts, qualsevol persona pot patir-la sense possibilitat de prevenció. No és contagiosa, ni mortal ni hereditària. Però canvia definitivament la vida d'una persona i de la seva família. La majoria dels afectats per aquesta malaltia neurodegenerativa són diagnosticats entre els 20 i els 30 anys, de fet, és la malaltia del sistema nerviós central més comuna entre adults joves al nostre país. Això fa que en el moment en què acaben els estudis o comencen la carrera professional, vegin truncats tots els seus plans de futur.

Per aquest motiu, un dels projectes portats a terme des d'aquesta entitat sense ànim de lucre creada el 1989 va ser la posada en marxa d'un centre especial de treball. L'objectiu és que les persones que han vist disminuïdes algunes de les seves capacitats a causa de l'esclerosi múltiple puguin aconseguir la millor preparació professional i social, i refer la seva vida en la

L'esclerosi múltiple és una malaltia del sistema nerviós central que afecta el cervell i la medulla espinal. Les fibres nervioses estan envoltades i protegides per la mielina, una substància formada per proteïnes i greixos, que facilita la conducció dels impulsos nerviosos. Si la mielina és destruïda o danyada, l'habilitat dels nervis per conduir els senyals des de i al cervell, s'interromp i aquest fet produeix l'aparició dels símptomes de la malaltia. Els símptomes de l'esclerosi múltiple varien segons la part del sistema nerviós central afectada. A l'inici de la malaltia són habitualment lleus i desapareixen sense tractament. Però amb el temps poden arribar a ser més nombrosos i severos. És la malaltia del sistema nerviós central més comuna entre adults joves al nostre país.

mesura de les seves possibilitats. Aquest centre ofereix serveis de telemàrqueting, secretaria, elaboració i manipulació d'enviaments publicitaris, institucionals, etc.

D'aquesta manera, amb els fons obtinguts amb campanyes com el «Mulla't» se subvencionen les activitats del centre de treball, es millora la qualitat de vida dels malalts a través dels hospitals de dia de rehabilitació integral creats i es potencia la recerca sobre una malaltia de la qual encara es desconeix l'origen.

Diverses campanyes de sensibilització

Una de les iniciatives més populars impulsades per la FEM és el Sopar Ball-Taxi. Des del 1992 l'entitat organitza sopars benèfics en què participen empreses i particulars en solidaritat envers la malaltia. Seria el 1996 quan la FEM va organitzar el primera sopar Ball-Taxi, on s'apleguen personatges populars, polítics, esportistes i ciutadans anònims en una gran festa de solidaritat envers els afectats de l'esclerosi múltiple. L'acte consisteix en un sopar esportiu en què els assistents comparteixen taula amb persones famoses de diversos àmbits. Aquestes es presten al final de la vetllada a ballar amb les persones que vulguin «llogar-les» per ballar, per un preu simbòlic.

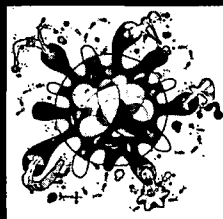
Una altra campanya és «Una poma per la vida». La idea va sorgir de l'Associació Italiana d'Esclerosi Múltiple. La FEM compta amb el suport de diferents productors de fruita que donen gratuïtament les 75.000 pomes necessàries per poder celebrar la jornada. Juntament amb la cadena de supermercats Champion, que permet posar punts de venda de les pomes als seus establiments, es convoca la ciutadania durant dos dies a acudir a qualsevol dels supermercats que Champion té arreu de l'Estat i adquirir una poma solidària per 1,5 euros.

En col·laboració amb el Centre Excur-

sionista de Catalunya (CEC), la FEM organitza també passejades multitudinàries per diferents poblacions catalanes. Una altra de les activitats que ha tingut una gran repercussió al llarg d'aquests anys és l'organització de campionats de golf. Els principals clubs de golf de Catalunya han posat el seu granet de sorra per fer possible aquesta mena d'activitat. El bàsquet i l'atletisme són dos esports més que han volgut contribuir a la millora de les condicions de vida dels malalts d'esclerosi múltiple amb la celebració de diversos esdeveniments.

Cal no oblidar que totes les iniciatives comentades no haurien estat ni serien possibles sense la col·laboració de centenars de voluntaris que aporten el seu treball perquè tot sigui un èxit.

Consuelo Chaves Mejuto

MULLA'T

PER A MÉS INFORMACIÓ:

WWW.FEM.ES/CAT/COM

TEL. 902 113 024

Generalitat de Catalunya
Departament
de Benestar i Família

xarxanet.org

XARXA ASSOCIATIVA I DE VOLUNTARIAT DE CATALUNYA

Espai obert i compartit

Treball en xarxa,
punt de trobada

Gran porta d'entrada
als àmbits associatius

Informació,
coneixements,
reflexió...

Persones
i entitats

Per a més informació

0126 atenció
ciutadana

www.voluntariat.org

Celebració de la Festa del Sol a l'Observatori de l'Ebre

■ L'espectacle, adreçat al públic infantil, és un dels actes programats per commemorar el centenari d'aquest institut de recerca

ROQUETES.— El 21 de juny passat va tenir lloc a l'Observatori de l'Ebre —centre integrat a la Universitat Ramon Llull— un dels darrers actes programats amb motiu del centenari d'aquesta institució: la Festa del Sol. Es tracta d'una activitat adreçada al públic infantil amb l'objectiu principal que comprengui i participi de forma lúdica en una de les línies d'observació del centre: l'activitat solar.

Uns sis-cents escolars de 3r i 4t de Primària de la comarca del Baix Ebre van participar en un espectacle d'una durada aproximada de dues hores que va constar de dues parts. La primera estava basada en personatges fantàstics que preparaven els joves espectadors per al gran esdeveniment (la trobada amb el Sol) i que es va desenvolupar al llarg del recorregut pels jardins de l'Observatori de l'Ebre. La segona part va consistir en un espectacle de carrer que els nens van presenciar asseguts.

L'argument principal estava centrat en la relació de l'ésser humà amb el Sol i en la seva importància per a la vida a la Terra. L'espectacle va culminar amb l'escenificació de l'eclipsi de Sol esde-

Els infants van gaudir d'un espectacle lúdic i formatiu.

vingut fa un segle i que va marcar la data d'inauguració de l'Observatori. Així mateix, es va recordar l'eclipsi anular de Sol que es podrà observar el proper mes d'octubre, gairebé cent anys després, des de molts indrets de la geografia catalana.

La Festa del Sol és un espectacle fet a mida per a l'Observatori de l'Ebre en l'any del seu centenari per Produccions Colibrí, amb guió i direcció de Moisés Mato, i patrocinat per Fundació Caixa Tarragona.

Institut de la Companyia de Jesús

L'Observatori de l'Ebre és un institut de recerca que va ser inaugurat oficialment el 30 d'agost del 1905 per la Companyia de Jesús per tal d'estudiar les relacions entre el Sol i la Terra. És una fundació sense afany de lucre que ha estat coordinada amb el Consell Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) des del començament d'aquest organisme. També ha mantingut una estreta col·laboració amb l'Institut Nacional de Meteorologia des

del 1920 i posteriorment amb altres institucions, com ara l'Institut Nacional de Tècnica Aeroespacial o l'Institut Cartogràfic de Catalunya. Pertany a la Universitat Ramon Llull (URL) com a institut universitari.

El Patronat que regeix la fundació es compon en l'actualitat per deu organismes: la Companyia de Jesús, el CSIC, la URL, l'Institut Geogràfic Nacional, els departaments de Medi Ambient i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació de la Generalitat de Catalunya, el Departament de Política Territorial i Obres Públiques, els ajuntaments de Roquetes i Tortosa i la Diputació de Tarragona.

En l'actualitat, l'Observatori està estructurat en quatre seccions: Geomagnetisme, Ionosfera, Sismologia i meteorologia, i Clima i activitat solar. La continuïtat i la fidelitat de les observacions durant gairebé cent anys fa que els seus arxius de registres tinguin avui un valor incalculable. A tall d'exemple, podem ressaltar que els arxius sísmics i els ionosfèrics són els més extensos de l'Estat espanyol i que els meteorològics s'estenen fins a l'any 1880.

Paral·lelament a l'obtenció d'aquestes dades, un grup d'investigadors treballa constantment per administrar aquesta informació i exigir que els fenòmens observats siguin els més adequats per als estudis científics i per a les creixents necessitats de la societat. Les línies prioritàries de recerca actuals són la modelització regional del camp geomagnètic, l'estudi de la variabilitat ionosfèrica i els estudis d'atenuació sísmica. L'activitat de recerca queda reflectida fonamentalment en publicacions pròpies, articles en revistes especialitzades, comunicacions en congressos i amb la realització de tesis doctorals.

Més informació: c/ Horta Alta, 38 - 43520 Roquetes, tel. 977 500 511, a/e: secretaria@obsebre.es (C.C.)

Congrés de Pedagogia organitzat per Jesuïtes Educació

BARCELONA.— Del 30 de juny al 6 de juliol, el col·legi Sant Ignasi de Sarrià va acollir el Congrés de Pedagogia organitzat per Jesuïtes Educació, entitat que aplega les set escoles vinculades a la Companyia de Jesús a Catalunya. Més de 500 educadors d'aquests centres, així com altres professionals vinculats al món educatiu, van analitzar i definir les innovacions que cal introduir, en el terreny pedagògic i didàctic, per respondre als reptes que la societat planteja.

El Congrés de Pedagogia, que tenia com a lema «Un estil i unes propostes», va tractar, entre altres temes, el model pedagògic que identifica els centres jesuïtes, la transmissió dels valors, les estratègies d'ensenyament d'aprenentatge o la formació permanent dels educadors. També es van presentar experiències concretes que s'han posat en pràctica a les escoles.

La convocatòria d'aquest congrés responia a la voluntat de renovació pedagògica i adaptació a les circumstàncies, al lloc i al temps de la visió educativa que va comportar el document *Ratio studiorum*, publicat el 1599 i que posava les bases de la metodologia pedagògica als centres educatius dels jesuïtes. (C.C.)

Comencen les activitats d'estiu de la Fundació Pere Tarrés

BARCELONA.— El 27 de juny, a les 9.00, van començar els casals d'estiu organitzats per la Fundació Pere Tarrés —la institució més gran en l'àmbit de l'educació en el lleure de Catalunya—, que gestiona una xarxa pròpia de vint cases de colònies, albergs de joventut i albergs rurals i més de 150 instal·lacions de lleure. El mateix dilluns, a les 16.00, van sortir els primers autocars de la Fundació Pere Tarrés cap a les colònies d'estiu. El lema és: «L'estiu, vacances per créixer.»

Els casals i les colònies són un espai privilegiat on els més petits, un cop acabat el curs escolar, poden realitzar activitats lúdiques i educatives. Enguany, uns 3.000 nens i nenes s'han inscrit als casals d'estiu i més de 10.000 infants, adolescents i joves aniran de colònies amb la Fundació Pere Tarrés, ja sigui a les activitats organitzades directament per l'entitat o pels centres federats al Moviment de Centres d'Esplai Cristians.

L'oferta és molt diversa, amb més de 400 propostes de casals, colònies, camps de treball, estades d'aven- tura, estades lingüístiques a Catalunya i a

l'estranger, i rutes a peu i en bicicleta. Destaquen aquest estiu l'*Stage multimèdia*, on els amants de la música i les noves tecnologies aprendran a fer ràdio per In-

La mainada s'ho passa d'allò més bé als casals d'estiu.

ternet, o les Estades esportives, amb la col·laboració de la secció de Rugby del FC Barcelona.

Com a novetat destacada, enguany els casals promouen la solidaritat amb els nens i les nenes sords. Els infants que hi participen realitzaran accions solidàries i activitats conjuntes per tal de conèixer la

realitat d'aquells que tenen aquesta discapacitat. L'Associació de Pares de Nens Sords de Catalunya i la Fundació Pere Tarrés han unit esforços en aquesta col-

laboració mútua que culminarà amb la gran Festa Solidària dels Casals que se celebrarà el 13 de juliol del 2005 al parc de la Ciutadella de Barcelona. També cal assenyalar que nens i nenes d'AFANOC (Associació de Nens amb Càncer) s'han incorporat amb la resta d'infants a les colònies per viure-les en un entorn de total normalitat.

La Fundació Pere Tarrés, amb més de cinquanta anys d'existència, és una organització no lucrativa d'acció social i educativa, dedicada a la promoció de l'educació en el temps lliure, el voluntariat, la millora de la intervenció social i l'enfortiment del teixit associatiu. El 2004 van participar en les seves activitats (casals, colònies...) 19.000 infants i joves de la mà de més de 3.200 monitors. Per a més informació: tel. 902 430 000, web: www.peretarres.org/estiu (C.C.)

cultura

Celebració dels 150 anys dels Lluïsos de Gràcia

■ Es va organitzar un concert coral al Palau de la Música Catalana

BARCELONA.— El diumenge 19 de juny, els Lluïsos de Gràcia van celebrar al Palau de la Música Catalana un concert commemoratiu del 150è aniversari de l'entitat. El concert va comptar amb la participació de les cinc corals dels Lluïsos: El Violet, Sinera, La Fuga, Vent del Nord i Cantiga, juntament amb l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 i el tenor Lluís Vilamajó.

El concert el va iniciar la coral infantil El Violet, que va interpretar *Sona, viola, sona*, una suite de cançons tradicionals catalanes arranjades per Josep Baucells i amb la direcció de Lali Mestres. Tot seguit, les corals Sinera, La Fuga, Vent del Nord, Cantiga i El Violet van interpretar la *Cantata de sant Nicolau*, op. 42, de Benjamin Britten, sota la direcció de Josep Prats. Al concert hi van assistir més de mil persones. Entre les diferents autoritats i representants de diverses associacions culturals, va destacar la presència de Ferran Mascarell, regidor de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona.

El cant coral ha estat sempre representat als Lluïsos de Gràcia i hi té un pes fonamental en la història de l'entitat. Per aquest motiu, un dels actes centrals de la celebració del 150è aniversari de

l'entitat ha estat un concert coral al Palau de la Música Catalana, que va comptar amb la participació dels 300 cantaires que formen part de les cinc corals dels Lluïsos. El cant coral és el que ha escrit les pàgines més glorioses de la història de l'entitat dins de l'àmbit musical.

D'ençà que El Violet va néixer el 1965 com a secció infantil de la Coral Cantiga, ha format diverses generacions de mainada a través de la música. El seu repertori és ampli, passant des de la cançó

tradicional fins a la d'autor. Al llarg de la seva història ha participat també en algunes obres simfonicocorals. És membre fundador i actiu del Secretariat de Corals Infantils de Catalunya. Actualment hi canten un centenar d'infants d'entre 4 i 15 anys, en cinc grups d'edat: els dos grups de

Un dels actes de la celebració del 150è aniversari de l'entitat ha estat aquest concert.

Petits (Platerets i Guitarres), els dos grups de Mitjans i el de Grans.

La Coral Sinera va néixer als Lluïsos de Gràcia el 1968 com a secció jove de la Coral Cantiga, tot just quan començava a iniciar-se el moviment coral juvenil. És membre fundador i actiu de Corals Joves de Catalunya. Les manifestacions artístiques de la Coral Sinera han estat ben diverses. Cal destacar l'estrena de la cantata *En la sequedat de la terra*, de Josep Margarit, a partir de poemes d'Espriu.

La coral Vent del Nord, que sorgeix el 1985 per iniciativa d'un grup de pares d'El Violet, actualment està formada per uns seixanta cantaires. És membre de la Federació Catalana d'Entitats Corals (FCEC) i participa regularment en la Trobada de Corals de Gràcia, en les cantades de nades al carrer del Barri Gòtic i de les places de Gràcia, i també en diversos tallers de les Jornades Internacionals de Cant Coral de Barcelona.

La Fuga va ser fundada el 1999. Entre els concerts més remarcables de la coral, hi ha la participació a la Setmana de Música Sacra de Santa Maria del Mar, en què va interpretar, juntament amb altres cors, el *Te Deum*, de Berlioz, i el concert del 25è aniversari de l'Escola de Música Diaula, al Palau de la Música, amb la *Fantasia coral*, de Beethoven i el *Cantique de Jean Racine*, de Fauré. Actualment hi participen una quarantena de cantaires d'entre 25 i 35 anys i és membre de la FCEC.

La Coral Cantiga, fundada el 1961, és membre de la FCEC i de la Federació Internacional per a la Música Coral. El seu repertori inclou obres a capella i moltes de les grans obres simfonicocorals de totes les èpoques i estils. Entre les seves darreres produccions, cal destacar tres espectacles poeticomusicals sobre textos de Rilke, Lorca i poetes catalans. Ha interpretat recentment la *Passió segons sant Joan*, de Bach.

Per a més informació: Lluïsos de Gràcia, plaça del Nord, 7-10 - 08024 Barcelona, tel. 932 183 372. (C.C.)

La bona notícia...

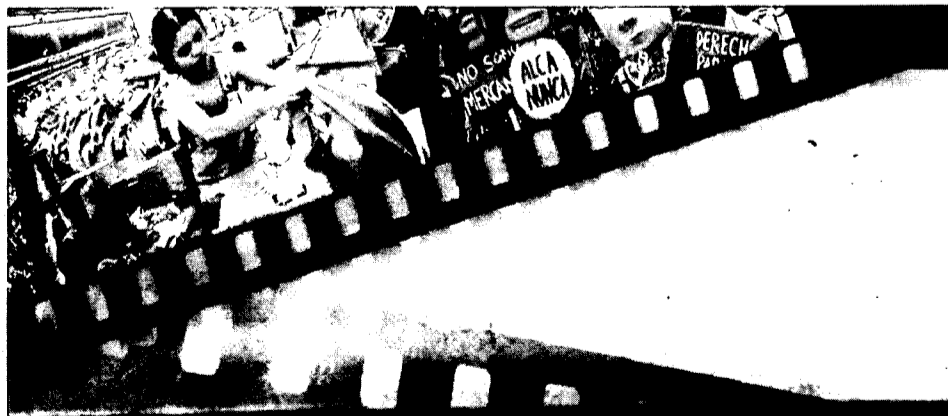
La riquesa de les Esglésies pobres

Segons l'Anuari Pontifici de l'Església, actualment hi ha en el món 113.199 seminaristes majors i 99.783 seminaristes menors. Els menors són joves que es troben en una fase inicial de formació i de discerniment vocacional, mentre que els seminaristes majors porten ja uns anys d'estudis eclesias-tics i cooperen en certs àmbits de la pastoral en comunitats cristianes. Àfrica és el primer continent del món en nombre de seminaristes; el segueixen, per ordre, Àsia, Amèrica, Europa i Oceania.

És un fet que on augmenten més les vocacions sacerdotals i religioses és a les comunitats cristianes dels continents més pobres i marginats, com Àfrica. En canvi, on disminueixen dràsticament els seminaristes i novicis és a l'àrea dels continents més rics, com Europa. Hi ha qui assenyala que l'augment de vocacions en països pobres cal atribuir-ho més a la promoció social que significa per a un jove de color l'ingrés en un seminari o un noviciat, que no pas per unes motivacions netament evangèliques.

Una afirmació alternativa pot ser aquesta: les injustícies socials, la manca de llibertat religiosa, la fam o les guerres en el Tercer Món poden esdevenir factors determinants per moure un sector de la joventut cristiana nadiua a lliurar-se —per sempre i amb il·lusió— a una vida sacerdotal o consagrada, compromesa evangèlicament en la veritat, la justícia, la solidaritat, la pau i l'amor.

Francesc Gamissans

Exposició audiovisual sobre la globalització a l'estació Barcelona Sants

FEM DEL MÓN LA TERRA DE TOT HOM

Participa en www.alternativaglobal.org

i col·labora enviant un sms amb la paraula MANS al 5280, si tens Uodafone

Organitza: **Mans Unides**
www.mansunides.org

Amb la col·laboració de:

 Caritas
Direcció de Barcelona

 JP
JUSTICIA I PAU

El periodista Ryszard Kapuscinski, investit doctor «honoris causa» per la URL

■ Està considerat com un dels millors reporters del món

BARCELONA.— El 17 de juny passat va ser investit doctor *honoris causa* per la Universitat Ramon Llull (URL), i a proposta de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna, l'escriptor i periodista polonès Ryszard Kapuscinski. Entre el llegat d'aquest

periodista, Esther Giménez-Salinas, rectora de la URL, va destacar, entre altres coses, la seva capacitat de viatjar a l'origen de les coses, la seva immersió en les diferents cultures sense jutjar-les i el fet que la persona fos el seu objecte de la informació.

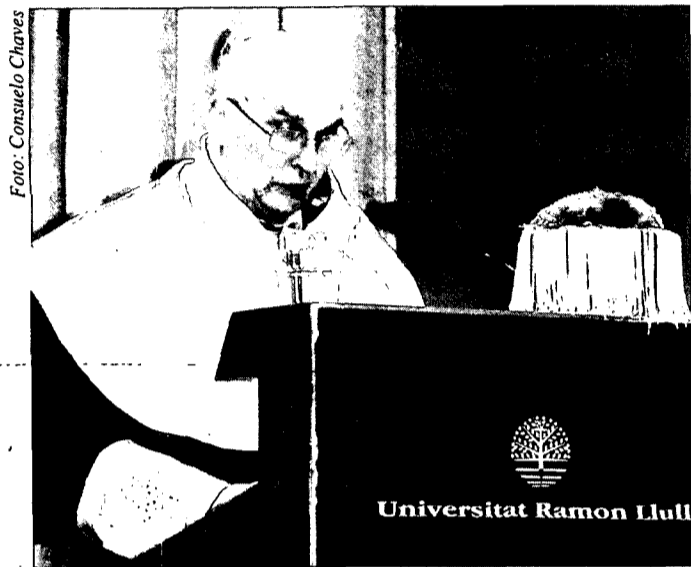
«Aquest 17 de juny serà un dia memorable per a la Universitat Ramon Llull perquè el Dr. Kapuscinski, que ha tingut l'amabilitat d'acceptar la nostra invitació, avui passarà a formar part d'aquest claustre universitari en qualitat de doctor *honoris causa*.

Però per a la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna aquesta jornada suposa alguna cosa més; suposa haver assolit una fita màgica, llargament desitjada: poder comptar entre no-saltres, de manera física i formal, amb l'escriptor i periodista que ha marcat l'ambient intel·lectual d'aquest centre des del seu inici. Al llarg dels deu anys d'història de la nostra Facultat, el mestratge professional i ètic de Kapuscinski ha impregnat els quatre departaments d'aquesta casa i s'ha manifestat amb intensitat singular entre els professors i els estudiants de periodisme.» Amb aquestes paraules rebia el Dr. Miquel Tresserras, degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna i padri de la investidura, l'insigne periodista polonès.

Ryszard Kapuscinski, de 72 anys, és considerat un dels referents periodístics en actiu més admirats del planeta. Prova d'això és que alguns dels seus llibres han estat traduïts a més de trenta llengües, que del conjunt de les seves obres s'han venut més d'un milió d'exemplars i que els seus articles sobre l'actualitat, ja siguin relatius als mitjans de comunicació de masses, al terrorisme, a l'Iraq o a la pobresa, són esperats amb impaciència. Entre els anys 1959 i 1981 va ser corresponent a l'estranger per a l'agència de notícies Polish Press a l'Àfrica, Àsia i Amèrica Llatina i col·laborador de *Time*, *The New York Times* i *Frankfurter Allgemeine Zeitung*. Membre de diversos consells editorials, ha compaginat, des del 1962, les seves col·laboracions periodístiques amb l'activitat literària. Ha publicat una vintena de llibres.

Lliçó magistral

Malgrat totes les experiències viscuades, traspua humilitat i la seva expressió conserva encara tocs d'ingenuïtat. De somriure ampli i agraït, es va mostrar en tot moment molt proper als qui el van felicitar pel títol. Va centrar el seu discurs en una cosa tan quotidiana i, alhora tan trans-

Ryszard Kapuscinski, durant la lectura del seu discurs en l'acte d'investidura com a doctor «honoris causa».

cedental, com la trobada amb el pròxim. «Quan m'aturo a reflexionar sobre els meus viatges pel món, viatges que s'han allargat durant molts, molts anys, a vegades em fa l'efecte que les fronteres i els fronts, els perills i les penalitats pròpies d'aquests viatges, m'han produït menys inquietud que la incògnita, sempre present i renovada a cada moment, de com anirà cada nova trobada amb els altres, amb aquelles persones estranyes amb les quals em toparia mentre seguia el meu camí. Ja que sempre he sabut que d'aquesta trobada en dependria molt, moltíssim, si no tot», va pronunciar el reporter en un castellà més que intel·ligible. Domina fins a vuit llengües diferents.

Davant d'aquesta trobada amb el pròxim, aquest reconegut periodista només concep tres alternatives en l'individu: la guerra, aïllar-se rere una muralla o entaular el diàleg. Precisament, ell ha viscut la pitjor de les opcions molt de-

prop: ha estat corresponent de guerra en alguns dels conflictes més cruentos de la història recent i té molt clar el que l'home n'obté.

«Resulta difícil —va afirmar Kapuscinski— justificar la guerra; opino que tothom la perd perquè posa de manifest el fracàs de l'ésser humà en revelar la seva incapacitat d'entendre's amb els altres, de posar-se a la seva pell, i perquè posa en dubte la seva bondat i intel·ligència. Quan la trobada amb els altres té com a desenllaç la guerra, invariablement acaba en tragèdia, en un bany de sang.» I conclou, sense cap mena de dubte, que «la meua experiència de conviure amb altres persones, molt remotes, durant llargs anys m'ha ensenyat que la bona disposició cap a un altre ésser humà és aquella base única que pot fer-li vibrar la corda de la humanitat».

De fet, segons la Dra. Esther Giménez-

Salinas, Kapuscinski és un testimoni de la humanitat: «És un viatger infatigable, un reporter del món, un observador actiu i compromès amb la circumstància que ha viscut en cada moment i en cada lloc. Ha cobert informativament, i ens ho ha apropiat, revolucions, cops d'Estat, revoltes socials en països d'Amèrica Llatina, l'Àfrica, el Pròxim Orient, Àsia i l'extingit imperi soviètic. Aquesta llarga carrera respon a la seva preocupació per les persones, que són les veritables protagonistes de la història. Totes les seves obres estan dedicades a l'experiència humana.» I no va poder fer més que acomiadar-lo donant-li les gràcies, «mestre de mestres, pel gran obsequi que representa per a tota la societat el seu saber, el seu humanisme i la seva sensibilitat, que el converteixen en un exemple extraordinari i valuósíssim a seguir».

L'acte va estar amenitzat per les interpretacions musicals d'Ensemble Vocal Cambra'16. Entre altres peces, a l'acte es van poder sentir, *Canticorum Iubilo*, de Haendel o *Rossinyol*, de A. Pérez-Moya.

Consuelo Chaves Mejuto

LES RECEPTES DE

JOAN
Villaró

L'all

En Joaquim, el rentaplats del restaurant on treballava, sempre feia olor d'all. Tot i que això és molt desagradable, l'all té moltes propietats: incrementa les defenses de l'organisme, és antiinflamatori i depurador, també hi ha estudis que demostren que ajuda a incrementar el nivell de serotonina al cervell i ajuda a combatre l'estrès i la depressió. En la dieta mediterrània és un ingredient fonamental. Què seria de la cuina catalana sense aquest bulb? L'allioli acompanya moltes de les nostres receptes com, per exemple, el bacallà gratinat amb allioli i les costelles o la botifarra a la brasa.

ESCOLA DE CUINA JOAN VILLARÓ

c/ Emili Botey, 5, local 2 - 08400 Granollers

Tots els interessats a adquirir el seu llibre *Aprèn amb mi* truqueu al tel. 938 793 402 • www.joanvillaro.e.telefonica.net

**VOLEU DONAR
SENTIT A LA
VOSTRA VIDA?**

Us hi ajudaria
una trobada
amb Déu.

**EXERCICIS
ESPIRITUALS**

Dirigits per un sacerdot de la Unió Sacerdotal Lumen Dei. Inspirats en sant Ignasi, en règim d'internat i silenci.

16 - 17 DE JULIOL
(Entrant el dia 15 a la nit)

Tel. 933 013 194

c/ Xuclà, 19 - 08001 Barcelona
Recessos externs els 2ns diumenges de cada mes

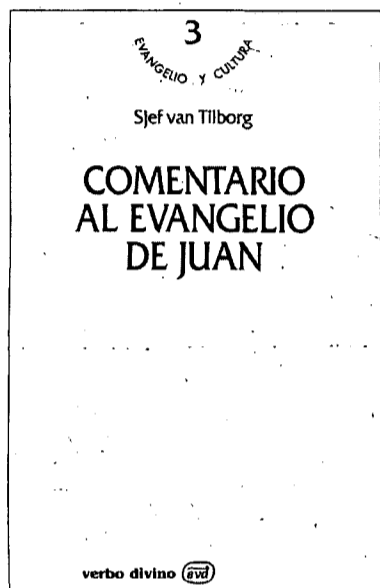
LLIBRES

L'evangeli «espiritual» per excel·lència

De manera paradoxal, tot i que en els primers dos segles del cristianisme l'evangeli de Joan no va exercir una influència especial en la predicació i en la catequesi de l'Església, en els segles successius el quart evangeli va arribar a ser protagonista del pensament i de la història cristiana. Orígenes, en el seu comentari sobre l'evangeli de sant Joan, va afirmar el següent: «La primícia de tota l'Esclatua és l'Evangelio, però la primícia dels evangelis és l'Evangelio que ens ha transmès Joan, el significat profund del qual ningú no podrà captar mai, excepte aquell que va posar el cap sobre el pit de Jesús...»

En temps més recents la influència d'aquest escrit no ha cessat. N'hi hauria prou d'esmentar els grans comentaris de Raymond E. Brown i de Rudolf Schnackenburg sobre el que ha estat considerat sempre l'evangelio «espiritual» per excel·lència. Així, el treball de Sjef van Tilborg, *m.s.c.*, doctor en Ciències Bíbliques pel Pontifici Institut Bíblic de Roma, s'inscriu en aquesta mateixa línia. Publicat el 1988, en holandès i de manera molt reduïda, després va ser profundament reelaborat pel seu autor. Poc abans de morir, l'any 2003, Van Tilborg el va lliurar a l'associació Evangelium und Kultur per a la seva publicació en alemany. Segons ell, l'evangelio de Joan és «un llibre d'amor: escrit per algú a qui Jesús estimava, per una persona que, escrivint aquest llibre, ha volgut mostrar que ell també ha estimat Jesús». (C.C.)

Sjef van Tilborg, *Comentario al evangelio de Juan*. Editorial Verbo Divino, Col·lecció *Evangelio y Cultura*, Estella 2005, 452 pàg.

Aprendre les virtuts cristianes

Sant Lluís Maria Grignon de Montfort (1673-1713) és conegut especialment per la seva devoció a la Mare de Déu, per l'atenció que va prestar als malalts dels hospitals francesos i per les missions populars que va predicar. Va fundar la Congregació dels Missioners de la Societat de Maria i la de les Filles de la Saviesa. Aquest llibre, *L'amor de la saviesa eterna*, és una bella síntesi de la seva espiritualitat. «Ben fonamentat en sant Pau, pel qual la saviesa és el ple coneixement de la fe que ens ve de la predicació de l'Evangelio de Crist, Montfort fonamenta tota la seva reflexió o, millor, la seva exhortació espiritual, en el coneixement de la persona i de les paraules "saviesa" del Crist, després d'haver fet un llarg recorregut pels llibres sapiencials de l'Antic Testament», afirma Daniel Codina i Giol, *o.s.b.*, al prefaci. Més tard, afegeix que és un llibre «per aprendre a practicar les renúncies mundanes i buides i adquirir les grans virtuts cristianes, a través de la devoció a Maria, tendra i forta, la qual ens mena a trobar-nos amb Jesús, Fill de Déu i de Maria». (C.C.)

Sant Lluís Maria Grignon de Montfort, *L'amor de la saviesa eterna*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat, Col·lecció *El Gra de Blat*, Barcelona 2005, 170 pàg.

Per comprendre la vida consagrada

Profundament arrelat en la Paraula de Déu, seguint el magisteri de l'Església i tenint en compte els millors teòlegs de la vida consagrada, el dominic Evelio José Ferreras, amb l'experiència docent d'un quart de segle dedicat a la formació de joves consagrats de totes les famílies religioses d'Amèrica Llatina, ha elaborat aquest llibre, fruit de l'estudi, la recerca, la docència i l'experiència. Abans d'esdevenir un llibre, els diferents capítols que el formen han circulat, amb gran èxit i aprofitament, per noviciats, juniorats i seminaris de tot Llatinoamèrica. El plantejament pot semblar clàssic —els tres vots i la missió—, però el tractament baixa a realitats concretes actuals, tant de la vida consagrada com del món on es fa i al qual hauran d'anar el consagrat i la consagrada com a testimonis del Regne de Déu. Es tracta d'una obra fonamental per a la comprensió adequada de la vida consagrada al segle XXI, com a vida específicament evangèlica i com a missió. «Crist esdevé també per als religiosos en la fita i ideal que dona sentit a la seva vida consagrada», assegura l'autor la presentació del llibre. (C.C.)

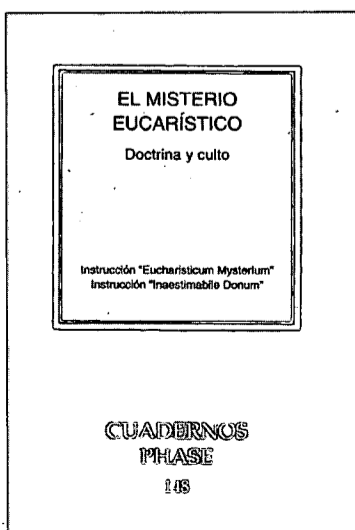
Evelio José Ferreras, *o.p.*, *El seguimiento de Jesús en la vida consagrada*. Edibesa, Col·lecció *Vida y Misión*, Madrid 2005, 271 pàg.

Pautes per a la reflexió pastoral

Quan el 1967 es va publicar la instrucció *Eucharisticum mysterium*, sobre el culte eucarístic, la reacció que va suscitar i la valoració que se'n va fer va ser unànimament positiva. S'hi va veure la síntesi encertada de tot el que s'havia exposat en els principals documents eclesials, des de les encíclics *Mediator Dei*, de Pius XII, fins a l'encíclica *Mysterium fidei*, de Pau VI, passant per la documentació del Concili Vaticà II i la de les primeres passes de la renovació litúrgica postconciliar. El 1980, la instrucció *Inaestimabile donum*, també sobre el culte eucarístic, no va gaudir de tan bona acollida. Es va considerar, en determinats sectors, com una resposta, des de Roma, a les acusacions contra qui actuava amb certes arbitrietats en l'aplicació de la reforma litúrgica. La publicació a Cuadernos Phase d'aquestes dues instruccions respon, no només al valor documental, sinó també a l'interès que la seva lectura pot continuar tenint per als fidels i, sobretot, per la reflexió doctrinal i pastoral que poden suscitar. (C.C.)

El misterio eucarístico. Doctrina y culto. Centre de Pastoral Litúrgica, Col·lecció *Cuadernos Phase*, Barcelona 2005, 69 pàg.

INGREDIENTS:

4 grans d'all
mig pebrot vermell
codonyat
1 ou dur
oli d'oliva

PREPARACIÓ:

Avui preparem una salsa per acompanyar qualsevol tipus de carn.

Primer de tot, tritureu quatre grans d'all, que haureu fregit prèviament, juntament amb mig pebrot vermell escalivat. A continuació, afegiu-hi una cullerada de codonyat, un ou dur tallat a trossets i un rajolí d'oli d'oliva i barregeu-ho tot bé. I ja teniu la salsa a punt de servir.

Si teniu algun dubte d'aquesta recepta Joan Villaró us atindrà al tel. 938 793 402.

La crítica literària d'aquesta setmana

Comentari... sense embuts

El subtítol de l'obra pot confondre una mica, a causa de la diagramació manipulada de la portada: *La vida privada de un sacerdote*, uns llavis vermells sobreimpressionats a sobre del collet de capellà...

Aquesta crònica en la qual el sacerdot argentí José Guillermo Mariani explica la seva vida, amb tota mena de detalls, ja havia estat anunciada anteriorment com si es tractés d'una història explosiva, i la rebel·lia conseqüent, sobre la pràctica del celibat. I, la veritat, vam agafar el llibre amb la impressió prèvia que hi trobaríem, una altra vegada, les mateixes anècdotes, tràgiques o vulgars, de la vida d'un home que ha de lluitar per mantenir una fidelitat, que a la llarga sembla que no li va. Una cosa semblant al *video meliora, proboque; deteriora autem sequor* («veig el millor, i hi estic d'acord; però segueixo el pitjor») del vell Ovidi.

No obstant això, aquesta crònica va molt més enllà de la primera dificultat sobre l'observança del celibat, que, a més, es resol amb una actitud coherent i sacrificada de la noia implicada. Qui esperava trobar-hi un dossier a l'estil dels reiteratius de Pepe Gutiérrez, s'emportarà un desengany. Mariani explica, sobretot, les seves implicacions amb la política, la seva lluita contra les dictadures del seu temps a l'Argentina, el desig de ser conseqüent

amb la seva vocació sacerdotal, a pesar de les fallades, les incerteses i els errors.

No està en la sintonia de les obres que sembla que donen relleu a la vocació sacerdotal perquè no és íntegrament fidel, com a *Las manos atadas* d'Ortega, o les diferents novel·les, algunes de molt mediocres, de Gironella i Martín Vigil, entre altres. Caldria que avui s'escriuís com ja van fer Bernanos, o Graham Greene, i se'ns parlés de les lluites i dels desafiaments de la vida del sacerdot, fent veure el valor de la fidelitat i de la coherència, i l'adaptació als diferents moments de la vida.

No cal estar en la sintonia de Chesterton i el seu pare Brown, o del rector de Guareschi. Ni tampoc, tot i la simpatia que ens inspira, de Mossèn Tronxo del nostre Mn. Ballarín. Seria interessant, per fugir dels tòpics, poder entrar en la «vida privada» d'un sacerdot, si abans se'ns ajudés a comprendre'n la vida interior, que és el

motor evident de la seva activitat sacerdotal, allà on visqui i exerceixi.

Potser això és excessiu per a un lector acostumat a narracions on impera la frivolitat, tot i que es tracti de temes molt seriosos. Voler interpretar l'activitat dels homes —i les dones— que consagren la seva vida a Déu i als altres, en clau d'intuïcions personals més o menys vàlides, pot ser d'una superficialitat antològica. Tot i que es jutgi personatges històrics, o precisament per això mateix.

Serveixi d'exemple, per l'actualitat, l'afany d'uns quants per donar claus interpretatives dels sacerdots Karol Wojtyła o Joseph Ratzinger, homes que es van con-

sagrar a Déu i al proïsme, amb les seves limitacions i les seves qualitats. I sense embuts cal dir que alguna de les interpretacions de la seva manera de ser són molt decebedores, per epidèmiques i presumptuoses.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa

Federació Sardanista de Catalunya
web: <http://fed.sardanista.com>

Dos nous CD

• *Terres de Ponent* és el títol genèric d'un nou CD que ha enregistrat la Bellpuig Cobla, sota la direcció de Concepció Ramió, amb una recopilació d'interessants sardanes d'autors ponentins o de temes dedicats a aquestes contrades.

Tot i que algunes de les sardanes ja s'havien inclòs en altres enregistraments discogràfics, aquest CD difon quatre títols inèdits, discogràficament parlant: *Santa Creu d'Anglesola*, de Josep Saderra, *La Verge de Montalbà*, de Josep Roure, *Belianes*, de Josep Prenafeta i *L'Estany d'Ivars*, de Lluís Benejam. En contrast, ens trobem que s'inclou la sardana de Joaquim Serra, *A Guissona*, que forma part de fins a vuit edicions sonores anteriors.

Cal celebrar que altres títols, tot i també haver estat inclosos en altres produccions sonores, hagin estat recuperades per la Bellpuig Cobla, ja que els àlbums discogràfics on van aparèixer són ja força reculats en el temps. Aquest és el cas de *Verdú a sant Pere Claver*, de Josep Coll, *Cristineta*, de Font Sabatè i *Lleiatana*, de Manuel Oltra.

Un altre aspecte a ressenyar d'aquest CD de sardanes és la inclusió de composicions dedicades a quatre poblacions llei-danques que ostenten el títol de Ciutat Pubilla de la Sardana: *Lleida Ciutat Pubilla*, de Ricard Viladesau, *Bellpuig Ciutat*

Pubilla, de Conrad Saló, *Les Borges Blanques Ciutat Pubilla*, de Lluís Lloansí i *Cervera Ciutat Pubilla*, de Carles Santiago.

• 15 sardanes de set autors diferents configuren el nou CD de la sèrie *Sardanes al vent* que dirigeix Josep Vinaròs. La música de Carles Rovira i del propi Josep Vinaròs constitueix el nucli central d'aquest onzè volum de la col·lecció, que es complementa amb altres composicions de Montserrat Pujolar, Joan Lluís Moraleda, Enric Ortí, Max Havart i Tomàs Gil Membrado.

La direcció artística d'aquest enregistrament ha estat encarregada a l'actual titular de la Cobla Jovenívola de Sabadell, Joan Lluís Moraleda, i a l'anterior director d'aquesta formació, Francesc Elias. Els títols que s'inclouen en aquesta edició són els següents: *Foment Martinenc*, *A l'amic Capdevila*, *Recordant Pep Avallaneda* i *Sempre a cent*, de Carles Rovira; *25 anys d'Aplec a Breda* i *De Reus a Encamp*, de Joan Lluís Moraleda; *Retorn a Sabadell*, *L'impuls del Tresc*, *Especial afecte* i *Sentiment de joia*, de Josep Vinaròs; *Record de cada instant*, d'Enric Ortí; *A Sant Eudald i Goig*, de Montserrat Pujolar; *Petita Vinyet*, de Max Havart; i *Vinyet*, de Tomàs Gil Membrado. (C.C.)

Catalunya
Cristiana
Una xarxa per a
l'evangelització

Subscribiu-vos-hi ara
només per 90,70€ l'any

Desitjo subscriure'm al
setmanari CATALUNYA CRISTIANA
durant un any (52 números)

Edició en català Edició en castellà

Nom Cognoms

Adreça Població

D.P. Tel. N.I.F.

FORMA DE PAGAMENT

Amb un únic pagament de 90,70€ per any Amb dos pagament semestral de 45,35€

Domiciliació bancària (Ompliu l'ordre de domiciliació) Xec nominatiu que adjunto

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara, i fins a nou avís, carreguin al meu compte els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA".

Titular Data

Entitat Oficina DC Compte

Signatura del titular del compte

Envieu aquesta butlleta a nom de:
CATALUNYA CRISTIANA
(Departament de Subscripcions).
Comtes de Bell-lloc, 67-69, 08014 Barcelona
Tel. 934 092 810 - Fax 934 092 820

VACANCES

Misses a llocs d'estiu de l'interior

✓ ALELLA

Parròquia de Sant Feliu
V.: 20.00 h, D.: 10.00h, 12.00 h,
20.00 h.

✓ ALMACELLES

Parròquia de la Mare de Déu
de la Mercè
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h, 11.15 h,
18.00 h.
Suchs
D.: 8.30 h, 12.30 h.

✓ BAGÀ

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.0 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Paller
D.: 10.00 h.
Residència
D.: 9.00 h.

✓ BANYOLES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Monestir
V.: 18.00 h. D.: 9.00 h.
Sant Pere
V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.

✓ BERGA

Parròquia de Santa Eulàlia
D.: 12.00 h,
Església de Sant Joan
V.: 20.30 h, D.: 10.00 h., 19.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Sagramentàries
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.
Santuari de Queralt
D.: 11.00 h, 12.00 h.

✓ BISBAL d'EMPORDÀ, LA

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h, D.: 9.00 h., 20.00 h.
Convent dels Franciscans
V.: 19. h. D.: 11.00 h.

✓ BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

✓ BORGES DEL CAMP, LES

Parròquia de l'Assumpció
V.: 20.30 h. D.: 12.00 h.
Capella del Carme, D.: 19.30 h.

✓ CABRILS

Parròquia de Santa Creu
V.: 19.30 h. D.: 9.00 h, 12.00 h,
19.30 h.

✓ CALDES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

✓ CAMPRODON

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 12.00 h,
20.00 h.
Capella del Carme D.: 10.00

✓ CASTELLAR DE N'HUG

Parròquia de Santa Maria
D.: 12.00 h.

✓ CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador
V.: 19.45 D.: 11.30 h.

✓ CASTELLÓ d'EMPÚRIES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.30. h., D.: 9.00 h., 10.00
h., 12.00 h., 20.30 h.
Empúriabrava: Centre Cívic
V.: 19.00 h.

✓ CERDANYA, LA

Alp
Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.
Bellver
Parròquia de Sant Jaume
V.: 20.00 h. (Santuari de Talló)
D.: 12.00 h.
Bor
D.: 13.00 h.
Das
D.: 10.00 h.
Prats
V.: 18.00 h.
Prullans
D.: 10.30 h.
Urús V.: 18.30 h

✓ FIGUERES

Parròquia de Sant Pere
V.: 18.00 h, 20.00 h. D.: 9.00 h,
10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de La Immaculada
i St. Pau
V.: 20.30 h. D.: 11.30 h, 20.30 h.
Parròquia del Bon Pastor
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Parròquia de la Sgda. Família
V.: 20.15 h. D.: 11.00 h.
Capella dels Desemparats
V.: 19.00 h. D.: 8.30 h, 10.00 h,
11.30 h, 19.00 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 10.30 h.

✓ GARRIGA, LA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.30 h.
D.: 9.30 h, 11.30 h, 20.30 h.

✓ GUALBA

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 19.30 h. D.: 12.00 h.

✓ GUARDIOLA DE BERGUEDA

Parròquia de Sant Llorenç
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ LA JONQUERA

Parròquia de Santa Maria
D.: 12.00 h.

✓ LLANARS

Parròquia de Sant Esteve
V.: 19.00 h. D.: 10.30 h, 20.30 h.

✓ LLÍVIA

Parròquia de la Mare de Déu
dels Àngels
V.: 19.00 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

✓ MARTINET

Parròquia de Sant Eloi
V.: 20.00 h. D.: 12.00 h.

✓ MORELLA

Parròquia de l'Assumpció de
Maria (Basílica)
V.: 20.15 h. D.: 12.00 h, 18.30 h.
Parròquia de Sant Joan
Baptista
D.: 10.00 h.

✓ OLOT

Parròquia de Sant Esteve

V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 12.00 h,
20.00 h. (vespres)

Temple del Carme

V.: 20.30 h. D.: 7.30 h, 9.30 h,
11.30 h, 20.30 h. (vespres)

Santuari del Tura

D.: 9.00 h. (Ràdio) 11.00 h.

Divina Providència

V.: 18.30 h. D.: 18.30 h. (vespres)

El Cor de Maria

V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.

Residència del Tura

V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.
(vespres)

Parròquia de Sant Cristòfol

(Les Fonts)

D.: 10.45 h.

Sagrat Cor (Caputxins)

V.: 19.00 h. D.: 9.30 h,

Parròquia de Santa Maria

(Batet)

V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 10.00 h,
11.00 h, 12.00 h, 13.00 h. 20.00 h.

✓ QUERALBS

Parròquia de Sant Jaume

V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

Santuari de la Mare de Déu de

Núria

V.: 19.00 h. D.: 12.30 h.

✓ RIBES DE FRESE

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h. D.: 9.45 (Residència
Geriatrica) 12.30 h, 20.00 h.

✓ RIPOLL

Parròquia de Santa Maria

V.: 20.00 h.

D.: 8.00 h, 11.00 h,

Parròquia de Sant Josep Obrer

V.: 19.00 h. D.: 12.00 h.

✓ VALL D'ARAN

Vielha - Parròquia de Sant
Miquel V.: 19.30 h. D.: 11.00 h,
19.30 h.

Baquèira - Parròquia Mare de
Déu de les Neus V.: 19.30 h.

Bossòst - Parròquia de la
Purificació de N. S. V.: 20.00 h.
D.: 12.00 h.

Salardú - Parròquia de Sant
Andreu D.: 11.00 h.

Les - Parròquia de Sant Joan
Baptista V.: 19.15 h. D.: 11.00 h,
19.30 h.

Arties - Parròquia de Santa
Maria D.: 12.30 h.

Betren - Parròquia de Sant
Serni D.: 9.00 h.

✓ VALLS D'ANDORRA

Canillo

D.: 11.30 h. -

Soldeu.

D.: 10.00 h.

Santuari de Meritxell

V.: 18.00 h. D.: 12.30 h.

Encamp

Parròquia de Santa Eulàlia

V.: 19.30 h. D.: 12.00 h.

Parròquia de Sant Miquel

D.: 10.30 h.

Pas de la Casa, El

V.: 19.30 h. D.: 19.30 h.

Ordino

V.: 19.30 h. D.: 11.00 h, 19.30 h.

La Massana

V.: 20.15 h. D.: 10.00 h, 12.00 h.

Arinsal V.: 19.00 h.

Santa Coloma

D.: 10.30 h.

Sant Julià de Lòria

V.: 19.30 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
19.30 h.

Escaldes, Les

V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 11.00 h,
13.00 h, 19.30 h.

✓ ANDORRA LA VELLA

Parròquia de Sant Esteve

V.: 19.30 h. D.: 8.00 h, 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.

Parròquia de Santa Maria Fener

V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 17.00 h.

✓ VALLS D'ÀNEU

Sort

V.: 20.00 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.

Rialb

V.: 19.00 h. D.: 12.00 h.

Llavorsí

D.: 12.00 h.

Ribera de Cardós

V.: 20.00 h. D.: 12.00 h.

Estèrri d'Àneu

V.: 20.30 h. D.: 12.30 h.

Gerri de la Sal

V.: 20.00 h. D.: 13.00 h.

València d'Àneu

D.: 11.00 h.

✓ VILADRAU

Parròquia de Sant Martí

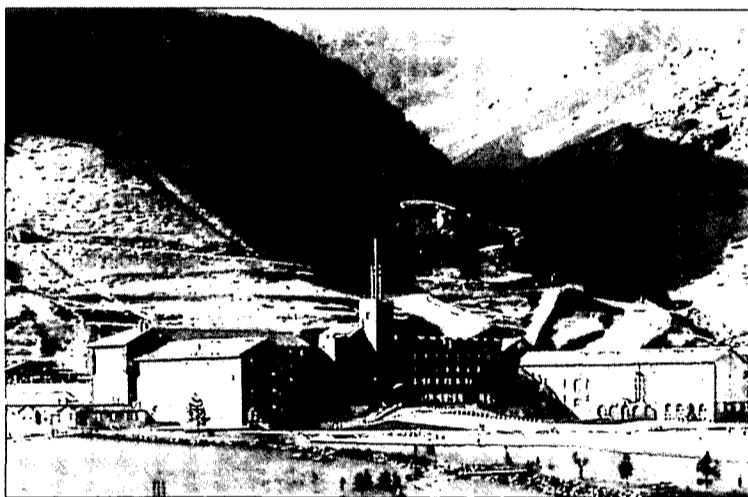
V.: 20.00 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ VILASSAR DE DALT

Parròquia de Sant Genís

V.: 20.00 h. D.: 8.30 h, 11.30 h,
20.00 h.

Hospital de Sant Pere, D.: 10.00

Vall de Núria.

D.: 12.15 h.

Parròquia de Sant Pere Màrtir

V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.

Maria Reina, D.: 12.00 h.

Les Planotes

V.: 18.00 h.

Parròquia de Sant Ròc

V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.

✓ PALS

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.00 h. D.: 12.00 h, 20.00 h.

✓ PERALADA

Parròquia de Sant Martí

V.: 21.00 h. D.: 12.00 h.

✓ POBLA DE LILLET, LA

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.00 h. D.: 11.30 h, 20.00 h.

Santuari de Falgars

D.: 13.00 h.

✓ PONT DE SUERT, EL

Parròquia de l'Assumpció

V.: 20.00 h. D.: 12.30 h, 20.00 h.

✓ PRADES

Parròquia de Santa Maria

V.: 19.15 h. D.: 13.00 h.

✓ PREMIÀ DE DALT

Parròquia de Sant Pere

V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.30 h,
20.00 h.

La Cisa

V.: 18.30 h.

✓ PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria

LA 2, A LES 10.30, SANTA MISSA

amb la participació de la coral Montilivi de Girona (Gironès), sota la direcció d'Euken Imanol Ledesma.
(Director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Víctor Subirana.)

NOTES

V.: Vigílies. D.: Diumenges i dies festius.s.

JULIOL ÉS EL MES CONSAGRAT A LA PRECIOSÍSSIMA SANG

Altres bisbats

- **FAMÍLIA I VIDA.**— La Subcomissió episcopal per a la Família i Defensa de la Vida organitza un curs de formació per a agents de pastoral de Família i Vida sobre *Misión de la familia en la nueva evangelización*, del 14 al 17 de juliol, a El Escorial. Més informació: tel. 913 439 669
- **MISSIÓ.**— Del 17 al 24 de juliol, al monestir de El Espino (Burgos), setmana de missió per a joves a partir de 17 anys. Organitza: Missioners Redemptoristes. Més informació: a/e: pjevredentorista@hotmail.com
- **UNIVERSITAT COMPLUTENSE.**— Del 18 al 22 de juliol, a El Escorial, curs sobre *Descolonizar, intervenir, cooperar: África en el sistema internacional contemporáneo*. Dirigeix: Pedro A. Martínez. Més informació: tel. 915 432 652.
- **JOVES.**— Del 19 al 28 de juliol, a Àvila, campament per a joves majors de 15 anys. Organitza: JOC. Més informació: tel. 915 519 012 (Ángel Macho).

Barcelona

- **PARRÒQUIA DE LA MARE DE DÉU DEL MONT CARMEL.**— Festes de la Mare de Déu del Carme: del 7 al 15 de juliol, novena dedicada a la Mare de Déu amb el Rosari (a les 19.30) i l'eucaristia (20.00); el 9, a les 20.45, recital de guitarra clàssica amb Sebastián Gutiérrez; a les 21.00, sopar de germanor, animació i ball; el 10, a les 12.00, eucaristia animada pel cor *rociero* Aires del

Sur; el 12, a les 21.00, cinefòrum amb la pel·lícula *Los chicos del coro*; el 14, a les 21.00, cinefòrum amb la pel·lícula *Héctor*; el 16, a les 20.00, eucaristia i processó. Animació musical amb la Massa Coral Castellano-Manchega de la Casa de Conca de Barcelona (dirigeix Damián Cabello). C/ Santuari, 116 - Barcelona, tel. 934 295 793.

- **MISSIONS.**— El 9 de juliol, a les 17.00, eucaristia presidida per l'arquebisbe de Barcelona, Mons. Lluís Martínez Sistach. Organitza: Delegació diocesana de Missions. Serà a l'església de Sant Sever (a la dreta de la catedral de Barcelona).
- **CAPELLA DE SANT CRISTÒFOL DEL REGOMIR.**— El 10 de juliol, de 10.00 a 13.00 i de 17.00 a 20.00, benedicció d'automòbils, i a les 13.00, celebració de l'eucaristia. C/ Regomir, 5 - Barcelona.
- **SANT ENRIC.**— El 13 de juliol, a les 20.00, celebració de l'eucaristia amb motiu de la festa de Sant Enric, a l'església de Maria Auxiliadora (c/ Sepúlveda, 68 - Barcelona). Missa cantada per la Schola Cantorum de Barcelona.
- **MONESTIR DE L'ENCARNACIÓ.**— El 15 de juliol, a les 18.45, vespres de la solemnitat de la Mare de Déu del Carme; el 16, a les 18.15, vespres; a les 19.00, eucaristia. Imposició

del sant escapulari. C/ Panamà, 12 - Barcelona.

- **PROCESSÓ DE LA MARE DE DÉU DEL CARMEL.**— El 16 de juliol, a les 17.00, sortida de la plaça de la Barceloneta de Barcelona; a les 19.00, celebració de la missa; a les 20.00, acte folklòric. Organitza: Confraria de Pescadors i Apostolat del Mar Stella Maris. Més informació: tel. 934 431 965.
- **PARRÒQUIA DE POMAR (BADALONA).**— El 16 de juliol, a les 18.30, processó de la Mare de Déu del Carme fins a la platja de Badalona; a les 20.00, missa a la llotja. Més informació: tel. 933 954 154.
- **ASSOCIACIÓ ÀKAN.**— Aquesta entitat de suport i acollida a la immigració a Girona organitza un concert el 16 de juliol, a les 21 h, a la parròquia de Sant Ramon de Penyaforat de Barcelona. Més informació: www.akan.puntdesuport.net
- **CARILLÓ.**— Els dies 16, 17, 23 i 24 de juliol, a les 21.00, XII Festival Internacional de Carilló de Barcelona al pati dels Tarongers de la Generalitat.
- **MOVIMENT CRISTIÀ DE MESTRES I PROFESSORS.**— Del 17 al

18 de juliol, trobada d'estiu a la casa de la Sagrada Família de Vallvidrera. Més informació: tel. 934 125 567.

Girona

- **TORROELLA DE MONTGRÍ.**— El 15 de juliol, a les 22.30, concert de música sacra de Cuba i Catalunya al segle XVIII. Més informació: tel. 972 761 098, fax 972 760 605, a/e: info@joventutsmusicals.com, web: www.festivaldetorroella.org

Lleida

- **CASAL CLAVER.**— De l'1 al 10 d'agost, exercicis personalitzats per X. Rodríguez, Ignasi Vila, s.j., i Marga Bofarull, r.s.c.j. Més informació: Xavier Rodríguez, tel. 649 395 470.

Solsona

- **CONCERT.**— El 8 de juliol, a les 22.00, concert de l'orquestra de cambra de Lleida al Teatre Comarcal.
- **EL MIRACLE.**— Exercicis espirituals per a religiosos, del 17 al 23 de juliol. Dirigeix: Mn. Ramon Prat, sacerdot. Organitza: vedrunes. Obert a altres religiosos que hi estiguin interessades. Més informació: tel. 973 480 045.

Anuncis per paraules

DIVERSOS

ADVOCADA especialista en nul·litats matrimonials i separacions. 1a visita gratuïta. Tel. 934 510 707.

GRÀCIES Esperit Sant, M.C.

COMPRA i VENDA

COMPRO SEGELLS, monedes, postals, cromos i joguines. Tel. 933 578 394.

PARTICULAR COMPRA mobles, quadres, joguines, llibres i objectes antics. Tel. 635 344 688.

COMPRO rellotges de qualsevol tipus, ràdios, làmpades, mobles, segells, postals, monedes, llibres, joies i instruments musicals. Tel. 609 230 303.

TREBALL

XOFER i secretari particular s'ofereix a família. Serietat i bona presència, disposa de tots els carnets de conduir. Sr. José Antonio. Tel. 934 901 364.

COMPANYIA

S'OFEREIX companyia a persones grans a canvi d'allotjament a estudiants. Número de registre de la Generalitat S-03030.

Alba residència d'àvies ofereix serveis nous!

- Permanència nocturna
- Centre de dia
- Caps de setmana
- També dies o nits esporàdiques
- Segons les necessitats de cada família

Tel. 932 039 740, Isabel

LLAR D'ANCIANS P. MIRALLES

Necessitem petites grans ajudes

Trafalgar, 39, 5è - 08010 Barcelona

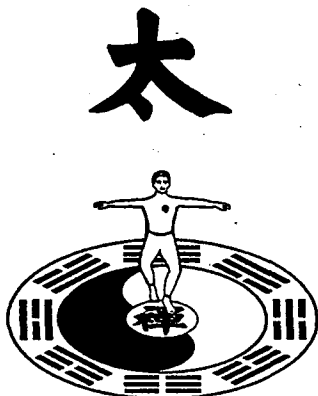
NIF: G-08862781. Els donatius desgraven un 20% del total a l'IRPF (Llei 30/94)
www.residenciapmiralles.org e-mail: residenciapmiralles@telefonica.net

天下萬物生於有。有生於無。
反者道之動。弱者道之用。

El retorn a l'origen és el moviment del Tao.
Suavitat és la manera d'actuar del Tao.
Totes les coses sota el cel provenen del ser i el ser del no-ser.

MOVIMENT I TERTÚLIA AMB PETER YANG

Entrada lliure el dissabte
16 de juliol, a les
18.30 hores.

極

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ

«Rincón del Silencio»

c/ Floridablanca, 133, baixos - 08011 Barcelona
Informació, Tels. 690 194 051 - 934 562 444

Des del carrer

Aquests dos joves jueus van crear ara fa un any el Projecte Davka, que en hebreu vol dir «fet expressament». El seu objectiu és treballar per difondre una cultura positiva sobre Israel perquè, segons ells, la imatge que se'n té està esbiaixada. Els seus recitals de música jueva (on podem trobar des de salms fins a pop) omplen sales parroquials, aules universitàries i centres culturals, sovint catòlics. «I si ens conviden, anirem a Catalunya», em diuen ben convençuts mentre deixem enrere la sinagoga de Roma per passejar i fer aquesta entrevista.

Foto: M.D.B.

Uri Baranes i Maurizio De Veroli són músics jueus italians

«Volem oferir una imatge positiva d'Israel a través de la nostra música»

—Què us impulsa a cantar per millorar la imatge d'Israel? D'on va sorgir la idea?

—Nosaltres som jueus i ens adonem que aquí, a Itàlia mateix, la qüestió de l'antisemitisme està tornant i ens preocupa. Ens hem trobat amb insults, manifestacions racistes i altres actes que no ens deixen indiferents. Som músics, i per això hem decidit crear el Projecte Davka per poder expressar a través de la música el que és Israel, i intentar així superar els recels.

—El vostre seria un projecte de *hasbara*, d'explicació d'Israel en termes positius?

—El que fem s'anomena *Hasbarà Dèrech Musica*, és a dir, explicar Israel a través de la música. Ho considerem necessari, i volem que les

persones que viuen a Israel, entre elles els nostres familiars, sàpiguen que no estan soles, que hi ha gent arreu del món que intenta explicar la seva situació. Perquè es dona una informació molt esbiaixada d'Israel i a nosaltres ens dol.

—Com reacciona el públic quan els feu veure les arrels jueves d'Europa, i la influència europea sobre Israel?

—Hem detectat des de fa temps un cert interès general pel món jueu, i també ha desaparegut un cert rebuig per part nostra per fer-nos conèixer. Això fa que el públic estigui receptiu i s'adoni de les influències mútues entre Europa i Israel. Perquè Israel ha influït Europa, i Europa ha tingut pes sobre Israel. No són mons a part.

—Tothom pot seguir bé un recital vostre?

—Sí, perquè encara que cantem en hebreu fem explicacions en italià o en anglès, depèn dels públics. Però per entendre el missatge no cal saber les paraules: el nostre espectacle-conferència té un to divulgatiu que no exigeix uns mínims coneixements d'Israel. Recitem, per exemple, el *Shir la Shalom*, un text que Isaac Rabin va cantar poc abans de ser assassinat, el novembre del 1995, o el *Shir a Maalot*, un salm típic del sàbat. No cal conèixer-los per copsar-ne el sentit. Es pot disfrutar a molts nivells i això fa que el projecte tingui molt bona acollida entre ambients molt diferents, sobretot no jueus.

Miriam Díez i Bosch

Refer la Constitució europea

El rebuig contundent de França i d'Holanda a la proposta de Constitució europea ha suposat un bon trasbals polític per a la Unió. El resultat negatiu dels referèndums en aquests països del cor d'Europa no és una anècdota o una rebequeria i prou, sinó que posa de manifest un desacord ciutadà seriós amb la validesa i el contingut de la carta magna que es volia aprovar. Fins ara en aquest procés de ratificació per referèndum només els espanyols li han donat un ingenu vot de confiança, del qual els altres països, òbviament, no n'han fet cas. En general, doncs, la ciutadania del continent no se sent identificada amb aquesta constitució, perquè veu que no recull l'esperit europeu.

Tanmateix, aquesta oposició al projecte de constitució no és cap novetat ni cap sorpresa. Ben al contrari, és el resultat més lògic que es podia esperar després de sentir veus ben diverses i autoritzades, entre elles la de l'Església catòlica, que alertaven de les mancances bàsiques del text elaborat per Brussel·les. En el seu moment ja es van sentir crítiques a la inexistència de qualsevol referència religiosa i cristiana, a un excés d'economicisme, a la marginació de les realitats nacionals i al pes del militarisme, sense que fossin prou escoltades. Ara, amb els resultats dels referèndums populars, la Unió Europea hauria d'acollir aquestes crítiques i fer una Constitució de debò.

Eduard Brufau

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Aniversaris que fan pensar

En aquests últims mesos m'ha tocat de participar en diversos cinquantenaris d'ordenació sacerdotal. Coses de l'edat... Jo mateix vaig celebrar el meu fa tot just un any. En aquestes ocasions és fàcil de cedir al gust de comparar, entre la nostàlgia i l'esperança, les formes d'exercir el presbiterat que eren corrents fa mig segle, amb les d'avui. I també l'ambient eclesial d'aleshores, amb el d'ara. És un exercici que em resulta agre-dolç, però que pot tenir una certa utilitat.

No es tracta d'un període qualsevol. El marquen dos fets extraordinaris: a l'Església, la celebració del Vaticà II; a l'Estat espanyol, el canvi de règim polític. Això significa, per exemple, i sense entrar en més profunditats, que ara els capellans joves no han de passar per dues situacions que a nosaltres ens feien molta angúnia: haver de fer les celebracions litúrgiques en llatí, i saber que més de quatre parelles, si acudien a casar-se a la parròquia, era perquè no tenien cap altra via... si volien «cobrar els punts», com es deia aleshores. Tot amb tot, tampoc no podem dir que el resultat final hagi estat tan gloriós com esperàvem: paradoxalment, i a causa d'una gran diversitat de concauses, el nombre de practicants no ha deixat de minvar d'ençà d'aleshores i, pel que fa a la recepció d'alguns sagraments amb escassa convicció, si les pressions d'origen polític s'han esvanit, encara resten —i amb quina força!— les de caràcter social.

Un punt en el qual el balanç em sembla negatiu és el de la incidència eclesial i social, sobretot de cara als joves, dels nous preveres d'avui, en relació amb la de fa cinc dècades. No es tracta de cercar culpables, perquè probablement no n'hi ha. Però és bo adonar-se'n, perquè això afecta les oportunitats evangelitzadores i educatives de la nostra pastoral. Potser aquest retrocés repercuteix fins i tot en la situació general, cívica, de la joventut catalana.

Si recordem el volum i la qualitat cristiana, posem per cas, de l'escoltisme veritablement confessional; l'empenta apostòlica de la JOC i el paper que tenien en el seu procés formatiu, genuïnament catòlic, els recessos i el sagrament del Perdó; els altres moviments, de comarques, de la universitat; els aspirantats; els curssets de cristiandat... També, en un altre nivell, molts centres parroquials i culturals... Tot plegat feia del vicari una figura propera, decisiva, sempre envoltada de joves, en els quals es projectava i a través dels quals podia arribar a molts d'altres... Em fa tristesa ara veure capellans que van escassos de context immediat, sense deixebles, que només es comuniquen celebrant i predicant. I altres que, més afortunats en aquest punt, no acaben d'enfilar amb els seus companys, un treball de conjunt més ampli... Hi ha menys consiliaris —atenció al mot, no dic directors— que els que, malgrat tot, podríem esperar del nombre. Això passa en els moviments especialitzats, però també en els generals.

Ja sabem que són moltes, són diverses i són imparables les transformacions de la nostra societat. I que l'abast del voluntarisme és més limitat cada dia. Ara bé, la lucidesa no és mai inútil. Sobretot quan es tracta d'orientar la pastoral cap a la seva dimensió més perenne: la comunicació de l'Evangeli de persona a persona. Probablement el paper que acabo d'atribuir, simplificant molt, al vicari d'abans, és el de més futur —*mutatis mutandis*— en aquest temps de secularització.

Ara mateix

Rauxa